

**Zał. Nr 1 do uchwały Nr XXX/233/2013 RADY GMINY BEJSCE
z dnia 21 listopada 2013 r.**

**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BEJSCE**

CZĘŚĆ TEKSTOWA

Główny projektant:
mgr inż. arch. Lucyna Zdybiowska
członek Południowej Okręgowej Izby Urbanistów w Katowicach
– nr rejestr. KT – 221

październik 2013 r.
PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO – HANDLOWO – USŁUGOWE
„PROBUDIM”

ROZDZIAŁ I	5
------------------	---

ZAŁOŻENIA METODYCZNE I INFORMACJE OGÓLNE.....	5
---	---

1. Uwaga wstępna odnosząca się do całości tekstu	5
2. Podstawa formalno – prawna opracowania „STUDIUM”	5
3. Zakres zmiany „STUDIUM”	6
4. Tok opracowania „STUDIUM”	10
5. Części składowe zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce:	10
6. Zespół autorski.....	12

ROZDZIAŁ II.....	13
------------------	----

UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE WPŁYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I POLITYKĘ PRZESTRZENNĄ GMINY BEJSCE	13
--	----

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;.....	13
1.1. Rys historyczny	13
1.2. Położenie i powiązanie z otoczeniem.....	15
1.3. Uwarunkowania związane z kierunkami polityki przestrzennej państwa i województwa.....	15
1.4. Układ przestrzenny zabudowy i jej zasoby.....	21
1.5. Charakterystyka gospodarcza	22
1.6. Sieć drogowa.....	26
1.7. Infrastruktura turystyczna	30
2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ład przestrzennego i wymogów jego ochrony.....	30
3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;.....	30
3.1. Charakterystyka warunków ekofizjograficznych i walorów klimatycznych	30
3.2. Budowa geologiczna i zasoby surowców mineralnych	33
3.3. Wody podziemne.....	33
3.4. Ocena środowiska fauny i flory	36
3.5. Warunki glebowe	39
3.6. Funkcjonowanie i ochrona przyrody	41
3.7. Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska	44
4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	47
5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia i bezpieczeństwa.....	55
6. Uwarunkowania wynikające z stanu prawnego gruntów.....	60
7. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.....	60
8. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin.....	62
9. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	63
10. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji.....	63
11. Uwarunkowania wynikające z stanu infrastruktury technicznej	64
12. Uwarunkowania wynikające z ponadlokalnych zadań służących realizacji celów publicznych	66
13. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych	68
14. Wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce.....	71

ROZDZIAŁ III.....	72
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BEJSCE.	72
1. <i>Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów</i>	72
1.1. Kryteria rozwojowe obszarów przeznaczonych pod zabudowę, a także powodujące wyłączenie z zabudowy.	72
1.2. Główne obszary funkcjonalne gminy.	76
1.3. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....	81
1.4. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.....	82
1.5. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.....	83
2. <i>Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów</i>	86
3. <i>Kierunki ochrony środowiska przyrodniczego i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego</i>	88
4. <i>Kierunki ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej</i>	91
5. <i>Kierunki rozwoju systemów komunikacji</i>	93
6. <i>Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej</i>	95
7. <i>Kierunki i zasady ukształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej</i>	102
8. <i>Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny</i>	104
9. <i>Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów</i>	104
10. <i>Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji</i>	104
11. <i>Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych</i>	104
12. <i>Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowania i użytkowania terenu</i>	104
13. <i>Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej</i>	105
14. <i>Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne</i>	106
15. <i>Zasady prowadzenia polityki przestrzennej</i>	106
ROZDZIAŁ IV.....	108
1. <i>Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań</i>	108
2. <i>Synteza ustaleń projektu „Studium”</i>	109
1) <i>Podstawowe cele strategiczne polityki przestrzennej gminy Bejsce</i>	109
2) <i>Zasady interpretacji ustaleń „Studium” obowiązujące przy dokonywaniu analizy, o której mowa w art. 14 ust. 5 i i art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na etapie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego</i>	111

ROZDZIAŁ I

ZAŁOŻENIA METODYCZNE I INFORMACJE OGÓLNE

1. Uwaga wstępna odnosząca się do całości tekstu.

Pod pojęciem zmiany „STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BEJSCE” należy rozumieć „STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BEJSCE”, sporządzone w granicach administracyjnych Gminy Bejsce, w trybie i zakresie kreślonym postanowieniami ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy /Dz. U. nr 118 z dnia 26 maja 2004 r./, oraz innych przepisów szczególnych mających związek z przedmiotem opracowania.

2. Podstawa formalno – prawna opracowania „STUDIUM”

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 647.z późn. zm.), regulująca zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, jak też zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, stanowiąca między innymi, że:
 - w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin”, /art. 9 ust. 1/;
 - studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy /art. 9 ust. 3/;
 - ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych /art. 9 ust. 4/;
 - studium nie jest aktem prawa miejscowego /art. 9 ust. 5/;
 - zmiana „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy”, następuje w takim trybie, w jakim jest ono uchwalane /art. 27/.
- Uchwała Nr IX/50/2011 Rady Gminy Bejsce z dnia 30 sierpnia 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce”, uchwalonego uchwałą Nr 19/2000 Rady Gminy w Bejskach z dnia 28.12.2000 r.
- Umowa zawarta na sporządzenie zmiany „Studium” między Gminą Bejsce, a „Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Handlowo – Usługowym „PROBUDIM”

3. Zakres zmiany „STUDIUM”

Z dniem 11 lipca 2003 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która reguluje zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, jak też zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy.

Zmiana stanu prawnego w zakresie planowania przestrzennego powoduje, iż opracowania planistyczne sporządzone w oparciu o nieobowiązujący już stan prawny, winny podlegać zmianie w zakresie mającym na celu dostosowanie ich ustaleń do wymogów określonych w aktualnie obowiązującej ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Okoliczność ta to jedna z przyczyn do podjęcia prac związanych ze zmianą „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce”, uchwalonego uchwałą Nr 19/2000 Rady Gminy w Bejskach z dnia 28.12.2000 r. Postanowienia art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowią, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, jak też ich zmian.

Na obszarze gminy Bejsce nie obowiązują żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Wyniki analizy ustaleń obowiązującego „Studium” wykazały, że określona dotychczasowa polityka przestrzenna gminy Bejsce nie zapewnia w pełni realizacji rzeczywistych potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej, precyzowanych we wnioskach o ustalenie warunków zabudowy, a także we wnioskach inwestorskich zgłoszonych przed przystąpieniem do sporządzania zmiany „Studium”.

Dotyczyło to także inwestycji celu publicznego między innymi w zakresie przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700/8,4MPa wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną na odcinku Swarzów – Tworzeń - Zadanie II, która to okoliczność ze względu na postanowienia art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miała przesądzające znaczenie na podjęcie przez Radę Gminy Bejsce Uchwały Nr IX/50/2011 z dnia 30 sierpnia 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce”.

Uznając, że „Studium” odgrywa ważną rolę w procesie rozwoju, przeobrażeń i użytkowania przestrzeni gminy Bejsce przyjęto, że w jego treści winny być zawarte takie ustalenia dotyczące polityki przestrzennej, które są niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów rozwojowych gminy określonych w „Strategii rozwojowej Gminy Bejsce na lata 2007 – 2015 r.” przyjętej przez Radę Gminy Bejsce Uchwałą Nr VI/32/2007 z dnia 30.03.2007 r. i umożliwią sporządzanie w miarę potrzeb i posiadanych środków finansowych Gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które stanowią podstawę do podejmowania stosownych decyzji administracyjnych, dla realizacji bieżących potrzeb inwestycyjnych.

O zakresie zmiany obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce” przesądził stan prawny wynikający z postanowień:

a) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Wg jej postanowień zawartych w art. 10 ust. 1 w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
- stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;

- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia;
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy;
- stanu prawnego gruntów;
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
- występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
- występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadowej;
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
- wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Wg postanowień zawartych w art. 10 ust. 2 w studium określa się, w szczególności:

- kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
- kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
- obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;
- obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
- obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz

z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600.);

- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

b) Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, którego przepisy stosuje się również do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie objętej zmianą. Z jego postanowień określonych w § 8 wynika jednoznacznie, że projekt zmiany „studium” winien mieć ujednocloną formę rysunku i tekstu, stanowiącego załącznik do uchwały o jego uchwaleniu.

c) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa, (Dz. U. z dnia 2 czerwca 2004 r., 125 poz. 1309).

Z jego postanowień określonych w § 3 wynika, że potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy uwzględnia się, ustalając w szczególności:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz przeznaczeniu terenów;
- 2) kierunki i wskaźniki dot. zagospodarowania oraz użytkowania terenów w tym terenów wyłączonych spod zabudowy;
- 3) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 4) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 5) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 6) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- 7) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- 8) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujące w gminie.

d) Przepisów szczególnych, mających związek z przedmiotem opracowania, w szczególności postanowienia:

- ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. z 2008 r. Dz. U. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 627.);
- ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 145 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1568 z późn. zm.)

- ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r, poz. 260, 843);
- ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011 r. Nr 163, poz. 981 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 1997 r. Nr 115, poz. 741 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, Nr 273, poz. 2703, z późn. zm.), wraz z przepisami wykonawczymi;
- ustawy – Prawo budowlane (j.t. Dz. U. z 2010 r. nr 243, poz. 1623 z póź. zm.);
- ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 106, poz. 675, ze zm.);
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z dnia 9 listopada 2010 r., Nr 213, poz. 1397, ze zm.);
- rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.); rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 r. poz. 1109);
- rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640).

Pomocniczo:

- Strategia rozwoju Gminy Bejsce, na lata 2007 – 2015, przyjęta przez Radę Gminy Bejsce, Uchwałą nr VI/32/2007 z dnia 30.03.2007 r.
- Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020 r. zaktualizowana uchwałą Nr XXXIII/589/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 16 lipca 2013 r.
- Uchwała Nr XXIX/399/02 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2002 r. uchwalająca „Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego”
- „Program Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”,
- Materiały nadesłane przez Instytucje i Organy właściwe w sprawach opiniowania i uzgadniania zawarte w dokumentacji planistycznej „Studium”.

Uwzględniając uwarunkowania wynikające z przytoczonego wyżej stanu prawnego zmiana „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce” obejmuje obszar Gminy w jej granicach administracyjnych i ma na celu między innymi:

- wyznaczenie w poszczególnych sołectwach nieruchomości gruntowych objętych indywidualnymi wnioskami ich prawnych właścicieli, pod zabudowę: zagrodową z dopuszczeniem zabudowy jednorodzinnej, usługową, w zakresie rekreacji indywidualnej, a także wyznaczenie terenów pod elektrownie wiatrowe,
- wyznaczenie obszarów, na których będą realizowane inwestycje wynikające z realizacji ustaleń „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego”, zatwierdzonego Uchwałą Nr XXIX/399/02 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia

2002 r. oraz „Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”,

- wyznaczenie terenów pod realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym oraz ponad lokalnym ze względu na postanowienia art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dotyczy to także przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700/8,4MPa wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną na odcinku Swarzędz – Tworzeń - Zadanie II.
- dokonanie zapisów ustaleń tekstowych w zakresie mającym na celu dostosowanie ich treści do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych, przytoczonych wyżej.

Zmiana „Studium” posiada ujednoczoną formę rysunku i tekstu, które stanowią załącznik do uchwały o jego uchwaleniu.

Przy precyzowaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce przyjęto zasadę, zachowaniu ciągłości w procesie planowania przestrzennego poprzez:

– utrzymanie form przeznaczenia, określonych dla poszczególnych obszarów w „Studium” będącym przedmiotem zmiany, jak też ustalonych przesądzeniami realizacyjnymi, podejmowanymi w trybie art. 50 i art. 59 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na podstawie decyzji administracyjnych, eliminując wyłącznie te elementy, które stwarzają kolizje w stosunku do uwarunkowań określonych niniejszą zmianą w zakresie wynikających z wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych, mających odniesienie do wyznaczonego przeznaczenia.

4. Tok opracowania „STUDIUM”

Przy opracowaniu „Studium” uwzględniono tok postępowania określony w art. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak też ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zakres wykonanych czynności formalno – prawnych związanych z procedurą sporządzania zmiany „Studium” został wykazany w dokumentacji prac planistycznych.

Przy zapisywaniu ustaleń części tekstowej i graficznej zmiany „Studium” uwzględniono standardy określone w §6 i 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Projekt „Studium” został zaopiniowany i uzgodniony przez Jednostki wymienione w wykazie opinii i uzgodnień znajdujących się w dokumentacji planistycznej.

Wyłożenie projektu „Studium” do publicznego wglądu odbyło się w dniach od 04 lipca 2013 r. do 02 sierpnia 2013 r., zaś dyskusja publiczna w dniu 16 lipca 2013 r.

5. Części składowe zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce:

– stanowiące załączniki do uchwały Rady Gminy Bejsce w sprawie uchwalenia „Zmiany Studium”:

- 1) **TEKSTOWA** w formie zeszytu A4 – zawierająca ustalenia określające:
 - Uwarunkowania, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - kierunki zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce;

- uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu studium.
- 2) **GRAFICZNA**, obejmująca 2 rysunki sporządzone na kopii mapy pochodzącej z zasobu geodezyjnego Starostwa Powiatowego w Kazimierzy Wielkiej w skali 1:10000, zawierająca ustalenia określające:
- uwarunkowania, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - kierunki zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- 3) Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych w wyniku wyłożenia „Studium” do wglądu publicznego.

– niepodlegające uchwaleniu:

- 1) ekofizjografia sporządzona przez Biuro Badań Geologicznych i Ochrony Środowiska „EKOPROJEKT, 01-464 Warszawa, ul. Łagowska 3 m 66, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z dn. 23.09.2002 r., Nr 155, poz.1298), której celem jest dostarczenie informacji umożliwiających w jak największym stopniu, dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania gminy Bejce do szeroko rozumianych uwarunkowań przyrodniczych jej obszaru.
- 2) prognoza oddziaływania ustaleń „Studium” na środowisko – sporządzona zgodnie z wymogami art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmująca zakres i stopień szczegółowości uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach w piśmie WPN – II.411.1.18.2012.AŁ.1 z dnia 30 stycznia 2012. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Busku-Zdroju w piśmie SE.V. – 4411/4/12 z dnia 22 listopada 2012 r.
- 3) pisemne uzasadnienie, o którym mowa w art. 42 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski, zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
- 4) pisemne podsumowanie, o którym mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – zawierające uzasadnienie wyboru przyjętego „Studium” w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko;
 - opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Busku-Zdroju;
 - zgłoszone uwagi i wnioski;
 - propozycje dotyczące metod i częstotliwości prowadzenia monitoringu skutków realizacji postanowień „Studium”.

6. Zespół autorski

mgr inż. arch. Lucyna Zdybiowska	główny projektant planu upr. urb. nr 941/89, Członek Południowej, Okręgowej Izby Urbanistów w Katowicach – nr rej KT – 221
mgr Paweł Zdybiowski	Diagnoza stanu istniejącego Projektant części graficznej
mgr inż. Maciej Piec	Elementy infrastruktury technicznej, cechy zabudowy, elementy graficzne.
inż. Władysław Zdybiowski	sieć elektroenergetyczna
mgr inż. Architektury Krajobrazu – Paula Zdybiowska	Uwarunkowania i kierunki środowiskowe
mgr inż. Wojciech Zaczekiewicz – EKO- PROJEKT Biuro Badań Geologicznych i Ochrony Środowiska w Warszawie.	Opracowanie ekofizjograficzne, prognoza od- działywania ustaleń Studium na środowisko

ROZDZIAŁ II

UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE WPLYWAJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I POLITYKĘ PRZESTRZENNĄ GMINY BEJSCE

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;

1.1. Rys historyczny.

Żyzne gleby i sprzyjający klimat sprawiły, że tereny gminy zasiedlane były już w dalekiej przeszłości przez plemiona trudniące się rolnictwem i hodowlą. Liczne pozostałości archeologiczne, w tym 8 kurhanów, stanowią widoczne relikty dawnego osadnictwa.

Badania archeologiczne prowadzone od drugiej połowy XIX w., w okresie międzywojennym (prof. dr T. Sulimirski as. Cz. Blajda, Zakład Archeologii Prehistorycznej UJ – 1938) świadczą o przynależności gminy do obszaru kultury trzcinieckiej, z początku epoki brązu lata 1800 – 1500 p.n.Ch. Kolejne relikty świadczą o rozwoju osadnictwa w dobie księstwa Wiślan V – VII w n. e.

Okres historyczny, dokumentowany od XI w., przynosi dalszy rozwój obszaru. Przy osadzie i gródki w Bejskach powstaje pierwszy kościół. O istnieniu wsi Morawiany Większe i Mniejsze, Czyżowice, Grodowice, Królewice, Uściszowice, Piotrkowice, Brończyce świadczą zapisy Jana Długosza zawarte w "Liber Beneficiorum" z 1440 r. Istniejący zespół kościelny rozwijał się na przestrzeni XV – XVII w. Do gotyckiej bryły kościoła dobudowano późnorennesansową Kaplicę Firlejowską (1594 – 1600), kruchtę (ok. 1600 r.), pseudogotycki ogrójec (1883 r.). Uzupełnienie bryły kościoła stanowi dzwonnica z 1771 r.

Ważnym elementem strukturalnym jest zespół dworski z wybudowanym w miejscu wcześniejszego dworu autorstwa Jakuba Kubickiego, usytuowanym wśród parku o charakterze krajobrazowym.

Do dobrej tradycji Bejsc zaliczyć należy istnienie już w XVII w wiejskiej ochronki i szpitala. Współczesna zabudowa mieszkalna i usługowa nie naruszyła jak dotąd w sposób znaczący czytelności dawnego układu dworskiego.

Zgodnie z danymi uzyskanymi od Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo znak RDN.5135.7.11.2011) znajdują się obiekty prawnie chronione, wpisane do rejestru zabytków oraz zabytki wyznaczone do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków, czyli wytypowanych do ochrony ze względu na metrykę, wartości historyczne lub stylowe.

BEJSCE

- **ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO** – Rejestr:173/1 – 4 z 22.09.2008 r.
 - Kościół parafialny pw św. Mikołaja
 - Kaplica Firlejów przy kościele parafialnym
 - Dzwonnica
 - Cmentarz kościelny w granicach ogrodzenia
- **ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY** – Rejestr:174/1 – 3 z 22.09.2008
 - Pałac
 - Park
 - Ogród (pozostałości)
- **Cmentarz parafialny rzymsko – katolicki**
- **Budynek gminnej biblioteki d. Urząd Gminy, mur.1925**
- **ZAGRODA MŁYNARSKA**
 - Dom nr.1, mur,ok.1930 r.
 - Młyn wodny, obiekt motorowy, mur ok.1930

- Dom nr 160, mur. l.20 XX w
- Dom nr 161, mur, 1931

BRÓŃCZYCE

- Kapliczka, mur, ok. 1925
- Kapliczka, mur, 1928

KIJANY

- Cmentarz epidemiczny, poł. XIX w

MORAWIANKI

- Kapliczka, mur, pocz. XX w
- **ZAGRODA :**
 - Dom mur, ok. 1930
 - Budynek gospodarczy, mur. – drewniany ok. 1930

MORAWIANY/STARA WIEŚ

- Młyn wodny, mur.
- Dom nr 47, mur. l.20 XX w

STOJANOWICE

- **ZESPÓŁ DWORSKI :**
 - Dwór, (nr 47) mur, początek XX w
 - Park – Decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego L. dz. DOZ – AD/500/203/06 z dnia 25.08.2006 – skreślony z rejestru zabytków wpisanych decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach z dnia 02.12. 1957 r. pod numerem 567, jako parkowe założenie barokowe z XVIII w.

Krajobraz kulturowy gminy Bejsce podlegał kształtowaniu i przemianom, poczynając od prahistorii. Liczne znaleziska archeologiczne uzyskane w wyniku prowadzonych badań wskazują na obecność człowieka na obszarze gminy już w okresie kultury trzcinieckiej. Główne pozostałości tego okresu to kurhany, które najprawdopodobniej powstały w sąsiedztwie dawnych siedlisk, o czym wzmiankuje w swoim sprawozdaniu (1938 r.) prof. Sulimirski. Na terenie gminy znajduje się wiele obiektów i stanowisk archeologicznych. Najważniejsze to kurhany wpisane do rejestru zabytków: Bejsce – 3 kurhany (nr rej. 29, 30, 40), Czyżowice – 2 kurhany (nr rej. 17, 52), Grodowice – 1 kurhan (nr rej. 55), Sędziszowice – 2 kurhany (nr rej. 26/I i 27/I). Oprócz powyższych badań wykopaliskowych stwierdzono istnienie śladów osad na terenie łąnów „pod mogiłami”, „dzielnice”.

Ponadto na terenie Gminy występuje 57 stanowisk archeologicznych.

Obecny krajobraz kulturowy obszaru gminy Bejsce ukształtował się na przestrzeni XIV – XIX w. Tworzą go układy siedliskowe wsi o zróżnicowanym układzie wewnętrznym. Dominującym typem są wsie skupione pasmowe w odmianach:

rzędówka – Czyżowice, fragmentarycznie Królewice i Grodowice, Morawianki, Stara Wieś i Kijany, Królewice (część północna), Piotrkowice, Sędziszowice, Prokocice, Zbeltowice, Dobiesławice, Kaczkowice. Ponadto występują układy wsi rozproszonych typu wieloprzysiółkowego (Łąbędź, Morawiany, Morawianki, Brończyce, Kijany – Pagórek, Pasternik, Kaczkowice), Bejsce (najbardziej złożone pod względem przestrzennym) zaliczyć można do typu wsi o układzie pasmowym, widlicowo – rozstajnym, powstałym w otoczeniu pałacowym.

Rozłóg pól w przewadze łąnowy i niwowy.

Charakter architektoniczny zabudowy wsi nie posiada cech pierwotnych, regionalnych. Dominuje zabudowa okresu międzywojennego o prostych formach. Nieliczne obiekty zabytkowe zabudowy zagrodowej znajdują się w stanie złym. Pozytywnie ocenić należy małą skalę w obecnej zabudowie wsi, co nie narusza skali krajobrazu naturalnego.

Główne dominanty w układzie krajobrazowym gminy jakimi są kościoły w Bejskach i zespół pałacowy – zagrożone zabudową nową na ich przedpolu oraz kurtynami zieleni wysokiej.

Wysoką wartość jako dominanta architektoniczna w płaskim krajobrazie doliny Nidzicy stanowi młyn w Bejskach (XX w.)

Walory krajobrazu kulturowego gminy w połączeniu z walorami krajobrazu naturalnego składają się na unikalny, nasycony pięknem krajobraz Ziemi Bejskiej.

1.2. Położenie i powiązanie z otoczeniem.

Wg podziału Polski na mezoregiony fizyczno – geograficzne J. Kondrackiego teren gminy Bejsce położony jest w obrębie Płaskowyżu Proszowickiego. Obszar ten różni się od przyległych regionów występowaniem zwartego płaszczka morskich osadów mioceńskich, zalegających na obniżającej się w kierunku południowo – wschodnim powierzchni warstw kredowych.

Gmina Bejsce sąsiaduje:

- od północno – wschodniej strony z gminą Opatowiec
- od północno – zachodniej strony z gminą Kazimierza Wielka
- od północnej strony w niewielkim fragmencie z gminą Czarnocin
- od południowej strony z gminą Koszyce /województwo małopolskie/.

Przez teren gminy Bejsce nie przebiega droga krajowa . Droga krajowa Nr 79 przebiega w znacznym zbliżeniu do granic gminy, w związku z tym układ komunikacyjny, funkcjonujący na obszarze gminy, winien mieć z nią połączenie poprzez odpowiednią ilość włążeń.

Główną osią zewnętrznego układu drogowego jest droga wojewódzka nr 768, mająca połączenie z siecią dróg powiatowych i gminnych .

1.3. Uwarunkowania związane z kierunkami polityki przestrzennej państwa i województwa.

Uwarunkowania rozwoju gminy, wpływające na kształtowanie kierunków i polityki zagospodarowania przestrzennego gminy, stanowi kompleks zjawisk mających istotny wpływ na procesy zachodzące w środowisku przyrodniczym, kulturowym i społecznym, nie tylko w skali obszaru gminy, lecz często regionu, a także kraju.

Z tego względu nakazem ustawowym przy ich precyzowaniu należy uwzględniać cele strategiczne województwa, jak i kraju.

Zostały one sprecyzowane w „Planie Zagospodarowania Zrzeszonego Województwa Świętokrzyskiego” oraz „Programie rozwoju infrastruktury transportowej województwa świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”.

Wyciąg informacyjny z „Planu Zagospodarowania Zrzeszonego Województwa Świętokrzyskiego dla gminy Bejsce” został przekazany przez Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach przy piśmie znak: RRZ.VI – 0723/09/05 z dnia 22.06.2005 r. i utrzymany jako obowiązujący na etapie uzyskiwania wniosków do sporządzenia niniejszej zmiany „Studium”.

Zgodnie z hierarchią systemu osadnictwa przyjętego w planie „Województwa Świętokrzyskiego” gmina Bejsce została zakwalifikowana do południowego obszaru rolniczego o najlepszych glebach, posiadającego najkorzystniejsze warunki intensyfikacji produkcji rolnej, nie tylko w skali województwa, ale i kraju.

Przyjęto, że dominującą funkcją gospodarczą gminy jest i pozostanie rolnictwo oraz drobne przetwórstwo rolno – spożywcze, rozwijane w oparciu miejscową bazę surowcową. Czyste środowisko przyrodnicze i wysokiej jakości gleby stwarzają podstawę do rozwoju rolnictwa ekologicznego i działalności rolno – środowiskowej. Funkcją wspomagającą może być turystyka, w szczególności krajoznawcza i objazdowa, a także agroturystyka, rozwijane w oparciu o lokalne walory przyrodniczo – krajobrazowe oraz zasoby dziedzictwa kulturowego, związanego z kulturą materialną wsi i rolnictwa, a także lokalne inicjatywy wsparte środkami strukturalnymi Unii Europejskiej.

Czynnikami ograniczającymi rozwój przestrzenny są niedobory infrastruktury technicznej, głównie w zakresie gospodarki – ściekowej i zasilania w gaz sieciowy, a także położenie gminy poza bezpośrednim zasięgiem oddziaływania głównych korytarzy i węzłów komunikacyjnych naszego województwa. W tej sytuacji wskazanym jest sprecyzowanie atrakcyjnej oferty terenów uzbrojonych i dostępnych pod względem własnościowym, które mogłyby przyciągnąć potencjalnych inwestorów zainteresowanych inwestowaniem w sektorze rolnictwa i turystyki. Konsekwent-

nych działań wymaga również ograniczenie erozji wodnej gleb oraz wyeliminowanie niedoborów wody do celów komunalnych i gospodarczych.

Uszczegółowiając powyższe uwarunkowania uznano, że podstawowe kierunki polityki przestrzennej tego rejonu to:

A. Ochrona środowiska w zakresie:

1.) zasad polityki przestrzennej:

- a) zgodność charakteru i poziomu intensyfikacji zagospodarowania z cechami środowiska przyrodniczego oraz jego naturalną chłonnością i odpornością na zniszczenie;
- b) prowadzenie gospodarki zasobami wodnymi w granicach zlewni;
- c) ograniczanie konfliktów i barier środowiskowych.

2.) Podstawowych kierunków zagospodarowania.

- a) skuteczna ochrona walorów przyrodniczych gminy, prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- b) udroźnianie korytarzy ekologicznych poprzez likwidację barier ekologicznych lub minimalizację ich ograniczającego działania;
- c) pozostawianie nieuregulowanych odcinków rzek, szczególnie tych, których funkcje przyrodnicze nie uległy dotychczas dewastacji;
- d) ochrona i odtwarzanie naturalnych zbiorników retencyjnych (zbiorniki wodne, bagna, torfowiska, oczka wodne, nieuregulowane ciekły, tereny podmokłe, lasy łąkowe);
- e) zahamowanie oddrzewiania krajobrazu, istotne zwiększenie zadrzewień, zakrzewień oraz skupień roślinności o różnych funkcjach (szczególnie obudowa biologiczna cieków zapobiegająca przedostawaniu się do wód powierzchniowych związków chemicznych, stosowanych w rolnictwie oraz terenów najbardziej zagrożonych erozją);
- f) wprowadzanie zieleni ochronnej i osłonowej zlokalizowanej wzdłuż szlaków komunikacyjnych, w otoczeniu zakładów produkcyjnych uciążliwych dla środowiska i ludzi oraz izolującej tereny wydobywania;
- g) ochrona gleb wysokich klas bonitacyjnych przed nieuzasadnionym zagospodarowaniem na cele nierolne;
- h) przeciwdziałanie głębokim zmianom agrocenoz wywoływanym przesuszeniem gleb, erozją wodną i wietrzną itp.,
- i) ograniczenie do niezbędnego minimum stosowania nawozów i środków ochrony roślin (ekologizacja produkcji);
- j) utworzenie Rejonowego Zakładu Gospodarki Opadami w rejonie południowo – zachodnim („Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego”);
- k) likwidacja niezorganizowanych zrzutów ścieków i „dzikich” wysypisk;
- l) kontynuacja wdrażania selektywnego systemu zbiórki odpadów;
- m) zainicjowanie produkcji energii z odnawialnych zasobów energetycznych;
- n) unowocześnianie technicznych urządzeń ochrony środowiska, szczególnie w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, ochrony powietrza i ochrony przed hałasem;
- o) dążenie do likwidacji lub przynajmniej osłabienia sytuacji konfliktowych na styku działalności gospodarczej z przyrodą i krajobrazem;
- p) podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa.

B) Dziedzictwo kulturowe w zakresie:

1.) zasad polityki przestrzennej:

- a) eliminacja zagrożeń dziedzictwa archeologicznego,
- b) przeciwdziałanie dewaloryzacji krajobrazu kulturowego poprzez ochronę zabytków, ochronę widokową, zapobieganie kolizyjnemu zainwestowaniu,
- c) wzrost świadomości społecznej co do wartości spuścizny historycznej dla przyszłych pokoleń i jej wpływu na rozwój gospodarki;
- d) prowadzenie badań archeologicznych na terenach realizowanych i przewidzianych inwestycji wielkoobszarowych;
- e) zachowanie i rewaloryzacja miejsc kultu, reliktyw architektury dworskiej oraz innych miejsc stanowiących świadectwo historii;

- f) respektowanie wymogów ochronnych oraz umożliwienie rewaloryzacji zagrożonych obiektów zabytkowych, zwłaszcza objętych rejestrem dóbr kultury;
 - g) wykorzystanie funduszy strukturalnych w celu rewaloryzacji najcenniejszych elementów dziedzictwa kulturowego a tym samym aktywizacji funkcji turystycznej.
- 2.) kierunków polityki przestrzennej:
- a) rewaloryzacja zagrożonych obiektów i zespołów zabytkowych,
 - b) pogłębianie rozpoznania dziedzictwa kulturowego regionu, w tym m.in.: zakresu zachowania tradycyjnej zabudowy; reliktyw dziedzictwa archeologicznego, wartościowych elementów małej architektury (kapliczki, krzyże, figury);
 - c) racjonalne i zgodne z wymogami konserwatorskimi zagospodarowanie, użytkowanie oraz udostępnianie obiektów i zespołów zabytkowych, wpisanych do rejestru;
 - d) wsparcie powołania programu ochrony zasobów zabytkowego i tradycyjnego budownictwa wiejskiego,
 - e) przeprowadzenie badań archeologicznych na terenach przewidzianych i realizowanych inwestycji wielkoprzestrzennych;
 - f) poprawa ładu przestrzennego, poprzez harmonijne powiązanie architektury i krajobrazu, przy uwzględnieniu specyfiki regionu i charakterystycznych cech tradycyjnego budownictwa; umiejętne kształtowanie obiektów małej architektury,
 - g) pobudzenie turystyki dydaktycznej związanej z występującymi zabytkami kultury materialnej np.: w ramach przebiegającego przez teren gminy historycznego szlaku Kościuszki, który przewiduje się do upamiętnienia i oznakowania w skali wojewódzkiej;
 - h) zwiększenie ochrony prawnej wyjątkowo cennych dla lokalnej społeczności elementów dziedzictwa kulturowego;
 - i) uporządkowanie lub rewaloryzacja zabytkowych cmentarzy i obiektów kulturowych oraz archeologicznych.

C) Osadnictwo i ład przestrzenny w zakresie:

- 1.) Preferowanych kierunków polityki osiedleńczej:
- a) ochronę przed zainwestowaniem obszarów czynnych przyrodniczo, spełniających rolę ochronną i krajobrazową;
 - b) kształtowanie zabudowy indywidualnej, harmonijnie współgrającej z tradycją oraz charakterem gminy;
 - c) wzmożoną ochronę przed zabudową terenów projektowanych ewentualnych rozwiązań komunikacyjnych;
 - d) kompleksowe opracowywanie planów zagospodarowania przestrzennego dla obszarów funkcjonalnych lub przynajmniej całości sołectw.

D) Demografia w zakresie:

- 1.) Prognozy demograficznej opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie na lata 1998 – 2030 (opracowana w układzie powiatów)
- a) Powiat kazimierski do 2030 r. zanotuje najwyższy w województwie ubytek liczby mieszkańców (22,2%). Pogorszy się również struktura wiekowa mieszkańców, zmniejszy się grupa ludności w wieku przedprodukcyjnym, co wpłynie na ograniczenie popytu na miejsca w żłobkach, przedszkolach i szkołach. Grupa aktywnych zawodowo będzie wykazywała pewne zróżnicowanie: wysoki wzrost do 2015 r., a następnie spadek do 2030 r. Systematycznie natomiast będzie wzrastała liczba ludności w wieku poprodukcyjnym, szczególnie po 2015 r., co przyspieszy postępujący proces starzenia się społeczeństwa i spowoduje konieczność usprawnienia pomocy społecznej oraz dostosowania i rozbudowy bazy lokalowej ośrodków przystosowanych dla potrzeb osób starszych i niepełnosprawnych.
 - b) Należy podjąć już dziś niezbędne działania, mające na celu zahamowanie negatywnych tendencji demograficznych i wzrost liczby mieszkańców m. in. w wyniku:
 - Tworzenia atrakcyjnej oferty pracy i zamieszkania dla ludzi młodych, wchodzących w wiek produkcyjny,

- racjonalnego „zagospodarowania” ludności w wieku poprodukcyjnym, polegającego nie tylko na przełamywaniu barier architektonicznych i urbanistycznych, ale również na aktywizacji społecznej tej grupy mieszkańców, poprzez zapewnienie możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu, działalności w różnego typu stowarzyszeniach, dbania o swoją kondycję fizyczną i psychiczną itp.

E) Rynek pracy w zakresie:

1.) Nadrzędnych zasad realizacji polityki przestrzennej:

- a) większe zróżnicowanie segmentów rynku pracy, przy wykorzystaniu lokalnych potencjałów rolnictwa i walorów przyrodniczo – kulturowych;
- b) wyrównanie szans dostępu do rynku pracy dla osób dysfunkcyjnych i w wieku niemobilnym;
- c) zasada wspierania wszelkich inicjatyw wzrostu zatrudnienia, zwłaszcza w sektorze usług i drobnej wytwórczości;
- d) maksymalne wykorzystanie funduszy strukturalnych do pobudzenia lokalnego rynku pracy.

2.) Kierunków polityki przestrzennej:

- a) stworzenie możliwie najkorzystniejszych warunków przestrzennych do wzrostu i unowocześnienia produkcji rolniczej przy jednoczesnym umożliwieniu restrukturyzacji i dostosowaniu tej funkcji do wymogów gospodarki rynkowej;
- b) wielokierunkowa aktywizacja rynku pracy oraz tworzenie nowych segmentów przedsiębiorczości komunalnej i komercyjnej jak m.in. usług w zakresie: ochrony środowiska, obsługi i konserwacji infrastruktury technicznej, rzemiosła i handlu, obsłudze i udostępnianiu walorów krajobrazowych i kulturowych itp.;
- c) tworzenie korzystnych warunków terenowych stymulujących rozwój różnych form zatrudnienia (alternatywne źródła dochodu, obsługa turystyki, zatrudnienie w nowych segmentach usług publicznych i drobnej wytwórczości);
- d) preferencje lokalizacyjne i ekonomiczne dla inwestycji przynoszących wzrost zatrudnienia;
- e) wykorzystanie środków pomocowych UE w celu aktywizacji rynku pracy powołanie instytucji pośrednictwa pracy, organizacja szkoleń.

F) Infrastruktura społeczna w zakresie:

1.) Preferowanych zasad polityki przestrzennej:

- a) wyrównanie szans dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej na obszarze całej gminy;
- b) ochrona lokalnej odrębności i specyfiki kultury ludowej;
- c) przełamywanie barier architektonicznych w dostępie osób niepełnosprawnych do usług publicznych.

2.) Głównych kierunków polityki przestrzennej odnoszących się do obszaru gminy:

- a) rozwiązanie problemów infrastruktury społecznej w skojarzeniu z ogólną strategią rozwoju tych usług w powiecie kazimierskim;
- b) zwiększenie dostępności świadczeń z zakresu podstawowej ochrony zdrowia oraz różnych form opieki społecznej;
- c) poprawa standardów funkcjonowania istniejących obiektów edukacji, ochrony zdrowia i kultury (utrzymanie i rozbudowa usług).

G) Baza ekonomiczna w zakresie:

1.) Priorytetowych zasad polityki regionalnej:

- a) atrakcyjność przestrzeni ekonomicznej dla intensyfikacji w rolnictwie oraz przechodzenie na ekologiczne metody gospodarowania;
- b) tworzenie warunków przestrzennych do rozwoju lokalnych inicjatyw gospodarczych;
- c) dostosowanie rozwoju gospodarczego do warunków środowiskowych.

2.) Pożądanych kierunków polityki przestrzennej:

- a) możliwości rozwoju drobnego przetwórstwa rolno – spożywczego bazującego na lokalnych zasobach surowców rolniczych. Pożądane byłoby również:

- wskazanie – zwłaszcza w ośrodku gminnym – obszarów predysponowanych do koncentracji preferowanych funkcji usługowo – przetwórczych;
- tworzenie zaplecza dla aktywizacji przedsiębiorczości rolniczej;
- określenie atrakcyjnej oferty terenów uzbrojonych, ukierunkowanej na inwestorów zewnętrznych.

H) Funkcja rolnicza w zakresie:

1.) Podstawowych zasad realizacji celów regionalnych polityki przestrzennej:

- a) priorytet lokalizacyjny dla funkcji rynkowych w rolnictwie oraz tworzących nowe miejsca pracy zwłaszcza w otoczeniu rolnictwa;
- b) sprzyjające warunki przestrzenne do absorpcji środków pomocowych UE;
- c) ekologizacja produkcji rolniczej i terenów rolnych; minimalizowanie kolizji funkcjonalnych (dążenie do harmonijnego współistnienia wszystkich funkcji obszarów wiejskich);
- d) ochrona dziedzictwa historycznego i zasobów kultury materialnej rolnictwa oraz wykorzystanie go dla promocji gminy i kształtowania tożsamości lokalnej.

2.) Pożądanych kierunków działalności przestrzennej

- a) Zakłada się, że główną funkcją gminy pozostanie rolnictwo, które z jednej strony zmierzać winno do uzyskania europejskich standardów gospodarowania (zwiększenie średniego areалу gospodarstw, wzrostu efektywności produkcji i ścisłego związania z rynkiem), zaś z drugiej do stopniowego przechodzenia na ekologiczne metody produkcji.
- b) Wnioskuje się, aby w planach miejscowych gminy uwzględnione zostały następujące kierunki zagospodarowania:
 - Przestrzeń otwarta
 - ścisła ochrona gleb o najwyższej przydatności dla rolnictwa przed zagospodarowaniem na cele nierolnicze oraz erozją; (gleby te generalnie powinny być wyłączone z zabudowy, zaś w przypadku konieczności przeznaczenia ich na cele budowlane winien być stosowany ścisły wymóg rozwiązań terenooszczędnych);
 - ochrona obszarów zmeliorowanych przed nieuzasadnionym zagospodarowaniem zmieniającym funkcje tych terenów z uwzględnieniem renowacji i domeliorowań;
 - stymulowanie koncentracji ziemi oraz scalania i wymiany gruntów, a aspekcie potrzeb gospodarstw rozwojowych (pożądane minimum obszarowe — 20 ha UR), określenie potrzeb scaliowych wynikających z planowanego zagospodarowania terenów — wskazanie obrębów do lokalizacji programu scalania gruntów finansowanego ze środków FEOGA;
 - preferencje dla metod produkcji rolniczej przyjaznych dla środowiska — produkcji ekologicznej;
 - wzbogacenie terenów rolnych w zadrzewienia ochronne, jak w zieleń osłonową wokół obiektów uciążliwych, zadrzewienia wiatrochronne w sąsiedztwie większych rozłogów pól oraz zadrzewienia i zakrzaczenia wzdłuż cieków wodnych, które zapobiegałyby przedostawaniu się do wód związków chemicznych stosowanych w rolnictwie (sprecyzowanie terenów spełniających kryteria „Planu rozwoju obszarów wiejskich" w zakresie zalesień finansowanych ze środków pomocowych).
 - zabudowa związana z rolnictwem:
 - umożliwienie dywersyfikacji działalności drobnych gospodarstw rolnych oraz wprowadzenia alternatywnych źródeł dochodu w ramach istniejących siedlisk;
 - ustanowienie preferencji lokalizacyjnych dla gospodarstw towarowych i grup producenckich (w tym zwłaszcza wspieranych środkami pomocowymi UE) umożliwiających stosowne powiększanie areálu i skali produkcji;
 - skupianie zabudowy wiejskiej (w tym zwłaszcza drobnotowarowej zabudowy zagrodowej niewykazującej cech rozwojowych) na obszarach zabudowy wielofunkcyjnej, wyposażonej w zbiorcze systemy infrastruktury, (obszary te winny

być kształtowane oszczędnie z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb budowlanych);

- zapewnienie warunków do lokalizacji usług rynkowych w otoczeniu rolnictwa oraz drobnego przetwórstwa rolno – spożywczego;
 - rewitalizacja historycznie ukształtowanej wiejskiej sieci osiedleńczej oraz wykorzystanie jej dla promocji gminy i poprawy warunków życia ludności (określenie możliwości przestrzennych udziału gminy w programie odnowy wsi i ochrony dziedzictwa kulturowego);
 - zapewnienie terenów usługowo – składowych w sąsiedztwie głównych ciągów komunikacyjnych, umożliwiających zwiększenie rangi gminy w systemie rynków hurtowych rejonu kazimiersko – proszowickiego.
- Gospodarka terenami:
 - wskazanie obszarów tworzenie zasobu mienia komunalnego (głównie poprzez komunalizację gruntów, pozyskiwanie ich przy okazji scaleń, a także w uzasadnionych przypadkach poprzez kupno lub wymianę) zwłaszcza na terenach;
 - przeznaczonych pod inwestycje publiczne,
 - wyznaczonych pod skoncentrowaną działalność inwestycyjną (scalenia gruntów), o strategicznym znaczeniu dla rozwoju gminy,
 - stworzenie atrakcyjnej oferty terenów komunalnych pod różne funkcje gospodarcze w tym niezwiązane bezpośrednio z rolnictwem, zwłaszcza w ośrodku gminnym oraz we wsiach wiodących,
 - przy odpowiednim uzbrojeniu i promocji zasoby te mogłyby zapewnić w perspektywie stały dopływ środków finansowych, zarówno z ich sprzedaży, jak i z późniejszych podatków od nieruchomości.

I) Zagospodarowanie leśne w zakresie:

1.) Podstawowych zasad zagospodarowania leśnego:

- a) ścisła ochrona lasów istniejących (zagospodarowanie tych terenów na cele nieleśne może być dokonane tylko w uzasadnionych przypadkach i przy braku innych rozwiązań przestrzennych);
- b) dążenie do zwiększenia lesistości, szczególnie w północnej części gminy oraz na obrzeżach doliny Nidzicy.

J) Turystyka w zakresie:

- 1.) W krajowej waloryzacji turystycznej gminę zaliczono do terenów o niewielkiej przydatności do wypoczynku (niedobór lasów i zbiorników wodnych).
- 2.) Niemniej w części centralnej w ramach aktywizacji funkcji turystycznej należy przewidywać wykreowanie podaży i popytu na formy rekreacji związane z pobytem na wsi i przystosowaniem niektórych gospodarstw do przyjmowania turystów (agroturystyka, turystyka rowerowa i in.) oraz ewentualnie nad wodą, co wiąże się z budową małych zbiorników retencyjnych. Należałoby także zwrócić większą uwagę na odpowiednie oznakowanie i udostępnienie cennych atrakcji kulturowych, jak również budowę odpowiedniej infrastruktury turystycznej (mała gastronomia, punkty obsługi tranzytu, punkty informacji, itp.). Nie można również wykluczyć lokalnych inicjatyw w zakresie rekreacji i wypoczynku w środowisku wiejskim, ukierunkowanych głównie na potrzeby aglomeracji krakowskiej. Dla rozwoju funkcji turystycznej może być np. wykorzystany fakt przebiegu przez obszar gminy historycznego szlaku Kościuszki (przewidziany do upamiętnienia i oznakowania w skali województwa) oraz występowanie na terenie ośrodka gminnego dwóch cennych obiektów zabytkowych (kościół św. Mikołaja oraz zespołu pałacowo – parkowego).
- 3.) Powyższe działania powinny być podejmowane wspólnie z gminami sąsiadującymi (np. w oparciu o powiatowy program rozwoju turystyki), uwzględniający powiązanie tej funkcji z zagospodarowaniem turystycznym Poniądzia.

K) Komunikacja w zakresie:

1.) Zasad regionalnej polityki przestrzennej:

- a) układ komunikacyjny gminy powinien spełniać następujące warunki:

- b) być spójny z układem nadrzędnym;
- c) honorować zasadę maksymalnego rozdzielania różnych rodzajów ruchu;
- d) ograniczać dostęp do dróg wyższych klas (G), poprzez wytworzenie lokalnego układu drogowego.

2.) Kierunków regionalnej polityki przestrzennej:

W „Studium...” należy uwzględnić potrzeby rozwojowe szlaków komunikacyjnych poprzez przewidzenie i utrzymanie rezerw terenowych oraz ograniczeń związanych z:

- a) przebudową na pełne parametry drogi głównej (G) drogi wojewódzkiej nr 768,
- b) przebudową na pełne parametry drogi zbiorczej (Z) odcinków dróg powiatowych: nr 0138 T Koniecmosty — Bejsce — Dobiesławice, nr 0546 T Jakuszewice — Bejsce — Rogów

Zasady, na jakich byłyby utrzymywane rezerwy terenów oraz zakres wykonywanych modernizacji i przyszłych inwestycji należy uzgodnić z zarządami dróg.

Dla poprawy bezpieczeństwa ruchu i ograniczenia uciążliwości stwarzanych przez ruch samochodowy należy ograniczyć rozwój terenów budownictwa mieszkaniowego wzdłuż drogi ruchu tranzytowego (768) oraz przewidzieć rezerwy terenowe dla realizacji ciągów pieszo – rowerowych w pierwszej kolejności na odcinkach obudowanych dróg zaliczonych do układu ponadlokalnego (G, Z). Tereny działalności gospodarczej lokalizowane wzdłuż drogi tranzytowej nie powinny powodować nadmiernego zwiększenia ilości zjazdów, jak również zagęszczać liczby skrzyżowań.

L) Infrastruktura techniczna w zakresie:

1.) Zasad polityki przestrzennej:

- a) gospodarka wodno – ściekowa prowadzona zlewniowo;
- b) uzyskanie obowiązujących standardów zaopatrzenia w energię elektryczną;
- c) dogodne warunki zasilania energetycznego na obszarach dopuszczalnego rozwoju osadnictwa;
- d) dostępność zabudowy skupionej do sieci gazowej oraz zbiorczych systemów wodno – kanalizacyjnych;
- e) dostępność instytucji i placówek usług publicznych do sieci teleinformatycznych;
- f) zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego na obszarach szczególnie zagrożonych w czasie wystąpienia rzeki z koryta.

2.) Kierunków polityki przestrzennej:

- a) stworzenie dogodnej dostępności do usług telekomunikacyjnych, w tym do usług teleinformatycznych (zwłaszcza w ośrodku gminnych), drogą doprowadzenia do gminy infrastruktury światłowodowej;
- b) modernizacja i rozbudowa systemu zaopatrzenia w energię elektryczną w aspekcie zrównoważonego rozwoju gminy oraz pokrycia bieżących i perspektywicznych potrzeb rolnictwa i odbiorców komunalnych;
- c) zapewnienie dostępności do sieci gazowej i kanalizacyjnej — docelowo wszystkich obszarów zabudowy skupionej;
- d) gazyfikacja gminy w oparciu o koncepcję programową budowy gazociągu wysokiego ciśnienia Proszowice — Kazimierza Wielka — Bejsce
- e) zapewnienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego na obszarach szczególnie zagrożonych w czasie wystąpienia rzeki z koryta.

Powyższe uwarunkowania miały przesądzający wpływ na ustalenie kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

1.4. Układ przestrzenny zabudowy i jej zasoby.

Układ funkcjonalno – przestrzenny gminy jest wynikiem długiego rozwoju historycznego. Skupione pasmowo zespoły osiedleńcze (wsie) rozwinęły się na sieci dróg, które przeważnie przebiegają równolegle do cieków wodnych.

Do najważniejszych czynników, mających wpływ na kształtowanie się układu przestrzennie – funkcjonalnego gminy należy zaliczyć;

- wiejskie obszary osiedleńcze z zasobami dziedzictwa kulturowego;
- obszary o walorach przyrodniczo – krajobrazowych;
- kompleksy leśne i rolne;
- sieć komunikacji drogowej;
- sieć infrastruktury technicznej.

W skład gminy wchodzi 16 sołectw:

BEJSCE, BRÓNCZYCE, CZYŻOWICE, DOBIESŁAWICE, GRODOWICE, KACZKOWICE, KIJANY, KRÓLEWICE, MORAWIANY, MORAWIANKI, PIOTRKOWICE, PROKOCICE, SĘDZISZOWICE, STOJANOWICE, UŚCISZOWICE, ZBELTOWICE

Układ przestrzenny zabudowy sołectw stanowią utrwalone wzdłuż dróg ciągi zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej, w enklawach której występuje zabudowa usługowa o charakterze podstawowym, związana z działalnością gospodarczą ludności. Centralną pozycję w układzie osiedleńczym i krajobrazowym gminy zajmuje sołectwo Bejsce, skupiające ogólne programy usługowe i obiekty z zakresu administracji, oświaty, kultury, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa publicznego, obsługi rolnictwa, służb komunalnych. W układzie przestrzennym Bejśc dominującą rolę pełni budynek, w którym się mieści P.D.O.S wraz z założeniem parkowym oraz kompleks kościoła Św. Mikołaja stanowiące sylwetkową dominantę architektoniczną w układach krajobrazowych gminy. Koncentracja usług administracyjnych (Urząd Gminy, Poczta), oświaty, ochrony zdrowia występuje w sąsiedztwie wymienionych: kościoła i parku. Koncentracja obiektów handlu i gastronomii występuje u zbiegu dróg do Dobiesławic, Urzutów i Zbeltowic. Obiekty działalności gospodarczej grupują się w północnej części Bejśc przy drogach w kierunku Grodowic i Królewic. Wartość techniczna istniejących budynków jest zróżnicowana. Przeważają budynki w średnim stanie technicznym. Utrwalanie istniejącej zabudowy następuje na skutek sukcesywnej jej wymiany. Występuje niewielki stopień rozproszenia zabudowy. Na zwarty charakter zabudowy ma wpływ stan techniczny sieci dróg oraz istniejące elementy infrastruktury technicznej. Jedynie w miejscowości gminnej Bejsce występuje ukształtowany ośrodek usługowy.

Strukturę funkcjonalno – przestrzenną poszczególnych wsi charakteryzuje ulicowy układ zagród towarzyszący drogom publicznym i wewnętrznym oraz rozciągające się poza linią zabudowy tereny łąkowe upraw rolnych. Drobną podział własnościowy pól, przeważnie prostopadły do przebiegu dróg, daje w połączeniu z bogatą pagórkowatą rzeźbą terenu mozaikową malowniczość krajobrazu. Szczególne walory estetyczne posiadają tarasowe uskoki pól. Rozrzeźbione tereny wzniesień kontrastują z rozległymi dolinami Nidzicy i Jawornika, tworząc unikalny wyraz krajobrazowy gminy. Nieczynne młyny wodne w Bejskach i Morawianach, pełniące obecnie funkcje Małej Energetyki Wodnej z bezpośrednim otoczeniem stanowią atrakcyjne kompleksy architektoniczno – krajobrazowe.

Istniejąca zabudowa o różnorodnym charakterze powstała na bazie układu przestrzenno – funkcjonalnego określonego ustaleniami obowiązujących dotychczas miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a po utracie ich ważności w oparciu o podejmowane decyzje administracyjne w trybie art. 50 i 59 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.5. Charakterystyka gospodarcza.

Sprzyjający klimat, urodzajne gleby pozwalają na osiągnięcie wysokich plonów, co przy zdrowym, bez zanieczyszczeń środowisku daje ogromne możliwości upraw zdrowej żywności. Załącznikiem tego rodzaju działalności są funkcjonujące już na terenie gminy gospodarstwa ekologiczne posiadające wymagane prawem certyfikaty.

Dzięki rozbudowanej bazie przechowalniczej istnieje możliwość dostawy świeżych warzyw w ciągu całego roku. Działające stowarzyszenia producenckie pozwolą na oferowanie do sprzedaży dużych partii towaru jednolitych odmianowo i jakościowo.

Samozatrudnienie, czyli prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej na bazie istniejących potencjałów, turystycznych, krajoobrazowych i rekreacyjnych, może przyczynić się do dynamicznego rozwoju w sektorze drobnych usług i handlu.

Ludność stanowią mieszkańcy terenów wiejskich, stąd też występuje znaczna przewaga zatrudnienia w sektorze rolniczym i usługowo – handlowym z nim związanym.

W ostatnich latach liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych powoli, ale systematycznie wzrasta, szczególnie dotyczy to sektora prywatnego i przede wszystkim działalności związanej z obsługą rolnictwa. Wzrost liczby osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą wynika między innymi z możliwości skorzystania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

Szczegółowe dane dotyczące podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON przedstawiono w poniższej tabeli (dane 2011):

L.p.	Rodzaje działalności	Ogółem jednostek	Miejscowość
1	handel	18	Bejsce – 7, Morawiany – 1, Piotrkowice1, Królewice2, Sędziszowice1, Dobiesławice 3, Czyżowice1, Uściszowice2,
2	u. budowlane	15	Bejsce 3, Morawiany 3, Sędziszowice 1, Kaczkowice 1, Morawiany 1, Królewice 2, Uściszowice 2, Piotrkowice 2
3	mechanika pojazdowa	6	Brończyce 2, Stojanowice 3, Morawiany 1
4	transport towarowy	3	Dobiesławice 1, Kijany 1, Sędziszowice 1
5	transport osobowy	3	Bejsce 1, Dobiesławice 1, Królewice 1
6	apteka	1	Bejsce
7	prakt. lekarska	3	Bejsce 2, Stojanowice 1,
8	u. asenizacyjne	2	Bejsce 1, Piotrkowice,
9	marketing	1	Bejsce
10	MEW	2	Bejsce
11	ubezpieczenia	2	Dobiesławice 1, Królewice 1
12	sport, rekreacja	1	Bejsce 1
13	energetyka	5	Sędziszowice3, Bejsce 2
14	weterynaria	2	Bejsce 2,
5	prz. mięsny	1	Czyżowice
16	handel żywym towarem	1	Sędziszowice,
17	Kowalstwo artystyczne	2	Kijany 1, Brończyce 1
18	usługi rolnicze	2	Morawiany 2,
19	fryzjerstwo	1	Bejsce
20	budowa dróg	1	Bejsce
21	gastronomia	1	Sędziszowice
22	u. kamieniarskie	1	Bejsce

Zatrudnienie wg działów przedstawia się następująco:

(dane 2011):

Dział	Ilość zatrudnionych osób	%
Handel i Usługi	62	2,4
Budownictwo	32	1,2
Przemysł	63	2,4
Rolnictwo	2320	88,1
Inne	157	5,9
Ogółem	2634	100

Rolnictwo

Gmina ma charakter typowo rolniczy. Użytki rolne stanowią 95,2 % ogólnej powierzchni gminy. W związku z czym dominującym rodzajem działalności na terenie gminy jest produkcja rolna. Dobre warunki glebowe i klimatyczne sprzyjały uprawie pszenicy i pasz, a poczynając od połowy XIX w. buraka cukrowego, tytoniu i kukurydzy. Bejsce stanowiły też ośrodek produkcji bydła i trzody chlewnej. Gmina Bejsce charakteryzuje się bardzo wysoką jakością gleb, nie tylko w skali województwa, ale i kraju.

Znaczne obszary gminy zajmują gleby o najwyższej klasie bonitacji. Są to grunty klasy I – III, które nie powinny być przeznaczane na cele nierolnicze.

Gleby gminy Bejsce nie są zakwaszone. Obszar gminy, podobnie jak i gmin sąsiednich, charakteryzują wysokie wskaźniki waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Gleby gminy Bejsce nie podlegają degradacji powodowanej przez oddziaływania pozarolnicze. Świadectwem tego są wyniki badań stanu zanieczyszczenia gleb metalami ciężkimi, pozwalające na zaliczenie ich do gleb o naturalnych zawartościach metali. Spełnienie standardów zerowego stopnia zanieczyszczenia, ustalonych przez IUNG pozwala na wykorzystanie gleb gminy Bejsce do produkcji roślinnej, która musi spełniać wysokie wymagania dotyczące czystości (np. przetwory dla dzieci).

Struktura gospodarstw rolnych:

(dane 2011):

do 1 ha włącznie	55
powyżej 1 ha razem	695
Gospodarstwa razem	750
1 – 5 ha	348
1 – 10 ha	615
1 – 15 ha	666
5 – 10 ha	267
5 – 15 ha	318
10 – 15 ha	51
5 ha i więcej	347
10 ha i więcej	80
15 ha i więcej	29

Średnia powierzchnia gospodarstwa – 3,28 ha

Struktura wykształcenia rolników:

Wyższe – 3%,

Średnie – 16 %

Zawodowe – 25 %,

Podstawowe 56 %.

(dane 2011):

Areal gruntów rolnych wynosi: (dane 2011):

Ogółem użytki rolne	5344 ha	
Grunty orne	4097 ha	
Sady	54 ha	
Łąki	1125ha	
Pastwiska	68 ha	
Pozostałe	368 ha	
Lasy, grunty zalesione	33 ha	
powierzchnia		
ogółem	ha	3101,19
zboża razem	ha	2371,54
zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi	ha	2206,63
ziemniaki	ha	179,25
uprawy przemysłowe	ha	124,83
buraki cukrowe	ha	21,06
strączkowe jadalne na ziarno razem	ha	87,35
pastewne	ha	0,00

Ilość gospodarstw rolnych wynosi 750 szt., zaś ich średnia powierzchnia to 3,28 ha (stan na 2010 r. przy średniej dla kraju wynoszącej – 7 ha i województwa – 4,17 ha). Zestawienie szacunkowe pło-
nów i zbiorów głównych ziemiopłodów w gospodarstwach indywidualnych (99,1%) wskazuje, że
obecnie dominuje produkcja zbóż (pszenica, jęczmień, pszenżyto, żyto i mieszanki) 94709 dt. po-
zostałe to tytoń (7504 dt.) ziemniaki (1520dt.) strączkowe (2060 dt.) buraki cukrowe (148 dt.)

Przetwórstwo rolno – spożywcze

Gmina Bejsce dysponuje dobrze rozwiniętą bazą przechowalniczą dla lokalnych płodów
rolnych. Największym zakładem wykorzystującym potencjał regionu jest przechowalnia owoców
i warzyw w Sędziszowicach. Natomiast dawny młyn w Morawianach został przekształcony w ma-
łą elektrownię wodną (typu MEW). Należy stworzyć warunki do budowy przechowalni płodów
rolnych, w tym chłodni na szerszą skalę.

Dodatkowo należy podkreślić występowanie na terenie gminy sprzyjających warunków natural-
nych, stwarzających duże możliwości wytwarzania zdrowej ekologicznej żywności. Dodatkowym
impulsem dla tutejszych gospodarstw do przestawiania się na produkcji ekologiczną powinny być
fundusze strukturalne UE dostępne w ramach okresu programowania 2013-2020. Wskazane powy-
żej fundusze powinny również ułatwić i przyspieszyć niewystarczający, względem liczby produ-
centów na terenie gminy Bejsce, proces powstawania lokalnych rolniczych grup producentów mle-
ka i trzody chlewnej.

Sektor hodowlany

Hodowla w gminie Bejsce opiera się głównie na hodowli trzody chlewnej w ilości 5209 sztuk,
w tym 925 sztuk macior, a także hodowli bydła: 1619 sztuk, w tym krowy mleczne 619 sztuk.
Na terenie gminy znajduje się 28 gospodarstw posiadających od 100 do 200 sztuk trzody chlewnej.
W 316 gospodarstwach hodowanych jest 619 sztuk krów mlecznych.

Dane dotyczące chowu. (dane 2011):

bydło razem	szt.	1619
bydło krowy	szt.	619
trzoda chlewna razem	szt.	5209
trzoda chlewna lochy	szt.	925

konie	szt.	41
drób ogółem razem	szt.	20706

Dane statystyczne wg powszechnego spisu rolnego 2010.

Przetwórstwo produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego

Na terenie gminy Bejsce znajduje się jeden zakład przetwórstwa mięsnego w miejscowości Czyżowice. Wielkość produkcji w tym zakładzie to 5 t wyrobów i 7 t mięsa wieprzowego w ciągu tygodnia. Zakład posiada magazyn – chłodnię o pojemności 4 komory po 220 m³ każda, z czego wszystkie są wykorzystywane. W budowie są jeszcze 3 chłodnie. Po zakończeniu rozbudowy powierzchnia użytkowa zakładu wyniesie 600 m².

Przemysł wydobywczy

Na terenie gminy brak przemysłu wydobywczego uregulowanego prawnie. Występujące na obszarze gminy ily krakowieckie mogą być rozpatrywane jako surowiec do produkcji elementów ceramiki budowlanej.

Lokalna przedsiębiorczość (dane 2011):

podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed. gosp.	134
sektor publiczny – ogółem	jed. gosp.	10
sektor publiczny – państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego	jed. gosp.	9
sektor prywatny – ogółem	jed. gosp.	124
sektor prywatny – osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed. gosp.	101
sektor prywatny – spółki handlowe	jed. gosp.	3
sektor prywatny – spółdzielnie	jed. gosp.	1
sektor prywatny – stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed. gosp.	14

Na terenie gminy, brak jest dużych zakładów przemysłowych. Dość dobrze natomiast rozwinął się sektor usługowy związany z podstawową funkcją Gminy – rolnicą. Większość mieszkańców wsi utrzymuje się jednak z dochodów uzyskiwanych z gospodarstw rolnych. Zauważalny w ostatnich latach proces marginalizacji rolnictwa jako źródła dochodu rodzin wiejskich, w tym przede wszystkim rodzin rolniczych, wymusił poszukiwania alternatywnych źródeł dochodu, jak również zatrudnienia. Samo zatrudnienie, czyli prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej na bazie istniejących potencjałów, turystycznych, krajobrazowych i rekreacyjnych, może przyczynić się do dynamicznego rozwoju w sektorze drobnych usług i handlu obsługujących kuracjuszy oraz ruch turystyczny, agroturystyczny i weekendowy ruch rekreacyjno – sportowy.

1.6. Sieć drogowa.

Przez teren Gminy Bejsce nie przebiega droga krajowa. Droga krajowa Nr 79 Katowice – Kraków – Warszawa, przebiega w znacznym zbliżeniu do granic gminy, w związku z tym układ komunikacyjny funkcjonujący na obszarze gminy winien mieć z nią połączenie poprzez odpowiednią ilość włążeń.

Główną osią zewnętrznego układu drogowego jest: droga wojewódzka nr 768 klasy „G” (główniej) Jędrzejów - Skalbierz - Kazimierza Wielka – Brzesko (zarządzenie numer 74 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z 02.12.2008 w sprawie nadania numerów drogi wojewódzkiej, opublikowane w Dz. U. Ministra Infrastruktury z 30.12.2008 poz. 79).

Podstawowy układ komunikacyjny Gminy stanowią drogi powiatowe i lokalne – gminne, koncentrycznie zbiegające się w Bejskach. Główne z nich to:

- Bejsce – Jakuszowice, Kazimierza Mała z podłączeniem do drogi nr 776
- Bejsce – Morawianki z podłączeniem do drogi nr 777

- Bejsce – Dobiesławice z podłączeniem do drogi nr 768
- Bejsce – Grodowice nr 0138 T
- wsie położone po zachodniej stronie drogi nr 768 obsługiwane są pętlą dróg – Stojanowice – Kaczkowice – Sędziszowice

W części wschodniej Gminy występuje układ dróg kierunku północ – południe (Piotrowice – Kijany – Rachwałowice) i o kierunku wschód – zachód (Kijany – Dobiesławice). Ponadto w gminie występuje sieć dróg gospodarczych stanowiących dojazd do pól.

Szczegółowy wykaz sieci dróg powiatowych występujących na terenie gminy Bejsce prezentuje poniższa tabela (stan na 28.02.2011):

Nr drogi	Miejscowości i nazwa drogi	Nowy nr
15253	Koniecmosty – Brodek Wąski–Kamienna – Bogoryja–Stropieszyn–Charbinowice–Grodowice–Bródek–Bejsce–Dobiesławice	0138T
15818	Gościeniec – Wojsławice – Donatkowice – Kaczkowice – Prokocice – Sędziszowice – gr. woj. Świętokrzyskiego – (Rachwałowice)	0539T
15825	Morawiany – Morawianki – Gaj – Ławy	0545T
15826	Jakuszowice – Kazimierza Mała – Cło– Zbeltowice – Bródek – Bejsce – Piotrkowice – Uściszowice – Górny Rogów – Rogów	0546T
15828	Bejsce – Parcelacja – Morawiany – Kijany – gr. Woj. Świętokrzyskiego – (Filipowice)	0547T
15829	Charbinowice – Czyżowice – droga pow. nr 15832	0548T
15830	Czyżowice – Królewice	0549T
15831	Królewice – Mistrzowice – Chrustowice – Chwalibogowice	0550T
15832	Bejsce – Królewice Rzemienowice	0551T

Gmina Bejsce posiada 35 km sieci dróg gminnych.

Wykaz dróg gminnych w gminie Bejsce, których numeracja została zmieniona zgodnie z Uchwałą Nr 106/03 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 8 maja 2003 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Świętokrzyskiego Nr 202 Poz. 1855), ilustruje poniższa tabela (stan na 28.02.2011):

Lp.	Nazwa drogi	Nr drogi	Długość odcinka drogi /mb/
1	2	3	4
1.	Przedmieście – Zapiekle Góry – Kęsów	000084 T	1100
2.	Piotrkowice – Morawiany (Stara Wieś)	000085 T	2100
3.	Filipowice – Piotrkowice	000086 T	1100
4.	Grodowice – Królewice	000087 T	2400
5.	Zbeltowice – Grodowice – Charbinowice	000088 T	1800

6.	Czyżowice – Kolonia Piotrkowice	000089 T	900
7.	Piotrkowice – Uściszowice – Urzuty	000090 T	2100
8.	Morawianki – Uściszowice	000091 T	2800
9.	Mechelówka – Kaczkowice – Podgaje	000092 T	2200
10.	Brończyce – Parcelacja – Sędziszowice	000093 T	2200
11.	Kaczkowice – Stojanowice	000094 T	2600
12.	Stojanowice – Podolany	000095 T	460
13.	Morawiany Jezioro – Piotrkowice	000096 T	2000
14.	Dobiesławice – Parcelacja – Plechów	000097 T	1850
15.	Kolonia Królewice – Piotrkowice	000098 T	1550
16.	Grodowice – Czyżowice – Królewice	000099 T	3600
17.	Grodowice – Czyżowice	000100 T	800
18.	Bejsce – Morawiany – Jezioro	000101 T	500
19.	Kijany – Sędziszowice	000102 T	2100
20.	Bejsce – Dzielnice	000103 T	1100

Drogi wymienione wyżej, zarówno powiatowe jak i gminne, w znacznej części nie spełniają parametrów technicznych wymaganej przepisami szczególnymi dla tej kategorii dróg.

Zgodnie z wymogami winny wynosić:

- Szerokość w liniach rozgraniczających dróg zbiorczych „Z” – 20 do 30 m.
- Szerokość w liniach rozgraniczających dróg lokalnych „L” – 15 m.
- Szerokość pasa ruchu dróg zbiorczych „Z”:
 - 2.75 – 3.00 poza terenem zabudowy
 - 2.75 – 3.50 na terenie zabudowy
- Szerokość pasa ruchu dla dróg lokalnych „L”:
 - 2.50 – 2.75 poza terenem zabudowy
 - 3.00 (2.50) na terenie zabudowy
- Szerokość pasa ruchu dla dróg dojazdowych „D”
 - 2.50 (2.75), 3.50 (3.00) jedno pasmowe poza terenem zabudowy
 - 2.50 (2.25), 3.50 (3.00) na terenie zabudowy.

Funkcjonujący na przestrzeni ostatnich lat system organizacyjny drogownictwa oraz zasady finansowania spowodowały duże zaniedbania w zakresie utrzymania oraz remontów dróg gminnych. Znikome środki finansowe wynikające z ustaw budżetowych w poszczególnych latach, pozostające w dyspozycji gminy ograniczały możliwości poważniejszych remontów dróg oraz właściwego utrzymania ich odwodnienia. Brak odpowiedniego odwodnienia to ciągle powstawanie zamuleń rowów i przepustów, a w konsekwencji podmakanie pasów drogowych, spowodowało trwałe uszkodzenia (nierówności nawierzchni, spękania, ubytki).

Problemy z odwodnieniem to także zawyżone pobocza utrudniające odprowadzanie wody z jezdni. Ogólnie ujmując, pasy drogowe zostały zaniedbane, a obecnie są porośnięte niską roślinnością, wpływającą ujemnie na estetykę i bezpieczeństwo dróg (ograniczenie widoczności na łukach poziomych).

W gminie występują:

- komunikacja indywidualna w zakresie:
 - obsługi gospodarczej (maszyny do prac polowych, pojazdy dostawcze)
 - obsługi osobowej, bytowej i rekreacyjno – krajoznawczej
- komunikacja autobusowa:
 - połączenia zewnętrzne
 - połączenia wewnętrzne lokalne, w tym do obiektów oświaty
- komunikacja rowerowa:
 - bytowa
 - rekreacyjno – krajoznawcza (nie ma wyznaczonych tras)

- komunikacja piesza:
 - bytowa
 - krajoznawcza i edukacyjna (brak chodników we wsiach, brak wyznaczonych tras krajoznawczych i edukacyjnych)

Parkowanie i dojazdy do koncentracji usług

Obecnie na terenie gminy występują zorganizowane miejsca parkowania:

- w rejonie Urzędu Gminy obsługujące parkowanie klientów i pracowników Urzędu, Poczty i Banku w Bejskach,
- obok kościoła oraz Domu Opieki Społecznej w Bejskach,
- obok Ośrodka Zdrowia w Bejskach,
- obok cmentarza parafialnego w Bejskach,
- w rejonie kościoła w Dobiesławicach.

Rola układu dróg w kształtowaniu przestrzenno – kompozycyjnym gminy.

Cały układ dróg w gminie powstawał historycznie na przestrzeni wieków, organicznie wpisując się w konfigurację terenu. Główne drogi przebiegają równolegle do doliny Nidzicy i Jawornika, drógorzędne w części północnej i południowej mają przebieg miękki zgodny z lokalną rzeźbą terenu, podkreślające poszczególne elementy krajobrazowe. Z dróg w obrzeżu wschodnim gminy rozciągają się dalekie wglądy w Dolinę Wisły i zamykające pasma gór. Wysokie walory estetyczno – krajobrazowe ma przebieg drogi nr 768 na odcinku Podgaje – Prokocice – Dobiesławice i drogi nr 0546 T Bejsce – Rogów

Stan dróg i obiektów inżynierskich.

Ogólna długość dróg w gminie wynosi 145 km

W tym dróg o nawierzchni asfaltowej – 72 km

dróg o nawierzchni utwardzonej – 26 km

dróg terenowych – 47 km

Chodniki wykonane są na odcinku drogi w Bejskach w rejonie D.O.S i Urzędu Gminy, szkoły i Ośrodka Zdrowia oraz przy koncentracji handlu i gastronomii w rejonie skrzyżowania drogi z Dobiesławic i Urzutów.

Pozostałe przekroje drogowe są nieurządzone, często bez chodników i poboczy.

Obiekty inżynierskie – mosty i przepusty na rzece Nidzica (Pasternik, Morawiany, Kijany), Strudze Jawornik (Prokocice, Donatkowice) znajdują się w stanie dobrym i średnim.

Zgodnie z założeniami „Strategii rozwoju Gminy” zadania do realizacji w latach 2007 – 2013 w zakresie drogownictwa zostały wykonane w roku 2010.

Obejmowały one:

1. Przebudowę ciągu drogowego drogi gminnej nr 000099 T Grodowice – Czyżowice –Królewice (modernizacja planowana poprzez dofinansowanie z funduszy strukturalnych UE w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego 2007 – 2013)
2. Przebudowę ciągu drogowego drogi gminnej nr 000098 T Kolonia Królewice –Piotrkowice
3. Przebudowę ciągu drogowego drogi gminnej nr 000097 T Dobiesławice – Parcelacja– Plechów
4. Przebudowę ciągu drogowego drogi gminnej nr 000091 T Morawianki – Uściszowice

Poprzez realizację powyższych inwestycji drogowych zgodnie z wymogami przedstawionymi w dokumentach programowych Regionalnego Programu Operacyjnego woj. Świętokrzyskiego 2007 – 2013 osiągnięto:

- lepsze połączenie z siecią dróg nadrzędnych,
- poprawę stanu technicznego dróg,
- poprawę płynności ruchu,
- poprawę bezpieczeństwa ruchu na drogach i łukach poziomych,
- komfort jazdy,
- skrócenie czasu podróży,
- wzrost atrakcyjności inwestycyjnej obszarów przyległych do drogi,
- wzrost lokalizacji nowych przedsiębiorstw i powstanie nowych miejsc pracy.

1.7. Infrastruktura turystyczna.

Gmina Bejsce posiada szczególne walory przyrodniczo – krajobrazowe i kulturowe, które stwarzają potencjalne warunki do rozwoju turystyki, zarówno pobytowej jak i objazdowej.

Jako alternatywną formę wypoczynku oprócz sportu i rekreacji przyjęto w gminie agroturystykę.

Agroturystyka jako alternatywne źródło dochodu, ma szansę w pewnym stopniu poprawić kondycję finansową gospodarstw rolnych oraz zmobilizować ich właścicieli do przetwarzania własnych produktów żywnościowych (pieczenie chleba, wyrób masła itp.), jak również do podnoszenia standardów sanitarno – użytkowych gospodarstw oraz do wzbogacania oferty agroturystycznej dodatkowymi atrakcjami (jazda konna, przejazdy bryczką, ogniska, bezpieczne place zabaw dla dzieci, zbieranie grzybów, itp.). Agroturystyka może przyczynić się także do poprawy czystości i estetyki gospodarstw rolnych, które w konkurencji o potencjalnych klientów poza zapewnieniem bogatej oferty usług najwyższej jakości, będą dbały również o tak zwane otoczenie i wizerunek „domu i zagrody”. Wszelka działalność turystyczna musi być podporządkowana zachowaniu wartości środowiska przyrodniczego, które stanowi główny walor turystyczny – wypoczynkowy.

Przez teren Gminy przebiega turystyczny szlak samochodowy – Architektury Drewnianej, obejmujący trasę o długości 500 km, wyznaczony w oparciu o 32 obiekty zabytkowe kultury sakralnej, do której zaliczony został także Zespół Kościoła Parafialnego w Bejskach..

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.

W rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez „ład przestrzenny” należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszystkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne.

Wobec powyższego ład przestrzenny jest celem nadrzędnym, który winien być zagwarantowany przez sporządzanie „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uwzględniających politykę przestrzenną określoną w „Studium”.

W przypadku gminy Bejsce ład przestrzenny i jego ochronę kształtować będą ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego poszczególnych sołectw gminy Bejsce, sporządzanych sukcesywnie dla całego obszaru gminy Bejsce w jej granicach administracyjnych, w miarę podejmowania stosownych uchwał przez Radę Gminy Bejsce, z uwzględnieniem ustalonych w niniejszym „Studium” priorytetów.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;

3.1. Charakterystyka warunków ekofizjograficznych i walorów klimatycznych.

Obszar gminy Bejsce znajduje się w zasięgu umiarkowanie ciepłego piętra klimatycznego, którego granicami są izotermy 6° i 8° średniej rocznej temperatury. Większa część należy do subregionu wysoczyzn i wysokich teras. Najmniej korzystny klimat posiadają dna dolin rzecznych, położonych w zasięgu inwersji temperatury i wilgotności powietrza. Zdecydowanie lepsze warunki klimatyczne posiadają wysoczyzny i skłony, szczególnie o wystawie południowej. Dzielnica rolniczo – klimatyczna częstochowsko – kielecka jest stosunkowo ciepła i niezbyt wilgotna. Długość zalegania pokrywy śnieżnej wynosi około 80 dni. Długość okresu wegetacyjnego 210 – 220 dni. Różnice związane są między innymi z ukształtowaniem terenu – najdłuższy jest w przypadku stoków o wystawie południowej, w partiach szczytowych wzniesień i na stokach północnych jest o 5 – 6 dni krótszy, podobnie w przypadku den dolinnych. Średnie opady roczne wynoszą około 540 mm (min. 410 mm, max 765 mm) z najwyższymi opadami w lipcu (87 mm), czerwcu (72 mm), i sierpniu (70 mm). Ogólnie rzecz biorąc warunki klimatyczne sprzyjają rozwojowi produkcji roślinnej. Do negatywnych cech obszaru należy zaliczyć położenie na głównym szlaku katastrofalnych burz gradowych.

Topoklimat

Podstawowe znaczenie dla kształtowania się warunków topoklimatycznych, ma wymiana energii, zachodząca na powierzchni granicznej między atmosferą, a podłożem. Zróżnicowanie topoklimatyczne terenu objawia się najsilniej w warunkach pogody radiacyjnej – bezchmurnej lub z małym zachmurzeniem, i bezwietrznej.

Wartości składowych bilansu cieplnego, a co za tym idzie różnorodność warunków topoklimatycznych zależą od: rzeźby terenu, rodzaju podłoża, jego pokrycia i uwilgotnienia, odsłonięcia horyzontu, itd. Czynniki wymienione na pierwszym miejscu odgrywają najistotniejszą rolę spośród cech charakterystycznych podłoża, prowadzą do wyodrębnienia typów klimatów – form wypukłych, płaskich i wklęsłych. Znaczny udział w modyfikacji naturalnych warunków klimatycznych obszaru ma wprowadzenie nań zabudowy oraz rodzaj zagospodarowania przestrzeni. Także dominującą funkcję w kształtowaniu klimatu przejmują duże powierzchnie leśne.

Na omawianym terenie warunki topoklimatyczne są kształtowane głównie przez czynniki:

- obecność form dolinnych,
- mały udział terenów z płytkimi wodami gruntowymi,
- brak kompleksów leśnych,
- duży udział terenów niezabudowanych, otwartych,
- urozmaicenie rzeźby terenu,
- mały stopień intensywności zabudowy.

Topoklimaty płaskich terenów otwartych.

Tereny otwarte, zajmują stosunkowo duże obszary w gminie. Obejmują głównie grunty orne i nieużytki. Charakteryzują się one umiarkowanymi warunkami termiczno – wilgotnościowymi, zależnymi od ekspozycji i pokrycia terenu. Większe predyspozycje do tworzenia się zimnego powietrza mają tereny bardziej wilgotne – zbudowane z glin. Zaznacza się również zróżnicowanie termiczne, wynikające z różnic nasłonecznienia związanych z ukształtowaniem terenu.

Są to obszary umiarkowanie ciepłe i wilgotne. Mają one tendencję do przegrzewania powierzchni czynnej w czasie pogody słonecznej, co sprzyja lokalnej konwekcji. W lokalnych obniżeniach panują warunki do tworzenia się krótkotrwałego zalegania w nocy zimnego powietrza i przymrozków natury radiacyjnej i radiacyjno – adwekcyjnej. Mogą tu występować duże wahania dobowe temperatur i wilgotności powietrza. Warunki nawietrzania są raczej dobre.

Topoklimat stref zboczowych.

Są to obszary z niewielkim stopniem niebezpieczeństwa przymrozków lokalnych pochodzenia radiacyjnego lub radiacyjno – adwekcyjnego. W zależności od ekspozycji zboczy charakteryzują się zróżnicowanymi wartościami całkowitego promieniowania słonecznego. Największe wartości występują na wyniesionych ponad dna dolin zboczach o wystawie południowej (SE – SW), o nachyleniu powyżej 50%.

Warunki klimatyczne zboczy należą generalnie do najkorzystniejszych. Górne partie zboczy, o dużym nachyleniu i strefy krawędziowe cechuje wybitna aktywność dynamiczna powietrza. Dobowy przebieg temperatury wyróżnia się małymi amplitudami. Nie występują ani uciążliwe upały, ani radiacyjne przymrozki, są to obszary o największej wietrzności.

Strefy krawędziowe i górne części stoku odznaczają się dużą bodźcowością klimatu odczuwalnego, szczególnie przy pogodach wietrznych. Najbardziej komfortowe warunki bioklimatyczne panują na stokach dobrze nasłonecznionych o niezbyt silnej wentylacji – tam lokalizowanie zabudowy niskiej, jednorodzinnej jest korzystne.

Topoklimat form dolinnych i obniżeń.

Tereny te obejmują stosunkowo dużą powierzchnię gminy. Dna dolin cechują się przeciętnymi warunkami solarnymi i najmniej korzystnymi warunkami termicznymi. Są to obszary o wysokim poziomie wód gruntowych, miejscami podmokłe, w znacznej części porośnięte roślinnością łąkową, zaroślami i często wilgotnymi lasami. Stanowią dużą powierzchnię parującą w dzień. Przy dobrym nawietrzaniu dolin rzecznych stwarza to niekorzystne warunki termiczne. Obszary te są „chłodniejsze”, w okresie wegetacyjnym występują wyższe minima dobowe temperatury. Tereny te są najbardziej narażone na występowanie przymrozków i tworzenie się zastoisk zimnego powietrza. Wilgotność powietrza jest dość znaczna. Nocne spadki temperatury i towarzyszący im wzrost wilgotności sprzyjają częstemu powstawaniu mgieł radiacyjnych.

Topoklimat w strefach koncentracji zabudowy.

Kształtuje się w wyniku oddziaływania czynników urbanizacyjnych. Modyfikująco wpływa: intensywna emisja zanieczyszczeń do atmosfery, emisja ciepła odpadowego lub traconego w procesach technologicznych i grzewczych, zakłócenie naturalnej równowagi termiczno – wilgotnościowej i radiacyjnej na skutek dużego udziału sztucznego podłoża i małej ilości zieleni, osłabienie wymiany powietrza przy zwartej zabudowie i zwiększonym tarciu zróżnicowanego podłoża.

Można stwierdzić, że rodzaj zabudowy decyduje o przeciętnych wartościach promieniowania bezpośredniego i korzystnymi warunkami termiczno – wilgotnościowymi. W ciągu doby i w okresie zimy występują wyższe temperatury minimalne niż na obszarze otwartym. Zabudowa sprzyja rozwojowi lokalnej wymiany pionowej i poziomej powietrza, szczególnie w nocy, zmniejsza niebezpieczeństwo występowania lokalnych przymrozków radiacyjnych. Zielen przydomowa optymalizuje warunki wilgotnościowe i zmniejsza możliwość występowania niekorzystnych stanów przegrzania organizmu w lecie.

Stan czystości powietrza atmosferycznego i zagrożenie hałasem.

Ogólnie w całym województwie odnotowywano pozytywne tendencje zmian stężeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i pyłu zawieszonego.

Ocena została wykonana w oparciu o obowiązujące akty prawne:

Stan powietrza atmosferycznego na terenie gminy Bejce można określić jak dobry, nie występują tu przekroczenia dopuszczalnych norm. W obrębie gminy brak jest istotnych, punktowych źródeł zanieczyszczeń powietrza.

Teren gminy to teren typowo rolniczy, emisja gazów i pyłów do powietrza nie przekracza wartości dopuszczalnych.

Podstawowym procesem zanieczyszczania atmosfery jest energetyczne spalanie paliw w małych kotłowniach i piecach c.o. Drugim źródłem jest transport drogowy. Przede wszystkim dotyczy to terenów położonych w rejonie drogi wojewódzkiej oraz w mniejszym stopniu dróg powiatowych.

Na omawianym obszarze nie prowadzono badań stanu higieny atmosfery w rejonach przyległych do głównych ciągów komunikacyjnych.

W strefach potencjalnego uciążliwego oddziaływania ciągów komunikacyjnych należy wykluczyć uprawę roślin sadowniczych i ogrodniczych oraz lokalizację nowej zabudowy związanej ze stałym lub długotrwałym pobytem ludzi.

Na terenie gminy Bejsce brak jest istotnych punktowych źródeł emisji hałasu.

Największym zagrożeniem jest hałas komunikacyjny. Badania jej uciążliwego oddziaływania w zakresie emisji hałasu nie były prowadzone.

Ograniczenie emisji hałasu może nastąpić poprzez między innymi modernizację stanu nawierzchni drogi.

W przypadku podjęcia działań modernizacyjnych należy zwrócić szczególną uwagę na dobór nawierzchni właściwej dla rzeczywistej prędkości pojazdów. Asfalty porowate zmniejszają emisję hałasu dopiero przy prędkościach znacznie większych od 70 km/h, zaś tzw. „ciche asfalty” (nawierzchnia, która obniża emisję hałasu o około 5 dB przy małej prędkości pojazdów, $v < 70$ km/h) mogą być stosowane w strefach zabudowanych. Zastosowanie cichych nawierzchni drogowych poprawi warunki akustyczne w środowisku zewnętrznym o około 5 dB. Nie zapewni to jednak warunków komfortu akustycznego w tych punktach, w których poziom dźwięku przed zastosowaniem działań ochronnych jest większy niż 60 dB w porze dziennej i 50 dB w porze nocnej. Zjawisko to dotyczy stref bezpośrednio przyległych do dróg. W takim przypadku skuteczną metodą redukcji hałasu jest wymiana okien na dźwiękoizolacyjne, które zapewnią warunki komfortu akustycznego wewnątrz pomieszczeń zamkniętych oraz wprowadzenie szpalerów zieleni izolacyjnej (podobnie jak w przypadku emisji zanieczyszczeń).

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym.

Źródłem tego promieniowania są wszystkie urządzenia elektryczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje bazowe i odbiorniki telefonii komórkowej, radiotelefony itp. Do najważniejszych czynników mających wpływ na oddziaływanie promieniowania elektromagnetycznego na zdrowie człowieka (tzw. parametrów pola) należą:

- odległość od źródła promieniowania,
- natężenie pola elektromagnetycznego,

- czas ekspozycji.

Na terenie gminy działa sieć telefonii kablowej Telekomunikacji Polskiej SA oraz sieć telefonii komórkowej (T – MOBILE, PLUS GSM, PLAY i ORANGE). Występuje jedna stacja bazowa telefonii komórkowej w Czyżowicach.

Przez teren gminy przebiega magistrała światłowodowa relacji Kazimierza Wielka – Wielgus – Opatowiec.

3.2. Budowa geologiczna i zasoby surowców mineralnych.

Wśród utworów czwartorzędowych największą powierzchnię zajmują lessy, pokrywające garby i ich stoki. Gliny zwałowe zlodowacenia południowopolskiego występują w kilku niewielkich płatach w pobliżu Bejsce i na zboczach dolin. Utwory piaszczyste tego wieku zajmują małe, izolowane fragmenty.

Dna dolin wyścielone są aluwiami, najczęściej pyłowymi, przy krawędzi doliny Nidzicy i u podnóża stromych zboczy występują też deluwia, często o charakterze gliniastym.

Pod utworami czwartorzędowymi występują ły krakowieckie z wkładkami mułowców i piaskowców. Pod nimi zalegają margle i margliste wapienie górnokredowe. Strop miocenu przebiega w przybliżeniu współkształtnie z powierzchnią terenu, obniżając się w rejonach dolin i podnosząc w obrębie garbów. Rzędne stropu ilastych utworów miocenijskich wynoszą w dolinie Nidzicy 160 – 180 m n.p.m., około 200 m n.p.m. w osi garbu na północ od Bejsce, około 180 m n.p.m. w dolinie Jawornika, a w rejonie wzniesień w części południowej gminy do 240 m n.p.m. Miąższość utworów czwartorzędowych jest zróżnicowana, wynosząc od 0 do 40 – 50 m. Miąższość ilastych utworów trzeciorzędowych rośnie w kierunku południowym.

W części centralnej gminy, wzdłuż lewego brzegu doliny Nidzicy od Łubinówki przez Bejsce do Morawianek ły krakowieckie występują na powierzchni, drugim obszarem ich występowania jest rejon wsi Kijany (na prawym brzegu doliny Nidzicy). Oprócz tego ły krakowieckie odsłaniają się w kilku miejscach w głębokich wcięciach dolinnych (towarzyszą im często gliny zwałowe).

Na obszarze gminy Bejsce znaczenie surowcowe mają ły krakowieckie oraz piaski i piaski ze żwirami. ły krakowieckie występują praktycznie na całej powierzchni gminy pod pokrywą osadów czwartorzędu i stanowią dobry surowiec do produkcji ceramiki budowlanej. Często jednak przykryte są zbyt grubym nadkładem utworów lessowych. Gliny zwałowe oraz lessy zaglinione eksploatowane były w przeszłości w Kęsowie, Uściszowicach, i Morawiankach. Nadają się one do produkcji cegły pełnej. Mogą być również wykorzystane do schudzenia ilów.

We wschodniej części gminy w granicach administracyjnych sołectwa Morawianki w bezpośrednim sąsiedztwie gminy Opatowiec, występuje fragment udokumentowanego w kategorii C2 złoża piasku „Ławy-Morawianki -Urzuty” o kodzie systemowym 1333KN. Brak innych udokumentowanych złóż.

3.3. Wody podziemne.

Obszar gminy prawie w całości należy do zlewni Nidzicy, tylko północny fragment należy do zlewni Nidy. Cieki w gminie Bejsce to przede wszystkim rzeka Nidzica, stanowiąca lewy dopływ Wisły, o całkowitej długości 62,9 km, posiadająca zlewnię o powierzchni 708 km². W granicach gminy znajduje się ponad 7 km długości rzeki. Średnie objętości odpływu rocznego mierzone w przekrojach w Skalbmierzu i Dobiesławicach wynoszą odpowiednio 53 i 64,8 mln m³/rok. Na tle zlewni II rzędu województwa świętokrzyskiego zasoby zlewni Nidzicy kształtują się na niskim poziomie. Na skrajnie małe zasoby wód powierzchniowych wskazują odpływy roczne ze zlewni Nidzicy (do profilu w Dobiesławicach – H=100,8 mm), w której podłoże sprzyja intensywnej infiltracji, a warunki klimatyczne sprzyjają wysokiemu parowaniu. Uboga w wodę zlewnia Nidzicy (po profilu w Dobiesławicach), w której średnie odpływy jednostkowe nie przekraczają 4,5 dm³/s*km², są charakterystyczne dla niżu środkowopolskiego.

Drugim co do wielkości ciekim w granicach gminy Bejsce jest dopływ Nidzicy – potok o nazwie Jawornik, uchodzący do niej w Piotrkowicach. Ponadto na terenie gminy występuje szereg małych cieków, zarówno w zlewni Nidzicy jak i Nidy.

Około 522 ha użytków zielonych w gminie Bejsce jest zmeliorowane rowami otwartymi. Spośród urządzeń melioracji szczegółowych około 70% rowów wymaga konserwacji bieżącej, zaś pozostałe powinny być poddane gruntownej konserwacji lub przebudowie.

W granicach gminy występuje czwartorzędowy poziom wodonośny. Zajmuje on stosunkowo małą powierzchnię, pozostała część – to tereny bezwodne lub poziomy o bardzo niskiej wydajności.

Użytkowe poziomy czwartorzędowe występują głównie w piaskach i żwirach w dolinach rzecznych i obniżeniach morfologicznych oraz lokalnie w osadach akumulacji lodowcowej i eolicznej. Prawie na całym obszarze zalegają one na niewodonośnych ilach trzeciorzędowych (iły krakowieckie – miocen). Wodonośne piaski i żwiry przykryte są lessami o miąższościach dochodzących niekiedy do 20 m. W większości są to pokrywy rzędu 3 – 5 m.

Zasoby odnawialne policzono wychodząc ze średnich wieloletnich opadów atmosferycznych, które w omawianym terenie wynoszą około 600 mm słupa wody w skali roku. Płytkie zaleganie poziomów wodonośnych, wysokie parowanie (teren prawie całkowicie odkryty), dobre warunki przesiąkania, pozwoliły przyjąć wskaźnik infiltracji w wysokości 30%. Moduł zasobów odnawialnych wynosi zatem $489 \text{ m}^3/24\text{h} \times \text{km}^2$. Zasoby dyspozycyjne oszacowano na 70% zasilania przez infiltrację. Obliczony dla poziomów czwartorzędowych moduł zasobów dyspozycyjnych wynosi $343 \text{ m}^3/24\text{h} \times \text{km}^2$. Tak wysoka eksploatacja mogłaby spowodować zagrożenia zanieczyszczeniami powierzchniowymi i dlatego – mając na uwadze ochronę jakości wód zbiornika – ustala się zasoby dyspozycyjne na 50 % zasilania przez infiltrację, co stanowi $245 \text{ m}^3/24\text{h} \times \text{km}^2$. W dolinie Nidzicy zasoby dyspozycyjne oszacowano na $172 \text{ m}^3/24\text{h} \times \text{km}^2$, z uwagi na pozostawienie bezpiecznego zapasu dla powierzchniowego przepływu rzeki.

Na terenie gminy wydziela się 2 jednostki hydrogeologiczne.

Jednostka powiązana z utworami doliny Wisły. Jest ona najbardziej zasobna w wodę. Wody podziemne występują w utworach piaszczysto – żwirowych. Wydajność tego poziomu jest zróżnicowana, uzależniona od wykształcenia litologicznego utworów wodonośnych. W górnym odcinku Wisły, w rejonie ujścia Nidzicy do Wisły i po jej prawej stronie warstwę wodonośną stanowią żwiry i otoczaki z piaskiem, piaskiem pylastym i gliniastym lokalnie z wkładkami żwirów zaglinionych.

Miąższość warstwy wodonośnej wynosi 5 m, wydajności studni około $10 \text{ m}^3/\text{h}$ (lokalnie niższa), a wodoprzewodność pomiędzy $50 - 60 \text{ m}^2/24\text{h}$. Poziom ten zasilany jest bezpośrednio przez opady atmosferyczne, a przy wysokich stanach wód powierzchniowych przez rzeki Nidzicę i Wisłę. Przy średnich i niskich stanach rzeki pełnią natomiast funkcję drenażu wód podziemnych.

Jednostka zajmująca niewielką powierzchnię w zachodniej części gminy. Poziom wodonośny stanowią wypełniające dolinę Nidzicy utwory piaszczysto – żwirowe, lokalnie z przewarstwieniami pylastymi lub piaszczysto – gliniastymi. Wydajności są tu w przedziale $10 - 30 \text{ m}^3/\text{h}$, wodoprzewodności około $50 - 60 \text{ m}^2/24\text{h}$ i miąższości $5 - 10 \text{ m}$. Dalej w kierunku spadku rzeki do wsi Stojanowice miąższość warstwy wodonośnej spada do około 3 m , wydajność poniżej $10 \text{ m}^3/\text{h}$ i przy spadającym współczynniku filtracji wodoprzewodność również spada znacznie poniżej $50 \text{ m}^2/24\text{h}$. Głębokość nawierzonego zwierciadła wody wynosi tam od $6 - 9 \text{ m}$ ppt.. Woda ma charakter naporowy i stabilizuje się na około $2 - 3 \text{ m}$ ppt. Warstwę napinającą są gliny pylaste i lessy. Poziom wodonośny zasilany jest przez infiltrację wód opadowych przesączających się przez warstwy półprzepuszczalne. Moduł zasobów dyspozycyjnych oszacowano na $172/24\text{h} \times \text{km}^2$. Wody poziomu czwartorzędowego należą generalnie do wód średnio twardych i twardych, o średniej twardości ogólnej $7,81 \text{ mvał}/\text{dm}^3$. Żelazo i mangan stwierdzono prawie we wszystkich studniach poziomu czwartorzędowego w ilościach: Fe – $0,02 - 20,0 \text{ mg}/\text{dm}^3$, a Mn – $0,02 - 2,01 \text{ mg}/\text{dm}^3$. Ilości ponadnormatywne występują w około 90% badanych ujęć o średniej wartości $3,92 \text{ mg}/\text{dm}^3$, a Mn – w powyżej 70% ujęć. Azotyny stwierdzono w kilku próbkach. Ponadnormatywne wartości amoniaku zarejestrowano w 5 studniach czwartorzędowych o wartościach NH_4 $0,5 - 1,4 \text{ mg N}/\text{dm}^3$, średnio $1,04 \text{ mg N}/\text{dm}^3$. W dolinie Nidzicy, Wisły i Nidy wody poziomu czwartorzędowego zaliczono do średniej jakości ze względu na podwyższone wartości Fe, Mn oraz lokalnie do złej z uwagi na występowanie związków azotu i zanieczyszczeń bakteriologicznych. Rejony występowania wód czwartorzędowych są słabo chronione przed zanieczyszczeniami. Zagadnieniem niezmiernie ważnym jest odpowiednie zabezpieczenie potencjalnych źródeł zanieczyszczeń, ponieważ poziom czwartorzędowy stanowi tu jedyne źródło zaopatrzenia ludności w wodę.

Tereny gminy Bejsce są obszarem deficytowym w wodę. Warstwę wodonośną stanowią utwory czwartorzędowe, zalegające na łałach krakowieckich. Na terenie gminy, podobnie jak na obszarze całego powiatu wody podziemne są podstawowym źródłem zaopatrzenia ludności w wodę. Gmina Bejsce zaopatrywana jest z ujęcia wody w Kaczkowicach (2 studnie) oraz z ujęcia w Stojanowicach (źródło).

W obrębie gminy Bejsce można wyróżnić dwa rejonu o zróżnicowanych warunkach występowania wód w strefie przypowierzchniowej. W przepuszczalnych utworach aluwialnych, wodnolodowcowych, organogenicznych oraz eolicznych występuje jeden ciągły poziom wód gruntowych.

W rejonach dolin, zagłębień i obniżen wód gruntowe zalegają na głębokości 0 – 1 m p.p.t. Występują tu podmokłości i zatorfienia, w okresach wiosennych roztopów, jak również wzmożonych opadów często zdarza się, że zwierciadło utrzymuje się na powierzchni terenu

Obszar zalegania wód gruntowych na głębokości 1 – 3 m ppt. obejmuje zarówno tereny dolin cieków powierzchniowych, jak również niewielkie powierzchnie terenów przyległych zbudowanych z utworów przepuszczalnych. Przy silnie rozwiniętym systemie dolin na obszarach tych wody opadowe utrzymują się na wysokim poziomie.

Wody gruntowe tego rejonu są zasilane głównie poprzez infiltrację opadów atmosferycznych, charakteryzują się bardzo dużą amplitudą wahań, miejscami dochodzącą do 1,0 m. Omawiany rejon ma charakter wybitnie rolniczy i właściwie pozbawiony jest większych zakładów produkcyjnych. Pojedyncze małe zakłady produkcyjno – usługowe takie, jak POM – y i pojedyncze małe szklarnie mają niewielki wpływ na skażenie środowiska przyrodniczego i skażenie wód podziemnych. Do najgroźniejszych ognisk, powodujących zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych należą ścieki sanitarne i gnojowica, które są odprowadzane bezpośrednio do rowów i rzek oraz intensywne nawożenie pól nawozami pochodzenia chemicznego i organicznego. Istotnymi zanieczyszczeniami są także dzikie wysypiska śmieci, składowiska odpadów gospodarskich (stare, rdzewiejące części maszyn rolniczych, zepsute łódówki, różny złom), gnojowniki, doły kloaczne, składowiska nawozów i środków ochrony roślin. W trakcie opadów atmosferycznych zanieczyszczenia z powierzchni terenu i odcieki z wysypisk i gnojowników przenikają do płytkich warstw wodonośnych, z których migrują do użytkowych poziomów wodonośnych.

Gmina Bejsce nie posiada zbiorczego systemu odprowadzenia ścieków sanitarnych. Ścieki odprowadzane są do lokalnych zbiorników – tzw. „szamb”. Wyjątek stanowi Dom Pomocy Społecznej w Bejskach, posiadający własną oczyszczalnię ścieków. Obecnie dystrybucją ścieków zajmują się dwa podmioty gospodarcze, które wywożą ścieki do oczyszczalni zbiorczego Kazimierzy Wielkiej. Brak zbiorczego systemu odprowadzenia i oczyszczania ścieków sanitarnych stanowi zagrożenie dla środowiska naturalnego, powoduje zanieczyszczenie wód i skażenie gleby. Rozwiązanie problemu unieszkodliwiania ścieków bytowo – gospodarczych wymaga podjęcia natychmiastowych działań.

Szamba często są nieszczelne, a ich opróżnianie odbywa się „na własną rękę” w bliżej nieokreślone miejsca.

Oprócz cieków naturalnych i sztucznych w obrębie gminy Bejsce występuje kilka stawów w miejscowościach Dobiesławice, Bejsce, Czyżowice, Piotrkowice, Uściszowice, Królewice, Zbeltowice, Grodowice, Sędziszowice, Morawiany, Kijany, Stojanowice. Są to obiekty małe, o powierzchniach poniżej 1 ha. W większości wypadków są one zaniedbane, nieużytkowane lub wykorzystywane jako zbiorniki przeciwpożarowe. Staw w Dobiesławicach i Uściszowicach wykorzystywany jest jako staw rybny.

Wschodnia część doliny rzeki Nidzicy położona jest w strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego, część centralne w strefie zagrożenia pośredniego natomiast cała dolina w rejonie zagrożonym podtopieniami.

Na rzece Nidzicy zlokalizowane są dwie elektrownie wodne:

- w Bejskach – $moc_{\text{śred.}} 20,12 \text{ kW}$, $moc_{\text{max}} 29,12 \text{ kW}$,
- w Morawianach – $moc_{\text{śred.}} 16,90 \text{ kW}$, $moc_{\text{max}} 24,48 \text{ kW}$.

Według danych WIOŚ, rzeka Nidzica w punkcie kontrolnym w Piotrowicach prowadzi wody, które są w złym stanie jakościowym.

3.4. Ocena środowiska fauny i flory.

Obszar gminy nie jest objęty formą ochrony w myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 23 i 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o Ochronie Przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. nr 151 poz. 1220). W obrębie gminy Bejsce nie wyznaczono Obszarów Chronionych w europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000.

Teren doliny Nidy ma pewne znaczenie jako korytarz ekologiczny ułatwiający rozprzestrzenianie się gatunków, jednakże fakt ten nie został usankcjonowany poprzez włączenie do Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – POLSKA.

Poza granicami gminy w odległości ok. 5,2 km znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Nidziańska” PLH260040, oraz oddalony o ok. 5,5 km obszar specjalnej ochrony ptaków „Dolina Nidy” PLB260001. W prognozie wymagana jest ocena wpływu i skutków realizacji założeń projektu na cele ochrony tych obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (DZ. U. z 2009 Nr 151 poz. 1220 ze zm.).

Na terenie gminy podstawowe znaczenie dla kształtowania struktury przyrodniczej mają doliny rzeczne oraz towarzyszące im zespoły zieleni półnaturalnej.

Lasy na terenie gminy mają marginalne znaczenie, zajmują powierzchnię 33 ha, daje to bardzo małą lesistość gminy, wynoszącą 0,6%.

Ze względu na bardzo wysoką jakość gleb i korzystne warunki klimatyczne prawie cała powierzchnia gminy Bejsce znajduje się w zasięgu upraw rolniczych. Często jest uprawa tytoniu oraz innych roślin o dużych wymaganiach klimatycznych i glebowych. Płaskie i wilgotne dna dolin rzecznych porastają łąki i pastwiska, na ogół dobrej jakości.

Na terenie gminy, o niewielkiej powierzchni lasów, roślinność wysoka występuje najczęściej w formie zadrzewień towarzyszących ciekom wodnym i drogom, a głównie zakrzewień śródpolnych. Porastają one często wysokie miedze, oddzielające pola na skłonach. Mają one duże walory biocenotyczne (m.in. stanowią ostoje ptactwa) i estetyczno – krajobrazowe.

Charakterystyczny jest dla nich duży udział tarniny, często też występuje robinia.

Zabudowie zagrodowej towarzyszą drzewa i krzewy ozdobne, pojedyncze drzewa owocowe. Najczęściej występujące gatunki drzew i krzewów ozdobnych to: Lipa drobnolistna, Brzoza brodawkowata, Dąb szypułkowy, Klon pospolity, Wiąz, Jesion wyniosły, Lilak, Dereń biały, Róża pospolita i Leszczyna. Sady najczęściej tworzą jabłonie, grusze, śliwy, wiśnie często spotykane są również orzech włoski. Roślinność towarzysząca zabudowie mieszkaniowej na ogół jest w dobrym stanie zdrowotnym i mimo wielu zastrzeżeń odnośnie kompozycji poszczególnych zespołów roślin stanowi wartościowy element szaty roślinnej.

Rozbudowa układu drogowego, rozszerzenie stref budownictwa mieszkaniowego, tworzenie nowych obszarów usługowych wywiera zdecydowanie negatywny wpływ na krajobraz wiejski. O ile gęsta sieć zadrzewień utrudnia mechanizację prac polowych, to liczne badania dowodzą o dużej ich roli w kształtowaniu równowagi biologicznej rolniczego środowiska wiejskiego, jak również ich wkład w upiększanie krajobrazu.

Zadrzewienia śródpolne mogą mieć różnorodną genezę:

- z reliktyw naturalnej roślinności leśnej,
- w wyniku spontanicznej kolonizacji dokonywanej przez drzewa i krzewy,
- przez nasadzenia jedno lub wielogatunkowych zadrzewień.

Zespoły roślinności śródpolnej tworzą najczęściej lipy, klony, topole, olsze, wierzby, wiązy, dęby i jesiony, natomiast spośród krzewów dominują tarnina, głóg, trzmielina, bez czarny i koralowy, derenie, kalina itd.

Zadrzewienia śródpolne pełnią szereg ważnych funkcji:

- mają działania wiatrochronne
- hamują erozję wietrzną,
- zmniejszają parowanie sumaryczne (ewapotranspirację),
- zwiększają tworzenie się rosy,
- powodują (w skali globalnej) zwiększenie ilości opadów,
- wpływają na zwiększenie wilgotności gleb,
- zatrzymują szkodliwe emisje.

Z powyższego wynika, że utrzymanie istniejącej zieleni śródpolnej jest niezwykle istotne z punktu widzenia zachowania równowagi biologicznej, jak również z punktu widzenia gospodarczego. W miarę możliwości wskazane jest również uzupełnianie i zwiększanie ilości tego typu zieleni.

Nowe nasadzenia śródpolne powinny łączyć już istniejące elementy. Ukierunkowanie osi zadrzewień określa kierunek dominujących wiatrów. Ten aspekt jest szczególnie ważny przy scalaniu gruntów. Aby maksymalnie ograniczyć straty gruntów, zadrzewienia należy sadzić na obrzeżach pól i na granicy parcel wzdłuż ich dłuższego boku, by nie stanowiły przeszkody przy manewrowaniu maszynami rolniczymi. Gęstość sieci zadrzewień określają takie czynniki jak: dominujący kierunek wiatru, ukształtowanie terenu oraz ich wysokość. W celu ochrony zwierząt hodowlanych przed wiatrem, słońcem i ulewami drzewa należy sadzić na pastwiskach trwałych, a jeśli jest to możliwe również na gruntach czasowo przeznaczonych pod łąki w wyniku zmianowania. Równie ważne jest obsadzanie zielenią wysoką kanałów i rowów melioracyjnych w celu wzmocnienia ich brzegów oraz dróg śródpolnych, gdzie drzewa stanowią doskonałą zaporę uniemożliwiającą tworzenie się zasp śnieżnych.

Przy wyborze rodzaju zadrzewień oraz gatunków roślin należy kierować się następującymi zasadami:

- sadzić gatunki rodzime przystosowane do istniejących warunków siedliskowych,
- mieszać ze sobą liczne gatunki, aby poprawić równowagę ekologiczną i upiększyć krajobraz,
- uwzględniać funkcje przyszłych zadrzewień.

Aby ograniczyć szkodliwe działanie zadrzewień na uprawy powinniśmy unikać sadzenia drzew o płaskim systemie korzeniowym (osika, klony, jawory: zwyczajny i polny, robinia akacjowa). Natomiast w przypadku brzegów wód płynących i stojących, drzewa, które mają je chronić, powinny mieć silny i gęsty system korzeniowy (wierzby, olsze).

Z dolinami rzecznyymi, przede wszystkim z doliną Nidzicy związane są:

1. Szuwary

Różnorodne ubogie florystycznie, lecz bujne, właściwe zbiorowiska szuwarowe, najczęściej z trzciną. Mogą występować tu samodzielnie zespoły, takie jak szuwary: trzcinowe, mannowe, tatarakowe, pałkowe, mozgowe.

Zbiorowiska szuwarów związane są z siedliskami trwale lub choćby na dłuższy okres czasu podtopionymi lub zalanymi wodą do ok. 1 – 2 m głębokości. Szuwary występują często, ale zwykle na niewielkich powierzchniach. Najczęściej spotykamy je w starorzeczach i odciętych lub izolowanych od głównego nurtu odnogach rzeki. Często tworzą one kompleks przestrzenny z wiklinami nadrzecznyymi.

Zbiorowiska szuwarowe stanowią stadia sukcesji pierwotnej lub wtórnej spontanicznej (także niekiedy wtórnej warunkowanej) w procesie opanowywania środowiska wodnego przez roślinność, co prowadzi do lodowacenia zbiornika. Zbiorowiska szuwarów właściwych w sukcesji pojawiają się po zbiorowiskach wodnych. Poszczególne z nich zajmować mogą różne miejsca w sukcesji. Po nich wkraczają zbiorowiska szuwarów turzycowych albo roślinność krzewiasta.

2. Zarośla wierzbowe.

Są to zarośla o wysokości zwykle 2 – 4 m zwarte, z runem zielnym, bujnym.

Zbiorowiska występujące stale przy nurcie rzeki, we wszystkich tych miejscach, gdzie znajdują się świeżo odłożone pokłady piasków rzecznych, a więc przede wszystkim w obrębie koryta rzeki mało przekształconej. Skutkiem zniszczenia lasów, zarastania łąk i z innych powodów zbiorowiska zarośli wierzbowych występować mogą na siedliskach wtórnych na dawno już utrwalonych madałach piaszczystych. W kompleksy przestrzenne wchodzi najczęściej z łąkami wierzbowo – topolowymi, szuwarami, łąkami zalewnymi i ziołoroślami z nawłocią.

3. Łąki i pastwiska świeże i wilgotne.

Zespoły roślinności występujące na okresowo zalewanych dolinach rzecznych, użytkowane jako łąki lub pastwiska. Są to zbiorowiska trawiaste o zróżnicowanej wysokości od ok. 0,2 do 1 m., często roślinności trawiastej towarzyszą drzewostany wierzbowe i topolowe.

Bardzo istotne jest znaczenie higieniczno – sanitarne tych zbiorowisk przez łatwe przyswajanie wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń, zarówno gazowych, jak i metali ciężkich. W mniejszym stopniu absorbowane są przez nie pyły. Wielkie kompleksy łąk i pastwisk nie mają większego znacze-

nia zdrowotnego. Naturalne łąki śródleśne działają pobudzająco na układ odpornościowy i psychiczny: poprawiają także funkcjonowanie układu krwionośnego. Istotne przeciwwskazania dotyczą przebywania ludzi wrażliwych na alergeny, których stężenie (głównie pyłków) jest znaczne. Drugim czynnikiem ograniczającym jest masowe występowanie uciążliwych owadów. Łąki oraz pastwiska świeże, charakteryzują się dużą chłonnością naturalną dochodzącą w zależności od zagospodarowania do 100 osób/ha/dzień. Duża elastyczność siedliska pozwala w zasadzie dowolnie modyfikować i przekształcać pokrywę roślinną w układy o najwyższej możliwej chłonności (plaże zielone i boiska sportowe). Półnaturalne łąki, zwłaszcza śródleśne i przywodne, mogą być wykorzystywane bez ograniczeń jako miejsce plażowania, biwakowania, gier i zabaw oraz uprawiania sportu. Ze względu na walory rekreacyjne nie należy przeznaczać terenów zajętych przez te zbiorowiska pod zabudowę.

W miejscach, gdzie gleba nie jest jeszcze prawie wytworzona, w piaskowniach, nasypach, ugorach, w miejscach o zniszczonej pokrywie glebowo – roślinnej występują *murawy piaskowe różne*. Są to zróżnicowane murawy piaskowe tworzone przez wąskolistne trawy z udziałem gatunków światłolubnych i psammofilnych, na ogół nietworzące darni.

Faunę najliczniej reprezentują różnorodne gatunki owadów, szczególnie motyli.

Do często spotykanych na tych terenach zwierząt należą także związane ze środowiskiem wodnym żaby, ropuchy i jaszczurki. Na terenie gminy stwierdzono występowanie licznych przedstawicieli awifauny:

Ptaki szponiaste

Spośród tej grupy najczęściej występuje na terenie gminy myszołów *Buteo buteo*. Drugim w kolejności jest *błotniak stawowy* *Circus aeruginosus* (Załącznik I Dyrektywy Ptasiej), trzecim pustułka *Falco tinnunculus*. Obserwowany był też inny gatunek z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej: błotniak zbożowy *Circus cyaneus*. Ponadto na terenie gminy stwierdzono występowanie krogulca *Accipiter nisus* oraz jastrzębia *Accipiter gentilis*.

Ptaki wróblowe

Stanowią one najliczniejszą grupę ptaków na omawianym terenie. Najliczniej stwierdzane są: makolągwa *Carduelis cannabina*, szpak *Sturnus vulgaris*, szczygieł *Carduelis carduelis*, zięba *Fringilla coelebs*, kwiczoł *Turdus pilaris*, potrzyszcz *Emberiza kalandra*, trznadel *Emberiza citrinella*, sroka *Pica pica*.

Ptaki gołębiowe

Najliczniejszym gołębiem jest grzywacz *Columba palumbus*, drugim gatunkiem pod względem liczebności jest sierpówka *Streptopelia decaocto*.

Ptaki wodno – błotne

W tej grupie ptaków najliczniejszy jest bocian biały *Ciconia ciconia*. Pozostałe gatunki to: łabędzie *Cygnus sp.*, czajka *Vanellus vanellus*.

Ponad to na terenie gminy stwierdzono obecność bażanta *Phasianus colchicus* i kuropatwy *Perdix perdix*, należących do grupy grzebiących.

Najliczniej reprezentowane na terenie gminy są małe nietoperze z rodzaju nocek *Myotis sp.*, przede wszystkim nocek wąsatek/Brandta *Myotis mystacinus/brandtii*, a także w mniejszej liczebności nocek rudy *Myotis daubentonii* i nocek Naterrera *Myotis nattereri*.

Kolejnym stwierdzonym gatunkiem jest mroczek późny *Eptesicus serotinus*. Zarejestrowano także aktywność borowca wielkiego *Nyctalus noctula*. Kilukrotnie stwierdzono także nietoperze z gatunku mopek *Barbastella barbastellus* ujętego w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Poza tym występują tu liczne sążajce, lisy, borsuki, gronostaje, krety i jeże.

Dokładne rozpoznanie *ornitofauny chiropterofauny* wymaga przeprowadzenia szczegółowych badań.

W ramach przygotowania inwestycji związanej z produkcją energii wiatrowej w zasięgu obszaru oznaczonego w części graficznej symbolem R/Ew1, wykonano „Raporty z badań z ornitofauny”: obejmujący dwa okresy: I – od lipca 2011 do listopada 2011 r. oraz II – od grudnia 2011 do lutego 2012 r. oraz „Raport z badań chiropterofauny” obejmujący dwa etapy obserwacyjne.

Zalecenia wykonanych „Raportów zostały uwzględnione przy wyznaczaniu terenu pod lokalizację 7 elektrowni wiatrowych na wymienionym wyżej obszarze z zachowaniem co najmniej 500 m odległości od terenów zabudowy i poza skupiskami zespołów zieleni wysokiej. Dla obszaru oznaczonego w części graficznej symbolem R/Ew2 i R/Ew3, brak takich opracowań w związku z czym

.ustalenia „Studium” ich realizację na tych obszarach warunkują wynikami dokonanych opracowań w tym zakresie , które wykażą możliwość ich realizacji bądź przesądzą o braku takiej możliwości.

3.5. Warunki glebowe.

Gmina Bejsce charakteryzuje się bardzo wysoką jakością gleb, nie tylko w skali województwa, ale i kraju.

Znaczne obszary gminy zajmują gleby o najwyższej klasie bonitacji. Są to grunty klasy I – III, które nie powinny być przeznaczane na cele nierolnicze.

Gleby występujące w gminie Bejsce to przede wszystkim czarnoziemy i gleby brunatne lessowe. Małe powierzchnie zajmują gleby biellicowe i brunatne wytworzone z glin, piasków naglinowych i naiłowych. Gleby wytworzone z piasków słabogliniastych na piaskach luźnych występują w kilku małych płatach. W obniżeniach występują czarne ziemie z różnych utworów – glin, piasków naglinowych i piasków. W dnach dolin występują mady, najczęściej pyłowe (pyły ilaste) gleby glejowe aluwialne oraz gleby mułowo – torfowe i torfowo – mułowe. Gleby te charakteryzują się wysoką przydatnością uprawową, czego wyrazem może być zestawienie klas bonitacyjnych gruntów ornych i użytków zielonych w gminie.

Jak widać z przytoczonych danych część gleb położonych w bardziej urzeźbionym terenie, erodowana, została zaliczona do kompleksu pszennego wadliwego (głównie gleby brunatne z lessów). Zagrożenie ich erozją wodną potencjalną, oceniane ze względu na ukształtowanie terenu i rodzaj utworów glebowych najczęściej mieści się w zakresie zagrożenia słabego, a tylko w obrębie silniej nachylonych stoków można uznać za umiarkowane (silniejsze zmywanie poziomu orno – próchnicznego i miejscami tworzenie bruzd poniżej tego poziomu). Efektem spłukiwania są tworzące się wysokie miedze, umocnione roślinnością trawiastą, a często też krzewami. Erozja wąwozowa praktycznie nie występuje.

Użytki zielone zlokalizowane są na madach, czarnych ziemiach oraz glebach glejowo – mułowych i mułowo – glejowych, głównie w dolinie Nidzicy. Są one zmeliorowane rowami otwartymi, stanowiąc użytki od bardzo dobrych do średniej jakości.

Gleby w gminie charakteryzują się wysoką przydatnością uprawową, czego wyrazem może być zestawienie klas bonitacyjnych .

Zestawienie klas bonitacyjnych gruntów ornych i użytków zielonych w gminie (dane 2011):

Klasa	Powierzchnia w ha	%
I	556	8,0
II	908	20,4
IIIa	1341	34,7
IIIb	568	12,8
IVa	588	13,2
IVb	249	5,6
V	195	4,4
VI	40	0,9
Razem grunty orne	4445	74,5
I	25	23,2
II	239	23,2
III	464	45,0
IV	202	19,6
V	84	8,2
VI	15	1,5
Razem użytki zielone	1030	17,3
Razem użytki rolne	5475	91,8
Lasy oraz tereny zadrzewione i zakrzewione	45	0,7
Grunty pod wodami	58	1,0
Nieużytki	15	0,3
Tereny pozostałe	367	6,2

Również zaszeregowanie do kompleksów przydatności rolniczej gruntów ornych świadczy o wysokiej jakości gleb w gminie Bejce:

Kompleksy przydatności rolniczej(dane 2011):

Kompleks przydatności rolniczej					
grunty orne			użytki zielone		
Nr kompleksu	Powierzchnia ha	%	Nr kompleksu	Powierzchnia ha	%
1	1230	28,0	1z	247	22,7
2	1637	37,4	2z	589	54,1
3	522	11,9	3z	1088	18,3
4	146	3,3			
5	61	1,4			
6	113	2,6			
7	40	0,9			
8	500	11,4			
9	136	3,1			
Razem grunty orne	4387	73,6	Grunty rolniczo nieprzydatne	0	0
Razem użytki rolne	5475	91,9	Tereny pozostałe	483	8,1

Jak widać z przytoczonych danych część gleb położonych w bardziej urzeźbionym terenie, erodowana, została zaliczona do kompleksu pszenno-wadliwego (głównie gleby brunatne z lessów). Zagrożenie ich erozją wodną potencjalną, oceniane ze względu na ukształtowanie terenu i rodzaj utworów glebowych najczęściej mieści się w zakresie zagrożenia słabego, a tylko w obrębie silniej nachylonych stoków można uznać za umiarkowane (silniejsze zmywanie poziomu orno – próchnicznego i miejscami tworzenie bruzd poniżej tego poziomu). Efektem splukiwa-

nia są tworzące się wysokie miedze, umocnione roślinnością trawiastą, a często też krzewami. Erozja wąwozowa praktycznie nie występuje.

Użytki zielone zlokalizowane są na madach, czarnych ziemiach oraz glebach glejowo – mułowych i mułowo – glejowych głównie w dolinie Nidzicy. Są one zmeliorowane rowami otwartymi, stanowiąc użytki od bardzo dobrych do średniej jakości.

Gleby gminy Bejsce nie są zakwaszone. Obszar gminy, podobnie jak i gmin sąsiednich charakteryzują wysokie wskaźniki waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Gleby gminy Bejsce nie podlegają degradacji, powodowanej przez oddziaływania pozarolnicze. Świadectwem tego są wyniki badań stanu zanieczyszczenia gleb metalami ciężkimi, pozwalające na zaliczenie ich do gleb o naturalnych zawartościach metali. Spełnienie standardów zerowego stopnia zanieczyszczenia, ustalonych przez IUNG pozwala na wykorzystanie gleb gminy Bejsce do produkcji roślinnej, która musi spełniać wysokie wymagania dotyczące czystości (np. przetwory dla dzieci).

Struktura bonitacyjna użytków rolnych gminy Bejsce (dane 2011):

Klasa gleby	Wielkość w ha
Klasa I	433
Klasa II	1109
Klasa III	2467
Klasa IV	980
Klasa V	232
Klasa VI	48
Klasa VIz	1
Pozostałe	92

3.6. Funkcjonowanie i ochrona przyrody.

Obszar gminy nie jest objęty formą ochrony w myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 23 i 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o Ochronie Przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. nr 151 poz. 1220). W obrębie gminy Bejsce nie wyznaczono Obszarów Chronionych w europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000.

Teren doliny Nidy ma pewne znaczenie jako korytarz ekologiczny ułatwiający rozprzestrzenianie się gatunków, jednakże fakt ten nie został usankcjonowany poprzez włączenie do Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – POLSKA.

Poza granicami gminy w odległości ok. 5,2 km znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Nidziańska” PLH260040, oraz oddalony o ok. 5,5 km obszar specjalnej ochrony ptaków „Dolina Nidy” PLB260001. W prognozie wymagana jest ocena wpływu i skutków realizacji założeń projektu na cele ochrony tych obszarów, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (DZ. U. z 2009 Nr 151 poz. 1220 ze zm.).

W skład systemów terenów prawie chronionych gminy Bejsce wchodzi:

- pomniki przyrody, do których zalicza się:

L P	Nazwa i Nr rej. pomnika	Data utworzenia pomnika przyrody	Obowiązująca pod- stawa prawna wraz z oznaczeniem miejsca ogłoszenia aktu prawnego	Opis pomni- ka przyrody	Ob- wód na wysoko- ści 1,3 m [cm]	Wy- s. [m]	Miejscowość i nr działki
1	głaz narzutowy – nr 128	1987-10-02	1) Zarządzenie Nr 23/87 Wojewody Kieleckiego z dnia 2 października 1987 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 19, poz. 223. 2) Rozporządzenie Nr 7/94 Wojewody Kieleckiego z dnia 4 sierpnia 1994 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 8, poz. 55, z dn. 30.08.1994 r.	głaz o wymiarach: obwód - 400 cm, długość - 150 cm, szerokość - 115 cm, wysokość - 80 cm, zbudowany z czerwono-szarego granitu grubokrystalicznego, znajdujący się we wsi Bejsce			Bejsce dz. nr -445
2	jesion wyniosły nr 399	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		390	25	Bejsce dz. nr- 155/8
3	akacje szt. 2 nr.400	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		365	24-26;	Bejsce dz. nr-155/8

4	lipa drobnolistna (szt. 2), - 401	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		330	22	Czyżowice dz. nr.-307/1
5	lipa drobnolistna - 402	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		655	20	Grodowice355/7
6	kasztany szerokolistne (szt 8,-) nr 403	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		230-360	18-20	Grodowice355/7
7	wiązy szt. 29-nr 706	1998-12-30	Uchwała Nr 47/98 Rady Gminy w Bejskach z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Świętokrz. Nr 9, poz. 65 z dn. 15.03.1999 r.	wiązy w dwóch grupach tworzące aleję, w ilości 29 sztuk, w pierwszej grupie obwód od 120 cm do 265 cm, w drugiej grupie od 130 cm do 285 cm, o rozwiniętych koronach	120-285	25	Stojanowice137/2

W stosunku do wymienionych pomników obowiązują zakazy zgodnie z powołującymi je aktami prawa miejscowego wymienionymi w/w wykazie.

Zgodnie z Ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych prawnej ochronie podlegają wszystkie gleby mineralne zaliczane do I – III klasy, wszystkie gleby organiczne oraz lasy.

Występujące w zasięgu terenów wyznaczonych w części graficznej „Studium” pod zabudowę, wymagają uzyskania zgody na ich przeznaczenie na cele nierolnicze w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami..

3.7. Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska.

Warunkiem społecznego i gospodarczego rozwoju gminy jest zachowanie przyrodniczych podstaw rozwoju, a w szczególności zasobów wód, gleb, krajobrazu oraz elementów przyrody ożywionej.

Na wszystkie uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, nakłada się działalność człowieka, która zakłóca lub uniemożliwia funkcjonowanie przyrody.

Gmina Bejsce ze względu na ukształtowanie terenu, niską lesistość i rodzaj gleb poza miejscowością gminna jest typowo rolnicza. Brak jest elementów zabudowy i zagospodarowania szczególnie wpływających negatywnie na elementy naturalnego środowiska.

Brak jest na terenie gminy jak i w jej najbliższym sąsiedztwie zakładów przemysłowych, czyli głównych elementów degradujących środowisko.

Podstawowym źródłem zagrożeń w funkcjonowaniu środowiska jest zanieczyszczenie wód powierzchniowych i wglębnych spowodowane niewłaściwą gospodarką wodno – ściekową, wynikającą z braku systemów kanalizacyjnych i występowania często nieszczelnych szamb.

Główne przyczyny zanieczyszczenia wód to:

- odprowadzanie ścieków bez oczyszczania do wód i gruntów, szczególnie z uwagi na zwo-dociągowanie obszaru gminy /nieszczelne szamba/;
- stosowanie środków chemicznych do zwalczania szkodników w lasach i na gruntach rolnych;
- stosowanie w uprawach nawozów mineralnych;
- zanieczyszczenia pasów terenów wzdłuż tras komunikacyjnych substancjami ropopochodnymi.

Miejscami zagrożenia dla środowiska przyrodniczego stwarza także erozja wodna gleb szczególnie intensywnie wyrażona na podłożu lessowym. Erozją bardzo silną zagrożone są gleby na stromych stokach wzniesień oraz ich strefach krawędziowych.

Degradacja środowiska przyrodniczego jest nieodłącznym elementem gospodarczej i bytowej działalności człowieka. Zniekształca ona strukturę ekologiczną, chemizm gleb i roślin, strukturę gruntów naturalnych, rzeźbę terenu, warunki gruntowo – wodne oraz stan higieny atmosfery.

Zagrożenie dla środowiska ze strony rolnictwa wynika przede wszystkim z niewłaściwej agrotechniki. Nadmierna intensyfikacja rolnictwa powoduje zmiany składu botanicznego roślinności.

Z kolei obiekty usługowe, urbanizacja komunalna i komunikacja oddziałują szkodliwie na glebę, rośliny oraz przede wszystkim przyczyniają się do pogorszenia stanu higieny atmosfery. Agresywne kwaśne związki emitowane do atmosfery (głównie związki siarki) przenikają do gleb powodując zakwaszenie i zubożenie gleby w niektóre składniki pokarmowe. W glebach mogą pojawiać się ponadnormatywne stężenia pewnych składników chemicznych. Dotyczy to np. metali ciężkich w rejonach położonych wzdłuż tras komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu pojazdów.

Stan środowiska przyrodniczego w gminie Bejsce można określić jako dobry. W zakresie poszczególnych komponentów przedstawia się następująco:

- wysokie walory przyrodniczo – krajobrazowe doliny rzeki Nidzicy,
- bardzo duży udział gleb o wysokiej przydatności dla celów rolniczych,
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi atrakcyjnymi pod względem krajobrazowym drobnymi formami morfologicznymi,
- istnienie licznych zespołów zieleni półnaturalnej, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych urozmaicających krajobraz gminy,

- brak systemu obszarów przyrodniczych podlegających ochronie prawnej,
- bardzo mały udział terenów bardzo korzystnych i korzystnych warunkach gruntowo – wodnych dla lokalizacji zabudowy,
- duże powierzchnie obszarów zagrożonych uruchomieniem procesów geodynamicznych,
- dobre warunki klimatu lokalnego,
- dobry stan higieny atmosfery i klimatu akustycznego,
- duża naturalność szaty roślinnej,
- duża naturalność rzeźby terenu,
- rozbudowany system powiązań przyrodniczych, w tym obecność korytarzy ekologicznych o znaczeniu ponad lokalnym,
- w wielu miejscach zdegradowany w/w system powiązań przyrodniczych w wyniku wprowadzenia w jego obręb zabudowy,
- brak obiektów produkcyjno – usługowych uciążliwych dla środowiska.

Odporność środowiska na degradację i zdolności do regeneracji

Na terenie gminy najmniejszą odpornością na oddziaływanie antropogeniczne charakteryzują się obszary dolinne. Na tych terenach występują aktywne biologicznie ekosystemy łąkowe, bagienne i wodne. W dolinach cieków, wody gruntowe wraz z wodami powierzchniowymi i istniejącą roślinnością tworzą ściśle powiązany i bardzo wrażliwy na degradację zespół. Zaburzenie funkcjonowania choćby jednego z tych elementów powoduje natychmiastowe niekorzystne zmiany w pozostałych. Sztuczna zmiana reżimu hydrologicznego w rzece, powoduje zmianę położenia poziomu zwierciadła wód gruntowych, co z kolei wpływa na warunki siedliskowe szaty roślinnej i jej stan zdrowotny. Degradacja dolinnych zespołów roślinności powoduje zmiany retencji gruntowej, warunków infiltracji i spływu wód opadowych, co przekłada się na niekorzystne przekształcenia wód powierzchniowych i podziemnych. Sztuczne obniżenie poziomu wód gruntowych w sposób oczywisty będzie oddziaływać na cieki powierzchniowe i szatę roślinną. Z tego względu doliny i obniżenia powinny podlegać szczególnej ochronie. W obrębie terenów dolinnych należy wykluczyć lokalizację zabudowy kubaturowej oraz należy ograniczyć do minimum chemizację rolnictwa. Odporność na degradację ekosystemów leśnych zależy przede wszystkim od wieku drzewostanów, powierzchni lasu, jak również rodzaju siedliska. Na terenie gminy lasy występują tylko sporadycznie, są to wyłącznie formy małopowierzchniowe, charakteryzujące się małą odpornością na presję antropogeniczną nienadające się do pełnienia funkcji rekreacyjno – wypoczynkowej. Tereny dolin, zespołów zieleni półnaturalnej, zieleni śródpolnej tworzą ciągi ekologiczne, które decydują o stanie środowiska przyrodniczego i warunkach życia ludności nie tylko na terenie gminy Bejsce, ale również na obszarach przyległych, gdyż przebiegają tędy także ciągi ekologiczne o znaczeniu ponad lokalnym. Układ systemu powiązań przyrodniczych gminy jest bardzo czytelny, jego podstawę stanowi dolina rzeki Nidzicy.

Tworzy ona podstawowy system przyrodniczy gminy Bejsce, który uzupełniany jest przez mniejsze doliny, obniżenia oraz zespoły zieleni półnaturalnej.

Degradacja ciągów ekologicznych polega przede wszystkim na:

1. Ograniczaniu ich przestrzennego zasięgu poprzez wprowadzanie w ich obręb zwartej zabudowy.
2. Istnieniu lub tworzeniu nowych barier ekologicznych, w wyniku realizacji liniowych obiektów infrastruktury technicznej (koleje, drogi), powodujących ograniczenie migracji fauny i flory.

Na terenie gminy Bejsce miejscami, system naturalnych powiązań przyrodniczych, w wyniku wprowadzenia w jego obręb zabudowy, został zaburzony. Sytuacja ta dotyczy rejonów miejscowości: Czyżowice, Królewice, Bejsce, Stojanowice, Dobiesławice. W chwili obecnej nie ma możliwości odbudowy w tych rejonach powiązań przyrodniczych (zabudowa nie zostanie zlikwidowana). Niemniej jednak w przyszłym procesie planowania lokalizacji zabudowy, ciągi ekologiczne powinny być uwzględniane. Należy podkreślić, że te lokalne przerwanie połączeń przyrodniczych nie wpływa w sposób znaczący na funkcjonowanie ponad lokalnego systemu przyrodniczego gminy.

W kilku miejscach w strefach potencjalnego przemieszczania się fauny i flory, zlokalizowane są poprzeczne bariery. Dotyczy to przede wszystkim dróg.

Szlaki komunikacyjne zwiększają fragmentację terenu, prowadzącą do zmniejszenia powierzchni bytowania zwierząt oraz do przerwania szlaków ich przemieszczania się jak i ograniczenia migracji gatunków roślinnych. Powoduje to zmniejszenie bioróżnorodności, a w skrajnych przypadkach może nawet doprowadzić do takiego spadku wartości ekologicznej terenów, że nie będą one mogły zapewnić przeżycia populacjom, które zostały rozdzielone. Oprócz wspomnianego efektu barierowego, bardzo poważną konsekwencją rozwoju infrastruktury transportowej jest nasilona śmiertelność zwierząt. Zależy ona od natężenia ruchu pojazdów, ich prędkości szerokości ciągu komunikacyjnego.

Na polskich drogach najczęściej giną płazy, średniej wielkości ssaki leśne i polno – leśne. Jeśli chodzi o ssaki duże to największa śmiertelność jest wśród saren i dzików, co wynika z dużej populacji tych gatunków zwierząt.

Skutecznym rozwiązaniem powyższego problemu są przejścia dla zwierząt.

Małe przejścia dolne – przejścia zasadniczo przeznaczone dla płazów, składają się z kanału o przekroju kołowym lub prostokątnym, położonym w poprzek drogi. Wymiary takiego przejścia wynoszą najczęściej 2 m. szerokości i 1,5 m. wysokości. Poza płazami i gadami mogą z niego korzystać małe ssaki takie jak: borsuki, lisy, kuny, łasice, wydry, tchórze, jeże oraz gryzonie.

Średnie przejścia dolne – są to tunele o przekroju kołowym lub prostokątnym, szerokości około 6 m., wysokości około 2,5 m. Przeznaczone są głównie dla saren, dzików i lisów. Przy odpowiednim zagospodarowaniu mogą z nich korzystać także rysie, wilki, a nawet jelenie.

Duże przejścia dolne – są to tunele o przekroju łukowym lub prostokątnym, zbudowane z elementów betonowych lub metalowych, tego typu przejścia na terenie gminy nie będą miały zastosowania.

Najistotniejsze działania proekologiczne na terenie gminy, powinny obejmować:

- ograniczenie niskiej emisji energetycznej przez stosowanie dla celów grzewczych paliw ekologicznych,
- wprowadzenie alternatywnych źródeł energii,
- ochronę zespołów zieleni półnaturalnej oraz zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (przede wszystkim tych wchodzących w skład systemu powiązań przyrodniczych),
- ochronę istniejących lasów,
- ochronę zwartych powierzchni gleb o wysokiej przydatności dla rolnictwa,
- zachowanie ciągłości istniejącego systemu powiązań przyrodniczych,
- maksymalne ograniczenie presji urbanizacyjnej na obszary dolin, obniżen i terenów leśnych,
- przeciwdziałanie wprowadzaniu obcych gatunków, zagrażających integralności naturalnych ekosystemów i siedlisk,
- rozbudowę obszarów przyrodniczych podlegających prawnej ochronie,
- bezwzględną ochronę istniejących pomników przyrody
- ochronę istniejących zasobów wodnych,
- rozwiązanie zagadnień odprowadzania ścieków bytowych w sposób zapewniający ochronę środowiska gruntowo – wodnego.

W chwili obecnej najbardziej uciążliwym obiektem na terenie gminy są ciągi komunikacyjne przede wszystkim droga wojewódzka. Istotne jest, aby szczegółowo ocenić zasięg uciążliwego oddziaływania drogi wojewódzkiej w zakresie emisji zanieczyszczeń i hałasu. Dzięki temu będzie można we właściwych miejscach i we właściwym zakresie podjąć odpowiednie działania ograniczające lub eliminujące jej uciążliwość.

Istniejące na terenie gminy obiekty usługowe czy magazynowo – składowe nie stanowią dużego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Jedynie okresowo w rejonie większych obiektów mogą pojawiać się uciążliwości, które przede wszystkim będą jednak wywoływane ruchem pojazdów samochodowych.

Na terenie gminy zlokalizowane jest nieczynne składowisko odpadów, które może stanowić zagrożenie dla środowiska przyrodniczego, przede wszystkim dla środowiska gruntowo – wodnego. Składowisko zlokalizowane było częściowo w byłym wyrobisku piasku. Przywożone tu były głównie mieszane odpady komunalne. Powierzchnia użytkowa składowiska wynosi 1,8 ha. Obsługą składowiska zajmował się Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stojanowicach. Zakład wypełnił zobowiązanie nałożone przez Starostwo Powiatowe w Kazimierzy Wielkiej decy-

zją nr RL 7645 – 21/03 z dnia 22 – 12 – 2003 r. i w efekcie z końcem grudnia 2005 r. zamknął w/w składowisko.

W rejonie składowiska powinny być okresowo prowadzone badania określające jego wpływ na środowisko przyrodnicze. Monitoring powinien objąć przede wszystkim następujące elementy środowiska przyrodniczego:

- Badania wód podziemnych.
- Badania wód powierzchniowych.
- Badania jakości gleb.
- Badania emisji i składu gazu składowiskowego.
- Badania osiadania składowiska.

Nieczynne składowiska odpadów komunalnych stanowią realne zagrożenie dla jakości wód oraz gleb w otoczeniu obiektów i mogą przyczynić się do wzrostu odczynu wód (pH), ciągłego wzrostu mineralizacji, ilości zawiesin, twardości ogólnej oraz makroskładników takich, jak: chlorki, sól, potas. Dla tej grupy odpadów charakterystyczny jest znaczący wzrost zawartości związków azotu (azot amonowy, azotyny, azotany) oraz fosforanów, żelaza, kwasów organicznych i podwyższenie BZT₅, ChZT. Zespół mikroskładników, których wzrost w środowisku będzie ciągle następował, zależy od pochodzenia odpadów trafiających na składowisko, sposobu składowania, warunków lokalnych. Biorąc pod uwagę charakterystyczny skład wód odciekowych, może nastąpić wzrost zawartości boru, miedzi, chromu, ołowiu, niklu, kadmu, rtęci, selenu, kobaltu oraz cynku. W wyniku mineralizacji beztlenowej mogą pojawiać się półprodukty rozpadu: H₂S oraz CH₄. Ponadto realne jest skażenie bakteriologiczne (E – coli, Streptococcus) odcieków ze składowisk, a tym samym środowiska wodno – glebowego wokół składowisk. Składowiska odpadów komunalnych stanowią zagrożenie dla czystości powietrza. Wydostający się do atmosfery biogaz może być przyczyną wielu zagrożeń, w tym wybuchów i pożarów oraz wpływa na rozwój efektu cieplarnianego. Z nieczynnego składowiska może następować emisja metanu do powietrza atmosferycznego.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

4.1 Zasoby dziedzictwa kulturowego

Na terenie Gminy Bejsce zgodnie z danymi uzyskanymi od Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo znak RDN.5135.7.11.2011) znajdują się obiekty prawnie chronione, wpisane do rejestru zabytków oraz zabytki wyznaczone do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków, czyli wytypowanych do ochrony ze względu na metrykę, wartości historyczne lub stylowe.

BEJSCE

- **ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO** – Rejestr:173/1 – 4 z 22.09.2008 r.
 - Kościół parafialny pw św. Mikołaja
 - Kaplica Firlejów przy kościele parafialnym
 - Dzwonnica
 - Cmentarz kościelny w granicach ogrodzenia

Gotycki kościół św. Mikołaja został zbudowany prawdopodobnie w XIV wieku.

Świątynia jest murowana, o jednej czteroprzęsłowej nawie oraz niższym i węższym prezbiterium.

We wnętrzu – od strony południowej – znajduje się późnorennesansowa kaplica Firlejów, od strony północnej – barokowa kaplica św. Anny.

Główny ołtarz jest barokowy, ołtarze boczne – neogotyckie.

Na uwagę zasługuje także renesansowy nagrobek Elżbiety Firlejówny.

Na ścianie wschodniej odkryto w 1959 r. fragmenty polichromii gotyckiej.

Prezbiterium i kaplica Firlejów były konserwowane w latach 1966 – 1986.

- **ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY** – Rejestr:174/1 – 3 z 22.09.2008
 - Pałac
 - Park
 - Ogród (pozostałości)

Klasyczny pałac autorstwa Jakuba Kubickiego powstał w 1802 r. w miejscu dawnego dworu drewnianego. Założenie parkowe uporządkowane wg projektu Augusta Denizot'a w II połowie XIX w. Obiekt unikalny, przynależny do szczytowych osiągnięć klasycyzmu polskiego. Zespół parkowy o wysokich walorach kompozycyjnych z zachowanym starodrzewiem i tarasowym ukształtowaniem terenu. Usytuowany w centralnej części wsi na wyniesieniu górującym nad doliną Nidzicy

- **Cmentarz parafialny rzymsko – katolicki**
- **Budynek gminnej biblioteki d. Urząd Gminy, mur.1925**
- **ZAGRODA MŁYNARSKA**
 - Dom nr.1, mur,ok.1930 r.
 - Młyn wodny, obiekt motorowy, mur ok.1930
 - Dom nr 160,mur. l.20 XX w
 - Dom nr 161, mur, 1931

Młyn w Bejskach to duży i piękny obiekt o charakterze zabytku techniki na rzece Nidzicy, w całości murowany z cegły, położony jest z dala od drogi wśród kwiecistej łąki nad spokojną młynówką. Widoczny z daleka. Budynek bardzo dobrze zachowany, zamknięty. Przez jedno z okien można zajrzeć do środka, widać że wyposażenie młyna zachowało się w dobrym stanie, choć brakuje mlewników, które widocznie zostały zdemontowane i sprzedane. Młyn nie działa od kilku lat, lecz w komorze turbiny pracuje mała elektrownia wodna.

BROŃCZYCE

- Kapliczka, mur, ok. 1925
- Kapliczka, mur,1928

KIJANY

- Cmentarz epidemiczny, poł . XIX w

MORAWIANKI

- Kapliczka, mur, pocz. XX w
- **ZAGRODA :**
 - Dom mur, ok.1930
 - Budynek gospodarczy, mur. – drewniany ok.1930

MORAWIANY/STARA WIEŚ

- Młyn wodny, mur.
- Dom nr47, mur. l.20 XX w

STOJANOWICE

- **ZESPÓŁ DWORSKI :**
 - Dwór, (nr 47)mur, początek XX w
 - Park – Decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego L.dz.DOZ – AD/500/203/06 z dnia 25.08.2006 –skreślony z rejestru zabytków wpisanych decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach z dnia 02.12. 1957 r. pod numerem 567, jako parkowe założenie barokowe z XVIII w.

Dwór z początku XX i Kuźnia I ćw. XX w. Dwór o cechach architektury podmiejskiej. Charakter architektury bez cech wyróżniających stylistycznie.

Duże walory poznawcze i estetyczne posiadają licznie występujące na terenie całej gminy przydrożne krzyże i kapliczki.

Na terenie gminy znajduje się wiele obiektów i stanowisk archeologicznych. Najważniejsze to kurhany wpisane do rejestru zabytków:

- Bejsce – 3 kurhany
- Czyżowice – 2 kurhany
- Grodowice – 1 kurhan
- Sędziszowie – 2 kurhany

Lp	Miejscowość	Nr rej.	Rok	Rodzaj zabytku
1	Bejsce	29	1986	Kopiec pradziejowy
2	Bejsce	30	1986	Kopiec pradziejowy

3	Bejsce	40	1986	Kopiec pradziejowy
4	Czyżowice	17	1986	Kopiec pradziejowy
5	Czyżowice	52	1986	Kopiec pradziejowy
6	Grodowice	55	1986	Kopiec pradziejowy
7	Sędziszowice	26/I	1986	Kurhan pradziejowy
8	Sędziszowice	27/II	1986	Kurhan pradziejowy

Dla wymienionych zabytków archeologicznych, od granic wpisu do rejestru tych obiektów, wyznaczono 50,0 m zasięg stref ochronnych.

Ponadto na terenie Gminy występuje 57 stanowisk archeologicznych.

L p.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Podział chronologiczno kulturowy
1	BEJSCE	1 – 4	1 – neolit, 1,4 – kultura łużycka lub pomorska, 1 – późny okres przedrzymski, 1 – późny okres rzymski/kultura przeworska/, 2 – okres nowożytny, 3 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/
2	BROŃCZYCE	1 – 4	1 – 3 – neolit, 1 – kultura ceramiki wstęgowej Rytej, 1 – kultura lendzielska, 4 – epoka kamienia lub początki epoki brązu, 1 – kultura trzcinecka, 2 – kultura łużycka, 1 – kultura łużycka lub pomorska, 1 – późny okres przedrzymski, 1 – 3 – późny okres rzymski/kultura przeworska/, 1 – wczesne średniowiecze, 2 – średniowiecze, 1,3 – okres nowożytny, 1 – 3 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/
3	BROŃCZYCE	Bez lokalizacji	późny okres rzymski/kultura przeworska/
4	KIJANY	1 – 10	2 – neolit, 1 – kultura ceramiki wstęgowej Rytej, 5 – cykl wstęgowy 3,6,7 – epoka kamienia lub początki epoki brązu, 7 – kultura mierzanowicka, 5 – kultura trzcinecka, 1,5,7 – kultura łużycka lub pomorska, 10 – późny okres przedrzymski, 4,5 – grupa tyniecka, 4,5,7 – późny okres rzymski/kultura przeworska/, 4 – wczesne średniowiecze, 4,5 – średniowiecze, 1,2,4,5,6,7,8 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/, 8,9 – stanowiska o chronologii nieokreślonej/kopce, cmentarzyska/
5	KIJANY	Bez lokalizacji	późny okres rzymski/kultura przeworska/, stanowiska o chronologii nieokreślonej/kopce, cmentarzyska/
6	MORAWIANKI	1 – 14	3,5,9,10,11,12,14 – neolit, 10,14 – kultura mierzanowicka, 5 – kultura trzcinecka, 5,9 – kultura łużycka, 13,14 – kultura łużycka lub pomorska, 9 – późny okres przedrzymski, 9 – grupa tyniecka, 1,4,11,13,14 – późny okres rzymski/kultura przeworska/, 2,5,7,11 – wczesne średniowiecze, 14,9 – średniowiecze, 9,4 – okres nowożytny, 1,2,4,6,7,8,9,10,11,13 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/
7	MORAWIANY	1 – 13	5,6,7,8,10,13 – neolit, 2,6,8,9 – kultura ceramiki wstęgowej Rytej, 10 – 11 – kultura lendzielska, 11 – cykl wstęgowy, 6 – kultura ceramiki promienistej, 4,6,9,10 – późny okres rzymski/kultura przeworska/, 1,3 – epoka

			kamienia lub początki epoki brązu, 10, 11 – kultura mierzanowicka, 4, 5, 10, 11 – kultura trzyniecka, 5, 10, 11 – kultura łużycka, 6, 12 – kultura łużycka lub pomorska, 5, 10, 11, 12 – wczesne średniowiecze, 2 – 11 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/
8	SĘDZISZOWICE	1 – 3	1, 2 – epoka kamienia lub początki epoki brązu, 3 – kultura mierzanowicka, przeworska/, 2 – średniowiecze
9	USCISZOWICE	1 – 6	1 – neolit, 4 – kultura pucharów lejkowatych, 1 – kultura łużycka 5, 6 – epoka kamienia lub początki epoki brązu, 1, 3, 5 – ceramika prehistoryczna, nieokreślona/nie neolit/
10	USCISZOWICE	Bez lokalizacji	późny okres rzymski/kultura przeworska/

WYKAZ OBIEKTÓW ARCHEOLOGICZNYCH NA OBSZARZE GMINY BEJSCE STANOWIĄCYCH ZNALEZISKA LUŻNE, WRAZ Z ICH KLASYFIKACJĄ CHRONOLOGICZNO - KULTUROWĄ

(Na podstawie danych uzyskanych z Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach)

LP	Miejscowość	Gmina	Stanowisko	Lokalizacja	Właściciel	Rodzaj stanowiska	Rodzaj obiektu	Mapa	Nr obiektu	Kultura	Chronologia	Materiał masyowy	Znaleziska wyodrębnione	Inne uwagi
1	Bejsce	Bejsce				skarby monet					średniowiecze	monety		1943 r., skarby monet w naczyniu
2	Bejsce	Bejsce				luźne	znalezisko pojedyncze niezabezpieczone	AZP		import rzymski w obrębie kultury przeworskiej	okres wpływów rzymskich 161-175		1 denar Faustyny Mł. "Faustina Filia", 161-175, znalezione około 1960 r.,	
3	Bejsce	Bejsce				4 kopce		AZP 98/99, 62/63						tylko 2 badania wykopaliskowe /1938 T, Sulimirski/, Kopiec 1: zapewne badany przez Sulimirskiego; położony w czołowej partii eksponowanego cypla wysoczyzny lewobrzeża Nidzicy, wys. Ok. 4 m; wyłączony spod uprawy. Kopiec 2: badany przez S, obecnie pole orne; Kopiec 3: położony ok. 1,1 km na E od kopca 1. Miejscowa nazwa "Luter". Usytuowany w czołowej partii niewielkiego cypla wysoczyzny. Wysokość ok 0,7 m. Wznosi się na nim krzyż kamienny z roku 1826 (?). Kopiec 4: położony na wierzchołku wysoczyzny pomiędzy Nidzicą a bezimiennym ciekim wpadającym do Wisły, kilkadziesiąt metrów na W od kopca 1 w Czyżowicach i około 0,6 km na E od kopca 3 w Bejskach.
4	Bejsce	Bejsce	"dzielnice" i "pod mogiłą"		Janasik J. i sąsiednie	osada	znalezisko powierzchniowe	AZP 98/99 - 62/63			okres wpływów rzymskich	ułamki ceramiki i fragment polepy	ułamek wylewu naczynia ręcznie lepienego garnka, jajowatego z wysuniętą na zewnątrz krawędzią	badania powierzchniowe T. Sulimirskiego 1938;
5		Bejsce		kurhany		grób				ceramiki wstęgowej, trzciniecka /dwa z trzech kurhanów/	neolit /grób/, II brąz /kurhan/		grób szkieletowy dziecięcy, odkryty pod kurhanem 1, 2 naczynia gliniane	badania T. Sulimirski 1938 r., na wzgórzu "Mogiła" znajdują się 3 kurhany
6	Brończyce	Bejsce				znalezisko luźne					okres rzymski		moneta brązowa Marka Aureliusza	moneta znaleziona przed wojną znajduje się w posiadaniu F. Grudnia z Kijan. /Informacja z 24-06-1954 r./
7	Brończyce	Bejsce				znalezisko luźne					okres wpływów rzymskich		1 brązowa moneta Marka Aureliusza	
8	Cło	Bejsce			Zbigniew Baran, Cło 15		znalezisko powierzchniowe			KCP (?) przeworska	neolit, późny okres wpływów rzymskich	ułamki ceramiki		badania powierzchniowe Jacka Górskiego 22-11-1986r., stanowisko zostało w przeważającej części zniszczone;
9	Czyżowice	Bejsce		piwnica pod budynkiem mieszkalnym	Tadeusz Pszczoła	cmentarzysko (?)	grób szkieletowy	AZP 98-63		trzciniecka	epoka brązu		1 naczynie gliniane, dzbanowate,	
10	Czyżowice	Bejsce				stanowisko luźne	znalezisko powierzchniowe	AZP 98-63			neolit		toporek krzemienisty	badania prowadzone przez K. Godłowskiego i St. Kozieła z 1954 r.,
11	Czyżowice	Bejsce				2 kopce	kurhany	AZP 98-63						wykopalisko nie badane; kopie 1: położony na wierzchołku wysoczyzny pomiędzy Nidzicą a bezimiennym ciekim wpadającym do Wisły. Kilkadziesiąt m na E od kopca IV w Bejskach. Kopiec 2: położony 0,75 km na NNW od kopca 1, w obrębie wyżej opisanej formy terenu. Wysokość kopca ok 2,0 m. Część SW bardziej zniszczona, objęta uprawą.
12	Dobiesławice	Bejsce			Walenty Tomala 1958 r.,	grób (?)	znalezisko powierzchniowe			przeworska	okres wpływów rzymskich			badania powierzchniowe J. Wąsik 28-09-1958 r., stanowisko położone jest na E od wsi Dobiesławice, na polu Walentego To-

20	Kijany	Bejsce	AZP 66, Kijany 5	pole należące w 1954r. Do p. Skowrona	Skowron			AZP 99-63		łużycka, przeworska	wczesna epoka żelaza, późny okres lateński	ceramika, fragmenty glinianych naczyń, wśród nich skorupy grafitowane		badania powierzchniowe p. K. Godłowskiego i S. Kozła w 1954 r.,
21	Kijany	Bejsce		na załomie terasy Nidzicy na polach A Skowrona i F. Grudnia		znaleziska powierzchniowe /osada ?/		AZP 99-63		prapolska	wczesne średniowiecze, faza II /?/	drobne ułamki naczyń		badania powierzchniowe pod kierunkiem R. Jamki 1954 r., jama z ceramiką średniowieczną stwierdzona przez K. Godłowskiego i S. Kozła w 1954 r.;
22	Kijany	Bejsce	AZP NR 65, Kijany 4			osada lub cmentarzysko oraz znalezisko luźne monet		AZP 99-63		przeworska	rzymski wczesny i późny	ceramika, ślady grobu /?/	nóż, denar Trajana 104-110, denar Trajana /znalezisko nie jest pewne/	Osada lub cmentarzysko na polu Franciszka Grudnia, moneta znaleziona przez F. Grudnia przypuszczalnie na tym samym polu;
23	Królewice	Bejsce		centrum wsi przy rozstaju dróg Bejsce i Piotrkowic		kurhan	kopiec	AZP 98-63						badania w X.1972 r. wykonał D. Członkowski;
24	Kijany	Bejsce	AZP NR 119, Kijany 10			luźne		AZP 99-63		łużycka	Halsztat C		Nóż żelazny o przekroju trójkątnym koloru rdzawego, dł. 29 cm.	badania: K. Godłowski 1954 r.,
25	Morawiany	Bejsce				luźne	znalezisko powierzchniowe, bez zabezpieczenia	AZP 99-63			1586		moneta Stefana Batorego	Badania: znaleziona około 1934 r., podczas prac rolnych; była w posiadaniu F. Grudnia z Kijan. Zabytek przeoczonego i nie uwzględniono w kwerendzie do badań AZP dla obszaru AZP 99-63. Obecne losy zabytku są nieznane.
26	Morawiany-Stara Wieś	Bejsce	AZP nr 15, Morawiany Stara Wieś 14;		GRN /w 1954 r./	osada	jamy osadowe	AZP 99-63	1) ślad osadniczy na wtórnym złożu	pucharów lejkwatych	eneolit	ułamki naczyń glinianych	krzemienisty rylec węglowy	badania powierzchniowe, ratownicze K. Radwańskiego i M. Gedla. Następnie wykopaliskowe B. Gedlgi 1954 r., częściowo zniszczone przez pobór piasku przebadano 4 obiekty. Osada położona jest na wzgórzu przy pld.- wsch. skraju wsi Morawiany na terenie znajdującej się tam piaskownicy gromadzkiej
									2) jamy na odpadki zasobowe /?/ osady		epoka brąz	ułamki naczyń glinianych, fragmenty 2 sit glinianych, kości zwierzęce /bydło, świnia/, muszle szczużui, węgle drzewne,	fragment brzegu małej oczarki, ułamek ucha taśmowatego,	
									3) ślad osadniczy	łużycka, /wczesna faza?/	wczesne średniowiecze	kilka skorup	fragment przedmiotu rogowego wygięty na jednym końcu z zakończeniem w formie kuleczki	
27	Uściszowice	Bejsce				znalezisko luźne				importy rzymskie w obrębie kultury przeworskiej	okres wpływów rzymskich /Trajan/	denar rzymski, Trajana		dar: St. Zanoch z Korca, 1934 r.,

W odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązują następujące ustalenia:

- wprowadza się zasadę kompleksowej ochrony wartości kulturowych, uwzględniającą wartości historyczne, architektoniczne i krajobrazowe;
- w procesie inwestycyjnym obowiązuje bezwzględny priorytet wymogów konserwatorskich;
- obowiązek powiadomienia ŚWKZ przez właściciela zabytku o jego uszkodzeniu, zniszczeniu, o jakimkolwiek zagrożeniu oraz o zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku;
- wszelka działalność inwestycyjna prowadzona przy tych obiektach oraz w ich otoczeniu wymaga obowiązkowo zezwolenia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W odniesieniu do obiektów wpisanych do ewidencji zabytków obowiązują następujące ustalenia:

- obowiązek stosowania tradycyjnych materiałów budowlanych przy remontach obiektów zabytkowych;
- dobudowa, rozbudowa, remont obiektu lub jego elementów, zmieniająca jego kształt lub proporcje wymaga uzgodnienia ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- dopuszcza się adaptację obiektów na cele kulturalno-turystyczne z zachowaniem obecnej formy obiektów;
- rozbiórka obiektów budowlanych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków i wskazanych do zawarcia w gminnej ewidencji zabytków może być przeprowadzona jedynie w przypadkach uzasadnionych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i wykonaniu na koszt inwestora inwentaryzacji pomiarowo-fotograficznej.
- zaleca się przeprowadzenie rewaloryzacji zabytkowych założeń parkowych;
- zaleca się utrzymywanie obiektów w należyтым stanie estetycznym i technicznym oraz ich najbliższego otoczenia;
- obowiązek powiadomienia ŚWKZ przez właściciela zabytku o jego uszkodzeniu, zniszczeniu o jakimkolwiek zagrożeniu oraz o zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku.

W odniesieniu do zabytków archeologicznych obowiązują następujące ustalenia:

- zakaz dewastacji terenu poprzez wybiórkę piasku i analogiczne formy zmiany ukształtowania terenu;
- w przypadku obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje zakaz prowadzenia działań inwestycyjnych w granicach wpisu do rejestru tych obiektów;
- w granicach stref ochronnych, wyznaczonych wokół granic wpisu do rejestru zabytków archeologicznych, dla ochrony ich wartości naukowych, ekspozycyjnych, widokowych, istnieje obowiązek podporządkowania wszelkich przyszłościowych zamierzeń inwestycyjnych oraz prac projektowych i wykonawczych na obszarze tej strefy, ustaleniom i wytycznym Świętokrzyskiego Konserwatora Zabytków, co wiąże się z koniecznością stosownych uzgodnień na etapie planowania, projektowania i wykonawstwa;
- istnieje obowiązek powiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz Wójta o znalezieniu przedmiotu, który posiada cechy zabytku oraz zabezpieczenia takiego znaleziska i natychmiastowego wstrzymania dalszych prac, mogących je uszkodzić lub zniszczyć.

Realizacja inwestycji w obrębie stanowiska archeologicznego, w myśl art. 31 ust. 1a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, powoduje konieczność zapewnienia przez inwestora niezbędnych badań archeologicznych towarzyszących realizacji przedmiotowej inwestycji. W myśl art. 27 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, istnieje także konieczność przygotowania programu prac archeologicznych przez uprawnionego archeologa, w których ujęta będzie analiza oddziaływania przedmiotowej inwestycji na ten zabytek archeologiczny oraz określony zostanie zakres i rodzaj prowadzonych badań, zgodnie z art. 31 ust. 2 tej ustawy.

Program taki należy przedłożyć do uzgodnienia ze stanowiska konserwatorskiego w trybie decyzji, o czym stanowi art. 31 ust. 2. Zapewnienie ww. warunków daje możliwość objęcia właściwą ochroną zabytków archeologicznych zagrożonych zniszczeniem przez realizację przedmiotowej inwestycji.

Oprócz licznych obiektów wpisanych do rejestru zabytków na terenie gminy można znaleźć wiele figur, kapliczek i krzyży stanowiących ważne świadectwo kultury i religijności mieszkańców gminy. Obiekty te, z racji ważnej funkcji religijnej i społecznej oraz stanowiące dziedzictwo kulturowe regionu, powinny być chronione przed zniszczeniem przez władze gminy, przedstawicieli kościoła i okoliczną ludność.

5. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia i bezpieczeństwa.

Gmina Bejsce liczy 4207 mieszkańców. Podział na poszczególne 16 sołectw pod względem liczby ludności, według faktycznego miejsca zamieszkania, przedstawia się następująco:

Lp.	SOŁECTWO	Liczba ogółem ludności w 1999 / rok sporządzenia „Studium” będącego przedmiotem zmiany/	Liczba ludności stan na 09. 2012 r..	
			Kobiet	Mężczyzn
1.	BEJSCE,	894	411	331
2.	BRÓNCZYCE,	169	86	69
3.	CZYŻOWICE,	360	170	163
4.	DOBIESŁAWICE,	270	136	139
5.	GRODOWICE,	273	119	114
6.	KACZKOWICE,	262	120	109
7.	KIJANY,	185	80	81
8.	KRÓLEWICE,	376	171	159
9.	MORAWIANY,	321	137	141
10.	MORAWIANKI,	235	101	99
11.	PIOTRKOWICE,	343	163	153
12.	PROKOCICE,	175	72	82
13.	SĘDZISZOWICE,	300	139	147
14.	STOJANOWICE,	211	101	102
15.	UŚCISZOWICE,	194	75	75
16.	ZBELTOWICE	167	75	73
			2170	2037
R A Z E M:		4735	4207	

Wybrane dane demograficzne (dane 2011):

	2008	2009	2010	2011
Powierzchnia w ha	5748	5748	5748	5748
Ludność	4272	4239	4195	4202
Ludność na 1km ²	74	74	73	73,1
Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w	67	65	63	62

wieku produkcyjnym				
Mieszkania oddane do użytkowania	3	–	1	3
Pracujący na 1000 ludności	58	54	59	60
Bezrobotni zarejestrowani	162	193	186	186
Ludność korzystająca z instalacji wodociągowej	48,8	51,9	54,3	58,2

Średnia gęstość zaludnienia w gminie Bejsce według danych GUS wynosi 73,1 osoby/km², jest ona niższa od średniej dla powiatu kazimierskiego – 75,2 osób/km² oraz niższa niż średnia województwa świętokrzyskiego – 110,8 osób/km².

Nieznaczna przewaga kobiet w liczbie mieszkańców utrzymuje się już od pięciu lat i jest zgodna z ogólnymi trendami demograficznymi województwa i kraju. Mężczyźni stanowią 49,2 %, a kobiety 50,8 % społeczeństwa gminy i na 100 mężczyzn przypadają 103 kobiety. W ogólnej liczbie mieszkańców gminy według danych za ostatni rok, 39 % stanowiły dzieci i młodzież do dziewiętnastego roku życia, 43 % a więc mniej niż połowę populacji, ludność w wieku produkcyjnym od 19 do 60 roku życia, a 18 % stanowiły osoby starsze w wieku 60 lat i więcej. Zauważalny w ostatnich latach proces starzenia się społeczeństwa Polski nie ominął również gminy Bejsce.

Opis	Ogółem		Kobiety		Mężczyźni	
	Osób	%	osób	%	osób	%
jednostka						
populacja	4207	100	2170	50,8	2 037	49,2
gęstość zaludnienia (mieszk./km ²)	73,1		37,1		36	

Według danych G.U.G.i K. z roku 2010, gmina Bejsce obejmuje obszar 5748 km², co stanowi 13,6% powierzchni powiatu.

Wybrane Dane o Rynku Pracy w 2010 R.	Powiat	Gmina
Pracujący *	3019	248
Bezrobotni zarejestrowani	1911	186
W tym kobiety w %	48,4	51,6
Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w %	8,8	7,2
w tym kobiety w %	9,3	8,1

*Dane dotyczą podmiotów gospodarczych, w których liczba pracujących przekracza 9 osób; bez pracujących w rolnictwie indywidualnym.

Szkolnictwo

W gminie Bejsce funkcjonują obecnie 4 obiekty z zakresu oświaty

- Publiczne Gimnazjum w Czyżowicach,
- Samorządowa Szkoła Podstawowa w Bejskach wraz z oddziałem przedszkolnym
- Samorządowe Przedszkole w Bejskach,
- Centrum Edukacji Ustawicznej w Piotrkowicach,

EDUKACJA	2008/2009	2009/2010	2010/2011
Placówki wychowania przedszkolnego	2	2	2

Dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego	33	39	28
Szkoły podstawowe	2	2	2
Uczniowie szkół podstawowych	215	200	196
Szkoły gimnazjalne	1	1	1
Uczniowie szkół gimnazjalnych	163	148	133
Uczniowie przypadający na 1 komputer przeznaczony do użytku uczniów z dostępem do Internetu w szkołach:			
podstawowych	11	8	8
gimnazjalnych	8	7	6
Komputery z dostępem do Internetu przeznaczone do użytku uczniów w szkołach:			
podstawowych	20	25	26
gimnazjalnych	21	21	22

Z miejscowości, w których nie ma szkół, dzieci dowożone są na zajęcia szkolne autobusami utrzymywanymi przez gminę.

Istniejące szkoły są modernizowane i rozbudowywane, szczególnie dotyczy to budynku szkoły w Czyżowicach, przy której m.in. zbudowano w 2009 nowoczesne boisko ze sztuczną nawierzchnią.

- Subwencja oświatowa w gminie wyniosła w 2010 r. (w tys. zł) – 2463,5.
- Czytelnicy w bibliotekach publicznych – 237
- Wypożyczenia księgozbioru na 1 czytelnika w woluminach – 5

Kultura

Zadania z zakresu Kultury realizuje na terenie gminy Bejsce Gminny Ośrodek Kultury oraz Gminna Biblioteka Publiczna w Bejskach. Dużą popularnością cieszy się otwarty w 25.07.2010 r. Ośrodek Kultury Rozwoju i Rekreacji w Stojanowicach.

Funkcjonują również świetlice w Brończycach, Dobiesławicach, Grodowicach, Kaczkowicach, Kijanach, Królewicach, Morawianach, Prokocicach, Uściszowicach,, Zbeltowicach oraz remizy OSP w Czyżowicach, Dobiesławicach, Morawiankach, Piotrkowicach, spełniające także funkcje świetlic.

Gmina wspólnie z organizacjami działającymi na jej terenie wykorzystuje ogromny potencjał kulturowy tkwiący w zabytkach i historii regionu.

Władze gminy otwarte są na wszelkie formy aktywności mieszkańców, wspólnie organizują liczne imprezy, festyny i spotkania kulturalne. Aktywizacja środowiska wiejskiego poprzez planową organizację zajęć w świetlicach wiejskich w tym m.in.:

- a) turniej szachowy w Kaczkowicach;
- b) turniej tenisa stołowego w Zbeltowicach;
- c) kurs sztuk walki Ju – Jitsu w Sędziszowicach;
- d) organizacja dożynek gminnych w Uściszowicach.

Na terenie gminy mieści się muzeum etnograficzne pod gołym niebem, którego celem jest zaprezentowanie kultury ludowej danego regionu. Przenosi się do niego typowe przykłady architektury ludowej z danego obszaru, a wraz z budynkami ich wyposażenie, sprzęty, narzędzia, wystrój, ubrania ludowe i inne elementy folkloru. Wymieniony wyżej Skansen „Pana Rasia”, znajduje się w sołectwie Morawianki.

Sport

1) Na obszarze gminy Bejsce działają dwa kluby sportowe:

- A) Klub Piłkarski **Lewart Bejsce** powstał w roku 2005. Drużyna specjalizuje się w futsalu. Początkowo w swoich szeregach klub skupiał niewielką ilość osób i dopiero po kilku miesiącach działalności, wskutek rozpropagowania wśród miejscowej młodzieży, nabór do drużyny został zakończony. Celem naboru było stworzenie drużyny w związku ze zbliżającą się Powiatową Ligą Futsalu..
- B) **LKS Nidzica** – Rok założenia: 2001 Barwy: zielone – żółte LKS Nidzica jest Ludowym Klubem Sportowym należącym do Świętokrzyskiego Zrzeszenia LZS w Kielcach. Uczestniczy w rozgrywkach Świętokrzyskiego Związku Piłki Nożnej w grupie seniorów oraz juniorów starszych. Obecnie w klubie trenuje blisko 70 zawodników. Klub posiada status Organizacji Pożytku Publicznego.

2) **21.05.2009** r. w Gminie Bejsce zostało otwarte nowe boisko wielofunkcyjne na terenie Publicznego Gimnazjum w Czyżowicach.

Opieka społeczna

Dom Pomocy Społecznej w Bejskach, pod tą nazwą funkcjonuje od 1990 r. Od 2005 prowadzi „program naprawczy”. Jego głównym założeniem było poprawienie warunków mieszkaniowych i dostosowanie ich do norm dyktowanych polskim prawem i wymaganiami unijnymi. Wyremontowano wszystkie pokoje sypialne, oddano 4 dodatkowe łazienki dla mieszkańców. W 1995 roku dla potrzeb Domu Pomocy Społecznej powstał drugi budynek mieszkalny. W 2005 roku w wyniku remontu w budynku powstało 8 pokoi (1 – 4 osobowych) i 6 łazienek. Obecnie Dom Pomocy Społecznej dysponuje 25 pokojami (1 – 4 osobowymi) i 17 łazienkami dostosowanymi do potrzeb mieszkańców. DPS otoczony jest dużym, zabytkowym parkiem. Na jego terenie znajdują się trzy stawy oraz pole biwakowe. Udział beneficjentów pomocy społecznej w % ogółu ludności w 2010 r. w gminie wynosił 9,4 %.

Wydatki na pomoc społeczną i pozostałe zadania z zakresu polityki społecznej stanowiły 22% wydatków gminy w 2010 r.

Mieszkalnictwo

Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania w 2010 r. wyniosła 102 m². Wydatki na gospodarkę mieszkaniową stanowiły w 2010 r. 1% ogółu wydatków gminy. Liczba mieszkań w gminie Bejsce w roku 2010 wynosi 299.

Zasób mieszkaniowy tworzą przede wszystkim indywidualne budynki jednorodzinne lub dwurodzinne w zabudowie zagrodowej. Liczba budynków mieszkalnych w ostatnich latach zmniejszyła się. Wzrasta z kolei powierzchnia użytkowa i liczba izb w poszczególnych budynkach mieszkalnych. Dane statystyczne odpowiadają zauważalnej w krajobrazie gminy, wzrastającej liczbie opuszczonych budynków. Nowo powstające budynki z kolei, charakteryzują się wyższym standardem i większymi gabarytami.

Ochrona Zdrowia i bezpieczeństwa publicznego.

Opieka zdrowotna nie jest obecnie finansowana ze środków gminnych. Na terenie gminy Bejsce funkcjonuje:

– NZOZ „Bejmed” Poradnia Medycyny Rodzinnej w Bejskach mieści się w jednej placówce Bejsce 236. Pacjenci mogą korzystać z następujących usług: podstawowa opieka zdrowotną u lekarzy pierwszego kontaktu, nielimitowane wizyty u lekarzy specjalistów, wizyta o umówionej godzinie bez czekania, podstawowe i specjalistyczne testy diagnostyczne, profilaktyka i promocja zdrowia, zabiegi pielęgnacyjne, opieka nad rodziną, zabiegi pielęgniarstwa, telefoniczna rezerwację wizyt, telefoniczna infolinie medyczna, wizyty domowe.

- Gabinet Stomatologiczny, Bejsce
- Apteka, Bejsce

Liczba ludności na jeden zakład opieki zdrowotnej – 4202.

Na obszarze objętym „Studium” stosownie do wyznaczonego przeznaczenia na etapie zatwierdzania projektów budowlanych obowiązują postanowienia rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

Z jego postanowień określonych w § 3 wynika, że potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy uwzględnia się, ustalając w szczególności:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz przeznaczeniu terenów;
- 2) kierunki i wskaźniki dot. zagospodarowania oraz użytkowania terenów w tym terenów wyłączonych spod zabudowy;
- 3) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 4) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 5) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 6) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- 9) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- 10) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujące w gminie.

W przypadku realizacji obiektów budowlanych użyteczności publicznej należy każdorazowo uwzględnić wymogi z zakresu obrony cywilnej zgodnie z rozdziałem 1 i 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie oraz wymogi w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wynikające z obowiązujących w tym zakresie przepisów m.in. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124 z 2009 r. poz. 1030))

Zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony przed innymi zagrożeniami realizują w gminie Bejsce 4 jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej. Jednostka OSP Bejsce przydzielona jest do Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego. W Czyżowicach, Dobiesławicach,, Morawiankach, Piotrkowicach znajdują się remizy strażackie.

Ochronę w wypadku zagrożeń zapewnia także Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego w Kazimierzy Wielkiej.

Na terenie gminy mogą nastąpić w szczególności następujące zagrożenia:

- pożary;
- powódzie, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w dolinie rzeki Nidzica w miejscowościach Morawianki, Morawiany,
- osuwania się mas ziemnych, szczególnie na zboczach doliny Nidzicy,
- wichury, huragany i gradobicie;
- silne mrozy i zamiecie śnieżne;

Z uwagi na brak dróg krajowych oraz linii kolejowych i większych zakładów produkcyjnych, małe jest w gminie prawdopodobieństwo wystąpienia wypadków z udziałem niebezpiecznych substancji chemicznych. Małe jest także prawdopodobieństwo wystąpienia większych katastrof budowlanych, zakłóceń porządku publicznego, terroryzmu i bioterroryzmu.

Dla całego obszaru objętego „Studium” w zakresie ochrony przeciwpożarowej i przeciwdziałania poważnym awariom ustala się:

- pokrycie zapotrzebowania w wodę dla celów przeciwpożarowych, zgodnie z przepisami szczególnymi, przez istniejący i rozbudowywany system zaopatrzenia w wodę;
- wyprzedzającą lub równoległą, w stosunku do nowego zainwestowania rozbudowę sieci wodociągowej dla zapewnienia odbiorcom wymaganych standardów w zakresie ilości i jakości wody, z uwzględnieniem ochrony przeciwpożarowej;

- wyposażenie nowo projektowanych przewodów wodociągowych w hydranty zewnętrzne, zgodnie z przepisami i normami obowiązującymi w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- drogi pożarowe do istniejącej i projektowanej zabudowy muszą spełniać warunki określone w przepisach szczególnych.

6. Uwarunkowania wynikające z stanu prawnego gruntów.

Powierzchnia ewidencyjna gruntów gminy Bejsce wynosi 5748 ha. Powierzchnie tę tworzą następujące grupy własnościowe

Struktura własności gruntów. (dane 2011):

l.p.	Rodzaj własności	Pow. ha	%
1	Własności Skarbu Państwa	114 ha.	1,9%
2	Komunalne	23 ha.	0,12%
3	Indywidualne	5465 ha.	94,5%
4	Drogi Publiczne	144 ha.	2,5%
5	Kółka rolnicze	2 ha.	0,03%
	Razem	5748 ha.	100%

Istniejący stan władania gruntów wskazuje na konieczność podejmowania przez samorząd gminy działań, zmierzających do nabywania gruntów w oparciu o ustawę o gospodarce nieruchomości, co umożliwi tworzenie rezerw terenowych dla realizacji celów publicznych, w tym w zakresie dróg i infrastruktury technicznej, niezbędnych dla rozwoju przestrzennego i gospodarczego gminy.

7. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie gminy Bejsce nie występują tereny zamknięte w rozumieniu art. 2 pkt. 9 (Dz.U. z 2010 r. nr 193 poz. 1287 z późn. zm.) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne

Grunty rolne i leśne

Wszelkie działania inwestycyjne czy planistyczne muszą być zgodne z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o *ochronie gruntów rolnych i leśnych*. Ochrona tych gruntów polega na ograniczaniu przeznaczenia ich na inne cele, zapobieganiu procesom degradacji/dewastacji, zapewnieniu potrzebnej rekultywacji lub przywracaniu, poprawianiu wartości użytkowej, zachowywaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych oraz ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Przeznaczenia tych gruntów na cele nierolnicze i nieleśne występujących w zasięgu terenów wyznaczonych w części graficznej pod zabudowę, wymaga uzyskania specjalnej zgody dla:

- gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I – III, – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,
- gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska lub upoważnionej przez niego osoby,
- pozostałych gruntów leśnych – wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Cmentarz czynny

Na analizowanym terenie istnieje czynny cmentarz, dla którego obowiązuje strefa sanitarna. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności i żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 metrów pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do niej podłączone. Odległość od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, nie może być mniejsza niż 500 metrów. Przedmiotowe przepisy należy brać pod uwagę, zarówno planując lokalizację nowych cmentarzy, jak i nowych obiektów w pobliżu cmentarzy. W przypadku sporządzania „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bejsce ” należy wykluczyć lokalizacje budynków mieszkalnych w odległości mniejszej niż 50 metrów od granicy cmentarza. Ponadto, należy dopuścić budowę nowego cmentarza lub rozbudowę istniejącego, jeżeli wystąpią potrzeby w tym zakresie.

Pomniki przyrody

Na terenach niezabudowanych, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ludzi lub mienia, drzewa stanowiące pomniki przyrody podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu. Podstawą dla tego są zapisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Na terenach przewidzianych pod zabudowę, przy realizacji inwestycji w obrębie pomnika przyrody obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu ich najbliższego otoczenia w zakresie określonym przepisami odrębnymi

Tereny szczególnego zagrożenia powodzią

W obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, mające zastosowanie zapisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, zgodnie z postanowieniami art.88a ustawy:

Na obszarach przyległych do rzeki i cieków wodnych obowiązują zapisy ustawy *Prawo Wodne*, w szczególności dotyczące: konieczności umożliwienia wypełniania przez właścicieli wód obowiązków zapisane w Art. 26 ustawy oraz konieczności umożliwienia dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód wynikające z Art. 34;

Obiekty zabytkowe

W odniesieniu do obiektów zabytkowych obowiązują zapisy zawarte w ustawie z 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Ustawa określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków i opieki nad nimi, w tym finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, a także organizację organów ochrony zabytków. W art. 18 zapisano, iż „ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej...” W ww. dokumentach „określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu”.

Na terenie gminy nie znajdują się zabytkowe mogiły, które poza ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podlegają także ochronie wynikającej z ustawy z dnia 28 marca 1933 roku o grobach i cmentarzach wojennych (Dz.U. 1933 Nr 39, poz. 311 z późn. zm.)

Wszelkie prace ziemne prowadzone w granicach nieruchomości zabytków archeologicznych, ujętych w gminnej ewidencji zabytków wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych w formie nadzoru. Na badania te należy uzyskać pozwolenie ŚWKZ, zgodnie z art. 36. ust.1. pkt 5

ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o *ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*. Planowane w obrębie ujętych w gminnej ewidencji zabytków nieruchomości zabytków archeologicznych duże zamierzenia inwestycyjne np. związane z budową wielkogabarytowych budynków i inwestycji liniowych i drogowych (drogi, sieci, melioracje, infrastruktura techniczna), którym towarzyszą roboty ziemne i przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu – wymagają wcześniejszego uzgodnienia w celu uzyskania zaleceń konserwatorskich dla przedmiotowej inwestycji.

Inne obiekty

Ograniczenia dla zabudowy wynikają także z przepisów dotyczących dróg publicznych tj. ustawy o *drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r.* Ustawa określa odległości w jakich mogą być usytuowane obiekty budowlane od poszczególnych rodzajów dróg.

W gminie sieć hydrograficzna jest niezwykle uboga, dlatego priorytetowa jest ochrona rzeki Nidzicy i Jawornika, co wiąże się ze znacznymi ograniczeniami w zagospodarowaniu ich dolin. Bezwzględnie należy przestrzegać zapisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne*. W świetle artykułu 27 ust. 1 „*zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar*”. W stosunku do rejonu źródeł jest to zapis, który należałoby wzmocnić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Konieczne jest wyznaczenie strefy/otuliny zabezpieczającej dolinę przed jakimkolwiek zainwestowaniem, za wyjątkiem wynikającego z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa. Na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzdłuż cieków wodnych należy wyznaczyć pasy ochronne o szerokości 15,0 m licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej.

Z ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. *Prawo lotnicze* (Dz. U. z 2012 r. poz. 933, 951, 1544 z późn. zm.) i innych przepisów z zakresu prawa lotniczego wynika obowiązek uzgadniania z Szefostwem Służb Ruchu Lotniczego sytuowania na terenie gminy zabudowy o planowanej wysokości ponad 50m nad poziomem terenu.

Z przepisów dotyczących poszczególnych urządzeń infrastruktury wynikają warunki dotyczące lokalizacji i utrzymania tych urządzeń.

Napowietrzne linie energetyczne wymagają wyznaczanie wzdłuż ich przebiegu zgodnie z przepisami Polskiej Normy E/98 – 05100 – 1 /strefę techniczną – pas terenu o szerokości określonej stosownie do rodzaju linii/ po obu stronach osi linii, w którym występuje zakaz lokalizacji obiektów przewidzianych na stały pobyt ludzi i trwałego zagospodarowania terenu. Dopuszcza się możliwość jego zabudowy w przypadku, kiedy dokonane pomiary natężeń pola elektromagnetycznego wykażą dopuszczalnego poziomu określony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z 30. X.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 poz. 1883)

Pozostałe ograniczenia dla zagospodarowywania terenów i lokalizacji zabudowy wynikają z odrębnych, szczegółowych przepisów w tym między innymi:

- ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo Budowlane* wraz z późniejszymi zmianami,
- rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz.U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.),
- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie* (Dz.U. z 1997 Nr 132 poz. 877 z późn. zm.),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie* (Dz.U. z 2007 Nr 86 poz. 579 z późn. zm.),

8. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin.

We wschodniej części Gminy w granicach administracyjnych sołectwa Morawianki w bezpośrednim sąsiedztwie gminy Opatowiec, występuje fragment udokumentowanego w kategorii C2 złoża piasku „Ławy-Morawianki -Urzuty” o kodzie systemowym 1333KN.

W przypadku jego eksploatacji na warunkach koncesyjnych wszelkie uwarunkowania z niej wynikające winny być uwzględnione w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Brak innych udokumentowanych złóż.

9. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Bejsce nie ma utworzonych terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

10. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji

Sieć drogowa gminy nie wymaga zasadniczego i szerokiego rozwoju. Tworzy ją stosunkowo gęsta sieć o różnym stanie technicznym, tworząca funkcjonalny układ komunikacyjny, zapewniający dogodnie powiązania z zewnętrzną siecią krajową i spełniający w zadawalającym stopniu aktualne wewnętrzne potrzeby komunikacyjne gminy, proporcjonalnie do istniejącego stanu zainwestowania. Nie wymaga zasadniczej rozbudowy.

Podstawowy układ komunikacyjny tworzą następujące drogi:

- droga wojewódzka nr 768,
- sieć dróg powiatowych wymienionych w pkt. 1.6.

Główne uwarunkowania w zakresie kształtowania podstawowego układu komunikacji gminy wynikają z ustaleń „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego” zatwierdzonego Uchwałą Nr XXIX/399/02 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2002 r. oraz „Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”.

Wynikają z nich następujące uwarunkowania w zakresie:

- 1.) Zasad regionalnej polityki przestrzennej:
 - a) układ komunikacyjny gminy powinien spełniać następujące warunki:
 - b) być spójny z układem nadrzędnym;
 - c) honorować zasadę maksymalnego rozdzielenia różnych rodzajów ruchu;
 - d) ograniczać dostęp do dróg wyższych klas (G), poprzez wytworzenie lokalnego układu drogowego, bez możliwości jego włączania do drogi wojewódzkiej w zakresie dróg wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdnych, a także dróg pop licznym o klasy niższej niż L.
- 2.) Kierunków regionalnej polityki przestrzennej:
 - a) w planie miejscowym i ewentualnie w „Studium...” należy uwzględnić potrzeby rozwojowe szlaków komunikacyjnych poprzez przewidzenie i utrzymanie rezerw terenowych oraz ograniczeń związanych z:
 - b) przebudową na pełne parametry dróg publicznych,
 - przebudową na pełne parametry drogi głównej (G) drogi wojewódzkiej nr 768,
 - przebudową na pełne parametry drogi zbiorczej (Z) odcinków dróg powiatowych: nr 0138 T Konieczmosty — Bejsce — Dobiesławice, nr 0546 T Jakuszewice — Bejsce — Rogów
 - c) zasady, na jakich byłyby utrzymywane rezerwy terenów oraz zakres wykonywanych modernizacji i przyszłych inwestycji należy uzgodnić z zarządami dróg,
 - d) dla poprawy bezpieczeństwa ruchu i ograniczenia uciążliwości stwarzanych przez ruch samochodowy należy wykluczyć lokalizację zabudowy wzdłuż drogi ruchu tranzytowego (768) skutkującą tworzeniem bezpośrednich zjazdów z drogi wojewódzkiej oraz przewidzieć rezerwy terenowe dla realizacji ciągów pieszo – rowerowych w pierwszej kolejności na odcinkach obudowanych dróg zaliczonych do układu ponadlokalnego.

11. Uwarunkowania wynikające z stanu infrastruktury technicznej .

Zaopatrzenia w wodę.

Na terenie gminy funkcjonują ujęcia wody pitnej:

- Ujęcie źródeł w Stojanowicach – 6 studni ujęciowych, studnie zbiorcze, komora czerpna $V = 100\text{m}^3$, pompownia i stopnia, zbiornik wyrównawczy $V = 150\text{ m}^3$, stacja uzdatniania wody.
- Ujęcie w Kaczkowicach – dwie studnie wiercone (nr7530), zbiornik wyrównawczy $V = 150\text{m}^3$, stacja uzdatniania wody,
- Studnia w Czyżowicach (nr1960) na terenie Szkoły Podstawowej,
- Studnia w Dobiesławicach (nr 2019) na terenie Zlewni Mleka.

Z ujęć wody w Kaczkowicach i Stojanowicach woda rozprowadzana jest siecią o układzie pierścieniowym umożliwiającym współpracę ujęć. Aktualnie zasięgiem sieci wodociągowej objęte są wszystkie miejscowości gminy Bejsce, z uwzględnieniem istniejącego stanu zabudowy.

Istniejące ujęcia wodne, a także rezerwy z ujęć na terenie Kazimierzy Wielkiej zabezpieczają potrzeby gminy w zakresie doprowadzenia wody z uwzględnieniem zapotrzebowania związanego z wyznaczeniem rezerw terenowych, niezbędnych dla celów rozwojowych gminy.

Tereny wyznaczone pod zabudowę wymagają sukcesywnej rozbudowy istniejącego systemu wodociągowego poprzez budowę sieci rozdzielczej, umożliwiającej wykonanie podłączeń do projektowanej zabudowy.

Zasięg sieci wodociągowej istniejącej oraz lokalizację eksploatowanych ujęć przedstawiono na planie podstawowej, stanowiącej załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

Odprowadzanie ścieków sanitarnych.

Gmina Bejsce nie posiada zbiorczego systemu odprowadzenia ścieków sanitarnych. Wyjątek stanowi Dom Pomocy Społecznej w Bejskach, posiadający własną oczyszczalnię ścieków. Ścieki odprowadzane są do lokalnych zbiorników bezodpływowych tzw. „szamb” i indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków. Obecnie dystrybucją ścieków zajmują się dwa podmioty gospodarcze, które wywożą ścieki do oczyszczalni w Kazimierzy Wielkiej.

Brak zbiorczego systemu odprowadzenia i oczyszczania ścieków sanitarnych stanowi zagrożenie dla środowiska naturalnego, powoduje zanieczyszczenie wód i skażenie gleby. Rozwiązanie problemu unieszkodliwiania ścieków bytowo – gospodarczych wymaga podjęcia natychmiastowych działań. Najbardziej realną szansą rozwiązania problemu braku kanalizacji na terenie gminy Bejsce jest podjęcie dwóch równoległych działań, poprzez budowę zbiorczej oczyszczalni ścieków w miejscowości gminy Bejsce, umożliwiającej odprowadzenie ścieków z obiektów publicznych oraz budowę oczyszczalni indywidualnych z udziałem środków uzyskiwanych poprzez dofinansowanie z Funduszu Spójności .

W latach 2010 – 2011 realizowano inwestycję pn. „Poprawa gospodarki ściekowej gminy Bejsce poprzez budowę indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków”.

Inwestycja zrealizowana z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, działanie 321 „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” PROW 2007 – 2013 w tych gospodarstwach rolnych, gdzie doprowadzenie sieci kanalizacyjnej jest nieuzasadnione ekonomicznie i technicznie

W efekcie przedmiotowej inwestycji wybudowano 169 indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków .

Zastosowano 2 rodzaje technologii w zakresie sposobu oczyszczania ścieków: oczyszczalnie z bioreaktorem oraz oczyszczalnie ze złożem rozłączającym.

Wybudowano 48 oczyszczalni biologicznych i 121 oczyszczalni ze złożem rozłączającym.

W II połowie 2012 roku zaczęto realizację przedsięwzięcia pn. „Poprawa gospodarki ściekowej gminy Bejsce poprzez budowę zbiorczej oczyszczalni ścieków oraz budowę kolejnych oczyszczalni indywidualnych”

W wyniku przedmiotowej inwestycji przewidziana jest budowa kolejnych 138 przydomowych indywidualnych oczyszczalni ścieków, w tym budowa 2 oczyszczalni przy Gimnazjum Publicznym w

Czyżowicach oraz przy Samorządowej Szkole Podstawowej w Dobiesławicach oraz budowa 14 oczyszczalni przy świetlicach wiejskich.

90% oczyszczalni stanowią oczyszczalnie z bioreaktorem, pozostałe 10 % to oczyszczalnie z drenażem rozłączającym.

Inwestycja obejmuje ponadto budowę oczyszczalni zbiorczej mechaniczno – biologicznej typu kontenerowego wraz z wykonaniem kanalizacji sanitarnej dla budynków użyteczności publicznej w centrum Bejsce.

Gmina Bejsce należy do „Aglomeracji Kazimierza Wielka” i planuje wspólnie z innymi gminami tej aglomeracji ubieganie się o środki z Funduszu Spójności na kanalizację i wodociągi w latach 2007 – 2013.

Odprowadzenie wód opadowych.

Na obszarze Gminy Bejsce nie istnieje zorganizowany system odprowadzania wód opadowych. Sieć kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w formie indywidualnych rozwiązań w ramach zagospodarowania zainwestowanych terenów, a istniejące kolektory deszczowe na wylotach do odbiorników nie posiadają urządzeń do oczyszczania wód opadowych. Wody opadowe na terenie gminy odprowadzane są powierzchniowo do naturalnych odbiorników, którymi są rzeka Nidzicy i jej dopływ potok o nazwie Jawornik i inne ciekły powierzchniowe poprzez systemy kanałów i rowów melioracyjnych, rowów przydrożnych.

Dla stworzenia uporządkowanego systemu odprowadzania wód opadowych z terenu tej miejscowości należy budować sieć kanalizacji deszczowej, w szczególności na terenach o intensywnej zabudowie i na nowych terenach inwestycyjnych, budując jednocześnie na wylotach do odbiorników wysokosprawne urządzenia do oczyszczania wód opadowych.

Uporządkowanie systemów odprowadzania wód deszczowych wymaga poza zapewnieniem możliwości właściwego przepływu w urządzeniach odprowadzających te wody, budowy obiektów oczyszczających na wylotach do odbiorników

Sprawnie funkcjonujący system odprowadzania wód opadowych zapobiega podtopieniom i szkodom powstającym na skutek gwałtownych i intensywnych opadów.

Gazyfikacja.

Przez teren gminy Bejsce nie przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia, a także sieć średniego i niskiego ciśnienia, umożliwiającą zasilanie odbiorców indywidualnych i instytucjonalnych.

Mieszkańcy gminy korzystają z gazu bezprzewodowego rozprowadzanego przez dystrybutorów. Gmina nie posiada także koncepcji gazyfikacji obszaru gminy.

Planowana budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700 Pogórska Wola – Tworzeń, z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną, których trasa przebiega również przez teren gminy Bejsce, stworzy dogodne warunki do gazyfikacji obszaru gminy przez realizację sieci gazowej średniego i niskiego ciśnienia. Ustalenia „Studium” dopuszczają realizację systemu sieci gazowej średniego i niskiego ciśnienia na całym obszarze gminy w zakresie wynikającym z programu inwestycyjnego w tym zakresie, uściślonego ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bądź w postępowaniu administracyjnym w trybie decyzji administracyjnej. Dotyczy to także gazociągu wysokopiętnego Proszowice-Kazimierza Wielka-Bejsce.

Elektroenergetyka.

Istniejący na terenie gminy system zasilania elektroenergetycznego, który tworzy sieć napowietrznych linii 15 kV zasilających stacje transformatorowe 15/0,4 kV oraz wyprowadzona z tych stacji rozdzielcza sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia, zapewnia pełne pokrycie zapotrzebowania na energię elektryczną przez odbiorców we wszystkich miejscowościach.

Zasilanie gminy stanowi GPZ w Kazimierzy Wielkiej.

Sieć wysokiego napięcia (WN) jest w dobrym stanie technicznym. Stan części sieci elektronicznej SN i NN na terenie gminy odpowiada jego aktualnym potrzebom i rozwojowi gospodarczego. Część istniejących stacji transformatorowych o niskiej mocy, a także część napowietrznych linii średniego i niskiego

napięcia posiada parametry niegwarantujące pełnego pokrycia zapotrzebowania odbiorców. Stan ten wymaga przebudowy i rozbudowy istniejących urządzeń i odcinków sieci elektroenergetycznej. Zaspokajanie zwiększonego zapotrzebowania na energię dla celów gospodarczych będzie wymagało wymiany, bądź dodania transformatorów, budowy nowej stacji trafo i likwidacji napowietrznych linii NN.

Telekomunikacja.

Na terenie gminy zlokalizowano półautomatyczną centralkę na 250 numerów. Nadzieję na poprawę sytuacji stanowi rozpoczynana inwestycja – budowa kabla światłowodowego relacji Kazimierza Wielka – Wielgus – Opatowiec z nową centralą (istniejącą w stanie surowym).

Na terenie gminy działa sieć telefonii kablowej Telekomunikacji Polskiej SA oraz sieć telefonii komórkowej (TMOBILE, PLUS, PLAY i ORANGE). Występuje jedna stacja bazowa telefonii komórkowej w Czyżowicach.

Przez teren gminy przebiega magistrala światłowodowa relacji Kazimierza Wielka – Wielgus – Opatowiec. Wskaźnik telefonizacji gminy Bejsce wynosi ok. 60 %, zaś stopień wykorzystania centrali około 75 %.

Gospodarka odpadami.

Na terenie gminy zlokalizowane jest nieczynne składowisko odpadów, które może stanowić zagrożenie dla środowiska przyrodniczego, przede wszystkim dla środowiska gruntowo – wodnego. Składowisko zlokalizowane było częściowo w byłym wyrobisku piasku. Przywożone tu były głównie mieszane odpady komunalne. Powierzchnia użytkowa składowiska wynosi 1,8 ha. Obsługą składowiska zajmował się Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stojanowicach. Zakład wypełnił zobowiązanie nałożone przez Starostwo Powiatowe w Kazimierzy Wielkiej decyzją nr RL 7645 – 21/03 z dnia 22 – 12 – 2003 r. i w efekcie z końcem grudnia 2005 r. zamknął w/w składowisko.

W rejonie składowiska powinny być okresowo prowadzone badania określające jego wpływ na środowisko przyrodnicze. Monitoring powinien objąć przede wszystkim następujące elementy środowiska przyrodniczego:

- Badania wód podziemnych.
- Badania wód powierzchniowych.
- Badania jakości gleb.
- Badania emisji i składu gazu składowiskowego.
- Badania osiadania składowiska.

Plan gospodarki odpadami dla gminy Bejsce opracowano zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i wspólnotowego. Gmina Bejsce wchodzi w skład gmin objętych 5 regionem gospodarki odpadami określonym WPGO, które podjęły inicjatywę rekonstrukcji związku międzygminnego – Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi z siedzibą w Rzędowe. Celem Związku będzie wspólne wykonywanie zadań publicznych w zakresie stworzenia i funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi. W ramach działania Związku sporządzany jest Program Ochrony Środowiska wraz z Planem Gospodarki Odpadami dla gmin będących członkami związku.

Na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 66 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Gmina Bejsce podjęła Uchwałę nr XVIII/134/2012 z dnia 26 września 2012 r. w sprawie zamiaru przystąpienia do związku międzygminnego,

12. Uwarunkowania wynikające z ponadlokalnych zadań służących realizacji celów publicznych.

12.1. Wstępne cele strategiczne rozwoju gminy.

Długotrwałe planowanie rozwoju ma szczególne znaczenie dla ukierunkowania bieżącej działalności samorządu gminy. Wspólnym mianownikiem dla rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych w tej sferze są problemy właściwego wykorzystania zasobów przestrzeni gminnej.

Rozwój równoważący sfery środowiska, społeczną i gospodarczą, odbywający się bez degradacji środowiska, to jedyny możliwy i najbardziej obiecujący kierunek wspólnych działań.

Uwarunkowaniu rozwoju przestrzennego oraz społeczno – gospodarczego gminy Bejsce służyć będą dokumenty:

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, integrujące priorytety ekologiczne, społeczne i gospodarcze z ładem przestrzennym,
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, obejmujące cały obszar gminy, precyzujące zasady zabudowy i zagospodarowania obszarów poszczególnych sołectw zgodnie z polityką przestrzenną określoną w "Studium",

Dokumenty te składają się na program ekorozwoju, stanowiący element gminnego planowania strategicznego, wypracowanego z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

Celem strategicznego rozwoju społeczno – gospodarczego i przestrzennego gminy Bejsce jest więc uzyskanie takich struktur funkcjonalno – przestrzennych, które w harmonijny, zrównoważony sposób wykorzystają swe walory przyrodnicze i kulturowe oraz zasoby dla poprawy warunków życia mieszkańców oraz aktywizacji gospodarczej.

Jako główny cel rozwojowy gminy przyjęto:

- poprawę jakości poziomu życia mieszkańców,
- wykreowanie gminy Bejsce jako znaczącego ośrodka rozwoju ekologicznego rolnictwa.

Powyższy cel winien być osiągnięty z zachowaniem zasad ekorozwoju, polegających na równowadze między wykorzystywaniem zasobów gminy, a właściwym funkcjonowaniem naturalnego środowiska.

Wymaga to działań strategicznych w wyodrębnionych dziedzinach w następującym zakresie:

1. dziedzina społeczno – ekonomiczna;
2. zaspakajanie zapotrzebowania na nowe miejsca pracy na terenie gminy;
3. wspieranie i pobudzanie aktywności gospodarczej ludności;
4. stworzenie preferencji dla łączenia produkcji rolnej z przetwórstwem rolno – spożywczym;
5. wspieranie i rozwijanie budownictwa mieszkaniowego i usługowego;
6. stworzenie zachęt do rozwijania bazy usług turystyki –agroturystyka, w szczególności dla gospodarstw drobnotowarowych;
7. pozyskiwanie środków z UE;
8. dziedzina środowiska przyrodniczego i kulturowego;
9. zachowanie istniejących wartości środowiska i ochrona prawna obszarów o wartościach kulturowych i przyrodniczych;
10. dbałość o właściwą gospodarkę leśną;
11. budowa systemów kanalizacyjnych;
12. wspieranie rozwoju energetyki odnawialnej w tym wiatrowej,
13. kompleksowe rozwiązanie gospodarki odpadami;
14. dziedzina funkcjonalno – przestrzenna;
15. realizacja zabudowy na terenach wyznaczonych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na określone cele społeczno – gospodarcze;
16. eliminacja dalszego rozpraszania zabudowy niemającej funkcjonalnego związku z gruntami rolnymi /w rozumieniu przepisów szczególnych/;
17. wykształcanie gminnego ośrodka usługowego o znaczeniu ogólnie gminnym;

18. egzekwowanie form architektoniczno – budowlanych zharmonizowanych z otoczeniem i likwidacja dysonansów architektonicznych w toku przebudowy i modernizacji istniejącej zabudowy;
19. dziedzina komunikacji i infrastruktury technicznej;
20. rozbudowa i przebudowa sieci drogowej o kategorii wojewódzkiej, powiatowej i gminnej do parametrów wymaganych przepisami szczególnymi. Wykluczenie nowych zjazdów, dla nieruchomości położonych w pasie terenu przylegającym do drogi wojewódzkiej..
21. zapewnienie warunków do obsługi obszaru gminy, komunikację zbiorową, w szczególności poprzez poprawę stanu technicznego dróg i wybudowanie zadaszonych przystanków autobusowych;
22. budowa systemów kanalizacyjnych /sanitarnej, deszczowej/;
23. określenie systemu szlaków rowerowych.

13. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.

Zagrożenia powodzią

Podstawą wszelkich działań z zakresu ochrony przeciwpowodziowej na wszystkich szczeblach decyzyjnych, jest znajomość obszarów, które w wyniku powodzi mogą zostać zalane. Również na poziomie gminy podjęcie jakichkolwiek działań w tym zakresie powinno bazować na znajomości obszarów potencjalnie zagrożonych zalaniem.

Obszar gminy prawie w całości należy do zlewni Nidzicy, tylko północny fragment należy do zlewni Nidy. Wody powierzchniowe (płynące) w gminie Bejsce to przede wszystkim rzeka Nidzica, stanowiąca lewy dopływ Wisły, o całkowitej długości 62,9 km, posiadająca zlewnię o powierzchni 708 km². W granicach gminy znajduje się ponad 7 km długości rzeki. Wschodnia część doliny rzeki Nidzicy położona jest w strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego, część centralna w strefie zagrożenia pośredniego, natomiast cała dolina w rejonie zagrożonym podtopieniami.

Zgodnie z postanowieniami art. 88a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jednolity z 2012 r., poz.145 . późn. zm.):

- 1.Ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej.
 - 2.Użytkownicy wód współpracują z organami administracji rządowej i samorządowej w ochronie przed powodzią, w zakresie określonym w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.
 - 3.Ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym.
- Wstępną ocenę ryzyka powodziowego przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, sporządza się mapy zagrożenia powodziowego.

Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się w szczególności:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku:
 - a) przelania się wód przez koronę wału przeciwpowodziowego,
 - b) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego,
 - c) zniszczenia lub uszkodzenia budowli piętrzących,
 - d) zniszczenia lub uszkodzenia budowli ochronnych pasa technicznego.

Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się następujące elementy:

- 1) zasięg powodzi;
- 2) głębokość wody lub poziom zwierciadła wody;

3) w uzasadnionych przypadkach — prędkość przepływu wody lub natężenie przepływu wody.

Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, sporządza się mapy ryzyka powodziowego na których przedstawia się:

- 1) szacunkową liczbę mieszkańców, którzy mogą być dotknięci powodzią;
- 2) rodzaje działalności gospodarczej wykonywanej na obszarach, o których mowa w art. 88d ust. 2;
- 3) instalacje mogące w razie wystąpienia powodzi spowodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości;
- 4) występowanie:
 - a) ujęć wody, stref ochronnych ujęć wody lub obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych
 - b) kąpielisk,
 - c) obszarów Natura 2000, parków narodowych oraz rezerwatów przyrody;
- 5) w uzasadnionych przypadkach:
 - a) obszary, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska,
 - b) potencjalne ogniska zanieczyszczeń wody. Na mapach zagrożenia powodziowego

Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje mapy:

- 1) dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 2) Głównemu Geodecie Kraju;
- 3) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 4) dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej przekazują mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego:

- 1) właściwym dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej;
- 2) właściwym wojewodom;
- 3) właściwym marszałkom województw;
- 4) właściwym starostom;
- 5) właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast);
- 6) właściwym komendantom wojewódzkim i powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.

Od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego jednostkom samorządu terytorialnego, wszystkie decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzje o warunkach zabudowy na obszarach wykazanych na mapach zagrożenia powodziowego, muszą uwzględniać poziom zagrożenia powodziowego wynikający z wyznaczenia tych obszarów.

Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego podlegają przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

Dla obszaru gminy Bejsce Wójtowi Gminy nie zostały przekazane takie mapy.

Mając na względzie powyższe w rysunku uwarunkowań „Studium” zostały wyznaczone orientacyjne granice obszarów zagrożonych zalaniem wodami powodziowymi w oparciu o wykonane dla obszaru gminy Bejsce opracowanie ekofizjograficzne, przy uwzględnieniu analiz terenów, które zostały w przeszłości zalane wodami powodziowymi, a także operatu przeciwpowodziowego województwa kieleckiego z 1998 r. Wyznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi uwzględniają także zasięg obszarów wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego wykazanej przez Krajo-

wy Zarząd Gospodarki Wodnej dla województwa Świętokrzyskiego, która między innymi uwzględnia rzekę Nidzicę, wraz z terenami przyległymi

Są to tereny przybrzeżne, położone wzdłuż cieków wodnych bez trwałej zabudowy regulacyjnej na wielką wodę oraz obszary bezodpływowe.

Nie są to jednak obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi w rozumieniu art. 88 – ustawy Prawo wodne.

W przypadku przekazania Wójtowi Gminy mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego ustalenia w nich zawarte winny być wiążące przy opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy Bejsce.

Obszary osuwania się mas ziemnych.

Ruchy masowe uważane są za jeden z najbardziej niszczących procesów geologicznych.

Zagrożenie takie występuje w zasadzie na terenie całej gminy Bejsce w strefie pokryw lessowych, a w szczególności tam, gdzie powierzchnia terenu charakteryzuje się dużymi nachyleniami.

Zróznicowana morfologia terenu stanowiąca wysoczyznę lessową, porozcinana przez stosunkowo liczne doliny erozyjne i wąwozy lessowe oraz duża wrażliwość osadów lessowych na zmiany wilgotności sprawiają, że u podstawy skarp często obserwuje się koluwia powstałe w wyniku licznych obrywów, spływan lub innych form osuwiskowych. Nasilenie procesów osuwiskowych na tym obszarze wiąże się głównie z występowaniem intensywnych opadów atmosferycznych, wiosennymi roztopami lub innymi czynnikami naturalnymi, może być jednak również stymulowane przez nieracjonalną działalność człowieka (podcinanie skarp). Charakterystyka geologiczna strefy przypowierzchniowej, zbudowanej głównie z utworów lessowych, powoduje, że dominującym rodzajem rozwijających się powierzchniowych ruchów masowych są obrywy – obwały, powstające najczęściej wzdłuż wąwozów lessowych lub w pobliżu zabudowań mieszkalnych i gospodarczych oraz formy złożone będące kompilacją kilku form osuwiskowych, np. obrywu i spływan, czy też zsuwu, spływan i spływania, rozwijające się na zboczach wyżynnych oraz zboczach dolin rzecznych. Lessy łatwo ulegają rozmywaniu stąd liczne spływy błotne z pól uprawnych i wąwozów lessowych, które u wylotu dróg polnych oraz wąwozów tworzą często stożki napływowe, zagrażające w wielu przypadkach bezpiecznemu poruszaniu się po drogach. Cechą charakterystyczną lessów jest ich wysoka porowatość określana jako makroporowatość. Wysoka porowatość oraz działalność wody prowadzi do uaktywnienia szeregu procesów deformacyjnych, wśród których oprócz typowych procesów osuwiskowych opisanych wyżej można wyróżnić również osiadanie zapadowe oraz procesy sufozyjne, prowadzące do powstania pustek, kawern, kanałów, które z czasem zapadają się, tworząc na powierzchni terenu szereg form typu: niecki, leje, kotły, studnie. Zjawiska te pociągają za sobą znaczne szkody zwłaszcza na terenach zabudowanych.

Wadliwe działanie rynien deszczowych, urządzeń odwadniających, sieci kanalizacyjnej, brak szczelnej nawierzchni były i nadal są przyczynami zapadania się i wymywania podłoża lessowego.

Infiltracja wód opadowych w głąb podłoża lessowego, erozyjna działalność wód opadowych i roztopowych oraz podcięcia erozyjne to prawie 80% wszystkich czynników wpływających istotnie na rozwój procesów geodynamicznych w obrębie utworów lessowych. Opisane wyżej zjawiska dodatkowo potęguje niszcząca działalność człowieka – nagminne podcinanie lub podkopywanie podstawy zboczy pokryw lessowych i wąwozów dla celów budowy dróg, pobieranie materiału lessowego jako surowca budowlanego lub powiększanie powierzchni użytkowych działek budowlanych.

Na pozostałych terenach osuwiska mogą towarzyszyć wykonywaniu głębszych wykopów, przekopów i wysokich nasypów np. przy budowie dróg. Utrata stateczności skarp i zboczy, będąca przyczyną osuwania się mas ziemnych, następuje w wyniku przekroczenia wytrzymałości gruntu na ścinanie wzdłuż dowolnej (ale ciągłej) powierzchni, zwanej powierzchnią poślizgu. Jedną z charakterystycznych cech osuwania się zboczy i skarp jest to, że zasadniczymi siłami, które je wywołują są:

- siły grawitacyjne pochodzące od ciężaru gruntu i ewentualnej zabudowy,
- siły hydrodynamiczne wywołane przepływem wody przez grunt.

Przyczyny powstawania osuwisk mogą być naturalne, niezależne od człowieka, jak też przez niego wywołane. Do najczęściej spotykanych należą:

- podmycie lub podkopanie zbocza,

- obciążenie zbocza lub terenu nad nim przez budowle i składy materiałów,
- obniżenia poziomu wody powierzchniowej (np. zapory i obwałowania ziemne),
- gruntu, a tym samym zmniejszenie wytrzymałości na ścinanie gruntu,
- sufozja, tzn. wymywanie z masy gruntu drobniejszych ziaren lub cząstek przez infiltrującą wodę powodujące powstawanie kawern, a następnie ruchy mas skalnych lub gruntowych,
- przemarzanie i odmarzanie gruntu powodujące zmianę jego struktury i wytrzymałości na ścinanie,
- wypieranie gruntu (np. po odsłonięciu w wykopie gruntów plastycznych może nastąpić ich wciśnięcie przez nacisk nadkładu poza wykopem i spowodować osuwisko skarpy),
- niewłaściwe zaprojektowanie nadkładu, nachylenia skarp wykopu lub nasypu,

Oczywiście, równocześnie może występować więcej niż jedna przyczyna.

Powszechnie uważa się, że projektowane rozwiązanie powinno eliminować przyczyny wywołujące zagrożenie powstania osuwiska. Trzeba przy tym zwrócić uwagę, że bezpośrednio po wystąpieniu osuwiska konieczne jest podjęcie niezwłocznych działań, których celem jest minimalizacja zniszczeń i zagrożeń. W zakres tych działań wchodzi między innymi:

- oznakowanie osuwiska,
- ograniczenie ruchu i prędkości pojazdów,
- odprowadzenie wód poza obszar objęty osuwiskiem,
- wypełnienie szczelin materiałem nieprzepuszczalnym,
- wykonanie tymczasowych zabezpieczeń.

Jako zabezpieczenie doraźne mogą być stosowane przypory, gabiony, gwoździowanie lub geosiatki i kołki kotwiące.

Wnioski i rekomendacje:

1. Realizacja zabudowy na terenach zagrożonych wystąpieniem zjawisk geodynamicznych powinna być poprzedzona szczegółowymi badaniami geologiczno – inżynierskimi, określającymi warunki posadowienia obiektów budowlanych.
2. Na podstawie w/w badań należy określić minimalne odległości lokalizacji budynków od koron skarp i zboczy zagrożonych osuwiskami.
3. Na terenach pokryw lessowych przeznaczonych pod zabudowę wody opadowe powinny być odprowadzane do kanalizacji deszczowej, w przypadku odprowadzania ich bezpośrednio do gruntu powinny być kierowane poza strefę zabudowy.
4. Podziemna infrastruktura wodno – kanalizacyjna powinna mieć pełną szczelność.

Zjawiska erozji gleb ze zmianami osuwiskowymi występują na stokach, które zostały określone w rysunku w granicach, których ustala się:

- zakaz lokalizacji nowych budynków mieszkalnych. Ewentualna ich zabudowa może nastąpić po wykonanie badań geotechnicznych gruntu;
- nakaz nasadzenia zieleni w celu stabilizacji skarp i zboczy, które zostały wyłączone z zabudowy.

14. Wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce.

Określone w „Studium” uwarunkowania, o zakresie wymaganym art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, mają przesądzające znaczenie na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce Wyznaczają one dostępność terenową dla poszczególnych form użytkowania mających wpływ na kształtowanie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Dla zagwarantowania ciągłości procesów planowania przestrzennego, kształtowanych na mocy uprzednio obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce oraz prawomocnych decyzji administracyjnych wydanych po dacie utraty jego ważności, jak też dla zagwarantowania nienaruszalności nabytych praw właścicieli nieruchomości na mocy prawa miejscowego,

ustalenia w zakresie przeznaczenia, inwestycji celu publicznego, zasad zabudowy i sposobu zagospodarowania, uwzględniające także ustalenia dotychczas obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”, uznano jako uwarunkowania, które mają zasadniczy wpływ na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce.

Zgodnie z postanowieniami art. 9 ust.2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, do podstawowych uwarunkowań, mających wpływ na kształtowanie kierunków rozwoju przestrzennego gminy Bejsce, określonych niniejszym „Studium” mają także ustalenia zawarte w „Strategii rozwoju Gminy Bejsce, na lata 2007 – 2015, przyjęte przez Radę Gminy Bejsce, Uchwałą nr VI/32/2007 z dnia 30.03. 2007 r.

Na ukształtowanie kierunkowej polityki przestrzennej gminy Bejsce miały także wpływ uwarunkowania wynikające z ustaleń „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego” oraz z „Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”, które precyzują kierunki regionalnej polityki gminy w zakresie modernizacji sieci drogowej. Istotne znaczenie na kształtowanie polityki przestrzennej Gminy mają także wniesione wnioski inwestorskie, precyzujące potrzeby terenowe, dla realizacji bieżącej polityki lokalizacyjno-inwestycyjnej.

ROZDZIAŁ III.

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BEJSCE.

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

1.1. Kryteria rozwojowe obszarów przeznaczonych pod zabudowę, a także powodujące wyłączenie z zabudowy.

Planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym i polega na:

- sporządzaniu opracowań planistycznych, do których zalicza się studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem polityki przestrzennej określonej w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”,
- realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w formie decyzji administracyjnych,
- dokonywaniu okresowych ocen aktualności „studium” i planów miejscowych /minimum raz w kadencji Rady Gminy/.

Na obszarze gminy Bejsce nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jedynym opracowaniem planistycznym, obowiązującym dla obszaru całej Gminy jest „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce”, uchwalone uchwałą Nr 19/2000 Rady Gminy w Bejskach z dnia 28.12.2000 r., będące przedmiotem niniejszej zmiany.

Postanowienia art. 9 ust.4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowią, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, jak też ich zmian. Nie stanowią podstawy do wydawania przesądzeń realizacyjnych w drodze decyzji administracyjnej.

W związku z tym na obecnym etapie rozstrzygnięć planistycznych polityka przestrzenna gminy Bejsce prowadzona jest w trybie indywidualnych decyzji administracyjnych.

Istniejący układ przestrzenno – funkcjonalny gminy Bejsce, ukształtowany poprzez realizację ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który utracił ważność z mocy ustawowej i przesądzenia realizacyjne podejmowane w formie decyzji administracyjnych ustalających warunki zabudowy, tworzy istniejąca zabudowa zagrodowa i jednorodzinna w rozumieniu przepisów szczególnych, której towarzyszy także zabudowa usługowa, produkcyjna o zróżnicowanej strukturze progra-

mowej. Ukształtowana jest w układach pasmowych wzdłuż ciągów komunikacji publicznej o różnych kategoriach, jak też wzdłuż dróg wewnętrznych. Towarzyszą jej wyodrębnione strukturalnie obszary produkcji rolnej oraz tereny o zróżnicowanych formach użytkowania.

Nie jest on podatny na większe przekształcenia strukturalne. W związku z czym ingerencja planistyczna będzie polegać na porządkowaniu istniejącej zabudowy, poprawie jej standardów, uzupełnianiu, kształtowaniu nowych form zabudowy, w tym układów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym poprzez eliminację kolizji między różnymi formami użytkowania i tworzenie niezbędnych rezerw terenowych, umożliwiających realizację celów publicznych z poszanowaniem prawa własności.

Dla gminy Bejsce osiągnięcie w/w celów w układzie docelowym winno odbywać się poprzez politykę lokalizacyjno – inwestycyjną prowadzoną na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które winny być sporządzane sukcesywnie dla poszczególnych sołectw, na zasadach określonych obowiązującą ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym .

Tylko ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mogą określić zasady zabudowy i zagospodarowania terenów w uporządkowanych relacjach z wszelkimi uwarunkowaniami wynikającymi z istniejącego i projektowanego stanu zagospodarowania poszczególnych terenów, stanu naturalnego środowiska i jego ochrony oraz przepisów szczególnych, mających zastosowanie stosownie do wyznaczonego przeznaczenia.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi bowiem normę prawną, która zapewnia ochronę praw i interesów obywateli w zagospodarowaniu przestrzeni, jednocześnie gwarantując ochronę interesów ogólnych wspólnoty samorządowej. Z tych to względów dla gminy Bejsce ich sporządzanie musi być poprzedzone zmianą obowiązującego „Studium” w zakresie dostosowanym do bieżących potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej.

Dokonana ocena aktualności obowiązującego „Studium” wykazała, że zakres wymaganych korekt nie powoduje zmiany generalnych zasad kształtowania polityki przestrzenno – funkcjonalnej gminy Bejsce określonej jego ustaleniami, jak też wyznaczonych w Strategii rozwoju gminy Bejsce, na lata 2007 – 2015, przyjętej przez Radę Gminy Bejsce, uchwałą nr VI/32/2007 z dnia 30.03. 2007 r.

Dla umożliwienia jej kontynuacji wymagane jest jednak wprowadzenie korekt polegających na wyznaczeniu dodatkowych terenów dla realizacji inwestycji, które nie były przewidywalne na etapie sporządzania „Studium” będącego przedmiotem zmiany, jak też gwarantujących prowadzenie polityki lokalizacyjno – inwestycyjnej, dostosowanej do bieżących potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej i wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych .

Dotyczy to zabezpieczenia rezerw terenowych nie tylko pod zabudowę jednorodzinną, mieszkalno-usługową, zagrodową i towarzyszącą jej zabudowę usługową i produkcyjną oraz na cele związane z rekreacją zbiorową i indywidualną, turystyką i wypoczynkiem, lecz także pod realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie komunikacji, infrastruktury technicznej w tym gazociągu wysokoprężnego, jak też dla potrzeb energii odnawialnej między innymi elektrowni wiatrowych.

W niniejszym „Studium” stosowne rezerwy terenowe dla poszczególnych form przeznaczenia wyznaczone zostały wyłącznie przy uwzględnieniu dostępności terenowej uwzględniającej spełnienie uwarunkowań określonych w rozdziale II niniejszego tekstu.

Przy kształtowaniu struktury przestrzenno – funkcjonalnej na całym obszarze gminy obowiązują następujące zasady:

- ochrona istniejących układów przestrzennych poszczególnych sołectw wraz z tradycyjną zabudową oraz podziałem pól, poprzez kontynuację naturalnych kierunków ich rozwoju;
- ochrona gruntów rolnych o najwyższej przydatności rolniczej, terenów leśnych, istniejących zbiorników i cieków wodnych oraz innych terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych, poprzez ograniczenie bądź wyeliminowanie na tych terenach zabudowy;
- koncentracja projektowanego zainwestowania mieszkaniowego, usługowego i produkcyjnego;
- uwzględnianie uwarunkowań wynikających z nakazanych i zakazanych sposobów zabudowy i zagospodarowania obszarów, stosownie do wymogów przepisów szczególnych;

Jako główne kryterium przyjęto dostępność terenową wynikającą z:

- wartości geotechnicznych gruntów;
- walorów naturalnego środowiska;
- morfologii terenu;
- stanu władania i użytkowania gruntów;
- stanu wyposażenia w elementy infrastruktury technicznej;
- stanu dotychczasowego rozmieszczenia sieci osiedleńczej;
- dostępności komunikacyjnej;
- wymagań ładu przestrzennego.

Oprócz uwarunkowań wynikających z wymienionej dostępności terenowej, przy wyznaczaniu rezerw terenowych pod zabudowę w poszczególnych sołectwach, przesądzające znaczenie miały wnioski zgłoszone w wyniku zawiadomienia społeczności lokalnej o przystąpieniu do opracowania zmiany obowiązującego „Studium”. Uwzględnione zostały wszystkie wnioski, które nie były kolizyjne z przepisami szczególnymi oraz nie powodowały rozproszenia zabudowy. Nie mają one jednak pokrycia w ruchu budowlanym, a także w diagnozie demograficznej, która jest ujemna dla gminy Bejsce.

Jednocześnie na tym etapie przesądzeń planistycznych nieprzewidywalne jest dokonanie bilansu potrzeb terenowych dla zabudowy zagrodowej, jak też jednorodzinnej i mającej z nią związek funkcjonalny zabudowy usługowej.

W związku z tym w granicach obszarów wyznaczonych w poszczególnych sołectwach pod zabudowę i oznaczonych w rysunku symbolem RM, nie wyodrębniono przestrzennie terenów przewidzianych w jego zasięgu pod zabudowę zagrodową, jednorodzinną i towarzyszące tej zabudowie usługi o zakresie podstawowym. Dotyczy to także terenów mieszkaniowo-usługowych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, przewidzianych w zasięgu obszarów oznaczonych w części graficznej symbolem RM lecz znajdujących się w odległości 200 m od obszarów stref wyznaczonych dla obszarów przewidzianych pod posadowienie elektrowni wiatrowych.

Założono, że uszczegółowienie w tym zakresie może nastąpić wyłącznie na mocy ustaleń miejscowego planu, a w przypadku jego braku na etapie postępowania administracyjnego, prowadzonego na skonkretyzowany wniosek inwestorski z respektowaniem obowiązujących przepisów szczególnych, w tym w szczególności ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ze względu na występowanie na obszarze gminy Bejsce gruntów rolnych z dominacją klas od I – III.

Dotyczy to także sposobu usytuowania obiektów i urządzeń budowlanych przypisanych do funkcji przypisanych dla poszczególnych obszarów.

Jako główne kryterium rozwoju poszczególnych obszarów funkcjonalnych przyjęto zasadę kontynuacji istniejących układów przestrzennych jednostek osiedleńczych.

Układy pasmowe wsi należy traktować jako trwałą strukturę przestrzenną, zintegrowaną z krajobrazem. Formowanie zabudowy mieszkalnej frontem do drogi, a zabudowa gospodarcza w zapleczach wychodzących w stronę pól.

Więcej niż jedna linia zabudowy mieszkalnej w stosunku do drogi publicznej wyłącznie na terenach, dla których o takiej możliwości przesądzą ustalenia planu miejscowego.

Dopuszcza się drugą linię zabudowy w pasie terenu wyznaczonego pod zabudowę, jeżeli wynika ona z zabudowy nieruchomości powstałej z rodzinnego podziału geodezyjnego, a wydzielona część nieruchomości posiada wielkość i kształt pozwalający jej zabudowę i zagospodarowanie zgodnie z wymogami przepisów szczególnych, stosownie do jej przeznaczenia oraz ma zapewniony dojazd od drogi publicznej w rozumieniu przepisów szczególnych.

Dla obiektów budowlanych znajdujących się w istniejących siedliskach zagrodowych i jednorodzinnych, a także usługowych, położonych poza terenami wyznaczonymi imiennie pod zabudowę, dopuszcza się możliwość nadbudowy, rozbudowy, przebudowy, a także budowę nowych obiektów w ramach uzupełnienia bądź wymiany istniejących obiektów, a także mających związek z obsługą gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów szczególnych, o ile nie dotyczy to terenów, których zabudowa jest wyeliminowana na mocy postanowień przepisów szczególnych i ustaleń niniejszej zmiany „Studium”.

W obszarach nieprzeznaczonych pod zabudowę dopuszcza się także inwestycje mające związek z ich utrzymaniem, jak budowle wodne w dolinach rzek, ścieżki rowerowe, ciągi piesze, a także elementy infrastruktury technicznej, służące obsłudze terenów wyznaczonych pod zabudowę, a także o znaczeniu ponadlokalnym – przesyłowych, prowadzonych w sposób nienaruszający istniejących i wyznaczonych w „Studium” terenów zabudowy.

Szczegółowe zasady zagospodarowania w obszarach nieprzewidzianych pod zabudowę, a niestanowiących lasów, odnosi się do ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wprowadza się zakaz grodzenia nieruchomości położonych wzdłuż linii brzegowych w odległości wynikających z przepisów ustawy – Prawo wodne oraz uwzględniać przy ich zabudowie i zagospodarowaniu naturalne drogi spływu wód powierzchniowych.

Z zabudowy eliminuje się tereny:

- położone w obniżeniach terenowych, charakteryzujące się trwale bądź okresowo nadmiernym uwilgotnieniem. Wskaźnikiem tego typu zagrożeń jest przynależność ich do kompleksów stałych użytków zielonych, zbożowo – pastewnych lub bagiennych. Są to w przeważającej części tereny położone w dolinie rzek oraz wzdłuż cieków wodnych.

Wszelkie inwestycje mogące mieć wpływ na urządzenia melioracji wodnych oraz powierzchniowe wody płynące, do których prawa właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa wykonuje Marszałek Województwa, wymagają uzgodnienia ze Świętokrzyskim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 9 ust. 2 pkt. 1a ustawy – Prawo wodne, zabrania się niszczenia i uszkodzenia urządzeń wodnych. Wszelkie nieprawidłowości lub szkody powstałe z w/w tytułu obciążają Inwestora,

- położone w obszarze zagrożonym zalaniem wodami powodziowymi wyznaczone w „Studium” w oparciu o dostępne specjalistyczne opracowania /ekofizjografia/ oraz zinwentaryzowane obszary, które zostały w przeszłości zalane wodami powodziowymi, z uwzględnieniem maksymalnego historycznie ukształtowanego poziomu wód powodziowych, a także określone rozporządzenie Nr11/92 Wojewody Kieleckiego z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie określenia nieobwałowanych obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi /Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 18 z 31 grudnia 1992 r./, a także z uwzględnieniem obszarów wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego wykazanej przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej. dla województwa Świętokrzyskiego, która między innymi uwzględnia rzekę Nidzicę, wraz z terenami przyległymi,
- osuwiskowe oraz zagrożone rozmyciem w czasie większych wezbrań na terenach przybrzeżnych, położonych wzdłuż cieków wodnych,
- bezodpływowe,
- zagrożone erozją,

- lasów i gruntów rolnych predysponowane do zalesienia;
- z zakazem zabudowy wynikającym z postanowień przepisów szczególnych odnoszących się do:
 - terenów prawnie chronionych /stanowiska archeologiczne/,
 - stref ochrony bezpośredniej ujęć wodnych,
 - udokumentowanych złóż surowców mineralnych /w zakresie niemającym związku funkcjonalnego z działalnością wydobywczą/,
 - terenów w zasięgu stref technicznych, stref kontrolowanych i obszarów ograniczonego użytkowania-w przypadku ich utworzenia na zasadach określonych w przepisach szczególnych ,
 - stref wyznaczonych dla obszarów przewidzianych pod posadowienie elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ich oddziaływania.,

1.2. Główne obszary funkcjonalne gminy.

Uwzględniając uwarunkowania zawarte w niniejszym „Studium” przesądzające o dostępności terenowej dla poszczególnych form użytkowania, na obszarze gminy Bejsce wyodrębnia się „**obszary funkcjonalne**”, które w rysunku pn. „**Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego**” posiadają barwne oznaczenia graficzne i literowe, a także symbole, dla których określa się następujące ustalenia w zakresie zasad zagospodarowania.

◆ **Obszary istniejącej i projektowanej zabudowy zagrodowej w rozumieniu przepisów szczególnych wraz z obiektami i pomieszczeniami przeznaczonymi pod działalność agroturystyczną. Istniejąca zabudowa o innym przeznaczeniu do utrzymania.**

Przez pojęcie utrzymanie istniejącej zabudowy należy rozumieć – zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu, a także funkcji obiektu, z prawem do konserwacji, remontu, przebudowy, rozbudowy, nadbudowy istniejących obiektów w rozumieniu przepisów szczególnych, oraz uzupełnienia nowymi obiektami mającymi związek z dotychczasową funkcją.

Dopuszcza się lokalizację nowych obiektów w zakresie:

- usług publicznych i komercyjnych o charakterze podstawowym w formie wolnostojącej lub wbudowanej w kubaturę budynków mieszkalnych. Przez usługi podstawowe należy rozumieć – usługi mające związek funkcjonalny z obsługą ludności w zakresie handlu detalicznego, gastronomii i rzemiosła z wykluczeniem usług mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Usługi należące do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu w/w rozporządzenia, wyłącznie w zakresie, dla którego właściwy organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie art. 63 ust. 2. ustawy z dnia 3 października 2008 r o udostępnieniu informacji .o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.
- obiektów o funkcji produkcyjnej, w tym także służących produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu wraz z obiektami i urządzeniami mającymi związek funkcjonalny z podstawmy przeznaczeniem, z wykluczeniem obiektów mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Obiekty produkcyjne należące do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu w/w rozporządzenia wyłącznie w zakresie, dla którego właściwy organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie art. 63 ust. 2. ustawy z dnia 3

października 2008 r o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

- zabudowy jednorodzinnej w rozumieniu przepisów szczególnych. Nie dotyczy to terenów zabudowy zagrodowej znajdujących się w odległości 200 m od stref wyznaczonych dla obszarów przewidzianych pod posadowienie elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ich oddziaływania Ustala się, że są to tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowo-usługowe w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- dróg wewnętrznych i elementów infrastruktury technicznej, mających związek funkcjonalny z przeznaczeniem obszaru, pod warunkiem, że drogi wewnętrzne nie będą posiadały bezpośredniego włączenia do drogi wojewódzkiej,
- zieleni urządzonej towarzyszącej obiektom, wchodzącej w skład powierzchni biologicznie czynnej.

Uszczegółowienie zakresu programowego dla funkcji dopuszczonych, odnosi się do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu wymogów przepisów szczególnych.

Tereny preferowane pod funkcje dopuszczalne to grunty niepodlegające prawnej ochronie.

Grunty rolne w klasach bonitacyjnych od I – III, występujące w zasięgu obszarów wyznaczonych pod zabudowę i wskazane /stosownie do skali rysunku/ w części graficznej „Studium”, wymagają uzyskania zgody na ich przeznaczenie na cele nie rolnicze, na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami.

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym RM.

◆ **obszary istniejącej i projektowanej zabudowy usługowej wyodrębnione strukturalnie o charakterze publicznym i komercyjnym, w zakresie:**

- budynków użyteczności publicznej w rozumieniu rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, przeznaczonych do wykonywania działalności usługowej w sposób zorganizowany i ciągły, a niewytwarzającej bezpośrednio, metodami przemysłowymi dóbr materialnych wraz z obiektami i urządzeniami, mającymi związek funkcjonalny z podstawowym przeznaczeniem oraz budynków zamieszkania zbiorowego wraz z zielenią wchodzącą w skład powierzchni biologicznie czynnej.
- budynków przeznaczonych do prowadzenia działalności turystycznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych wraz z obiektami i urządzeniami mającymi związek funkcjonalny z podstawowym przeznaczeniem oraz zielenią wchodzącą w skład powierzchni biologicznie czynnej.

Dopuszcza się możliwość realizacji w obiektach usługowych lokalu mieszkalnego.

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym U, zaś obiekty kultu religijnego symbolem UK.

◆ **Obszary istniejącej i projektowanej zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej, obsługi rolnictwa, a także służącej produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu z dopuszczeniem zabudowy usługowej oraz obiektów i urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym P/U.

◆ **obszary zabudowy i urządzeń sportowo – rekreacyjnych przewidziane pod urządzenia otwarte i w obiektach kubaturowych– ścieżki ruchowe, baseny kryte i otwarte, siłownie, gabinety odnowy**

biologicznej, małe boiska sportowe, korty tenisowe, mini pola golfowe, lodowiska /z wykluczeniem wszelkich urządzeń i obiektów związanych ze sportem masowym/ wraz z obiektami i urządzeniami, mającymi związek funkcjonalny z podstawowym przeznaczeniem z dopuszczeniem zabudowy z zakresu rekreacji indywidualnej oraz zielenią wchodzącą w skład powierzchni biologicznie czynnej.

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym US.

- ◆ **obszary produkcji rolnej z dopuszczeniem obiektów służących obsłudze gospodarstwa rolnego i niepowodujących zmiany gruntów rolnych na cele nierolnicze, jak też obiektów dopuszczonych do realizacji na mocy ustaleń „Studium”, pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów szczególnych, a w przypadku gruntów rolnych w klasach bonitacyjnych od I – III, po uzyskaniu zgody na ich przeznaczenie na cele nierolnicze, na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i zapewnienia obsługi komunikacyjnej z wykluczeniem bezpośredniego zjazdu z drogi wojewódzkiej .**

W rysunku oznaczone zostały:

- **użytki rolne, bez zakazu zabudowy obiektami mającymi z nimi związek funkcjonalny – bezbarwne oznaczenie mapowe,**
- **użytki rolne podlegające erozji z zakazem zabudowy, barwne oznaczenie graficzne – szraf pomarańczowy,**
- **użytki rolne pochodzenia organicznego – barwne oznaczenie graficzne, kolor zielony,**
- **użytki rolne pochodzenia mineralnego – barwne oznaczenie graficzne, kolor szary,**
- **użytki rolne zmeliorowane – barwne oznaczenie graficzne, linia kreskowa koloru niebieskiego,**

- ◆ **obszary gruntów rolnych w klasach bonitacyjnych I – III.**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym - szraf żółty.

Powierzchnie gruntów znajdujące się w zasięgu obszaru wyznaczone pod zabudowę ustaleniami „Studium” wymagają uzyskania zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze, na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

- ◆ **obszary zieleni łąkowej wzdłuż wód otwartych, zieleni przydrożna i śródpolna.**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym, kolor zielony,

- ◆ **obszar istniejącego cmentarza wraz z rezerwą terenową.**

W rysunku oznaczony został barwnym oznaczeniem graficznym, kolor zielony,

- ◆ **obszary lasów, użytkowanie bez zmian.**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym ZL.

- ◆ **obszary zieleni urządzonej, porośnięte różnymi gatunkami roślin, drzew i krzewów oraz trawiaste z elementami utwardzonych ścieżek spacerowych i placów, ogrodów skalnych, oczek wodnych, mostków, małej architektury wraz z toaletami i elementami oświetlenia terenu w zakresie sprecyzowanym w projekcie zagospodarowania /działki/ terenu, tworzące wyodrębnioną linią rozgraniczającą funkcjonalną przestrzeń, bądź towarzyszące obiektom w ramach powierzchni biologicznie czynnej, udostępnione przez prawnego właściciela terenu do użytku publicznego.**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym ZP.

- ◆ **obszary dróg publicznych – do utrzymania i przebudowy do parametrów wymaganych przepisami szczególnymi dla określonej kategorii drogi i urządzenia obsługi komunikacyjnej,**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolami:

- **768** o kategorii wojewódzkiej.
- **0138T** /numer drogi/ o kategorii powiatowej
- **000084 T** /numer drogi /o kategorii gminnej.
- **KS** – tereny urzędzeń komunikacyjnych.

◆ **obszary wód otwartych – cieki, zbiorniki wodne.**

W rysunku zbiorniki oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolem literowym WS, cieki barwnym oznaczeniem graficznym koloru niebieskiego.

◆ **obszary użytków rolnych wyznaczone pod lokalizację elektrowni wiatrowych.**

Grunty rolne niezabudowane obiektami elektrowni wiatrowych i urządzeniami mającymi z nimi związek funkcjonalny, znajdujące się w zasięgu wyznaczonego obszaru pozostają w dotychczasowym użytkowaniu, bez prawa zabudowy obiektami nie mającego związku funkcjonalnego z elektrowniami wiatrowymi i z nimi kolizyjnymi oraz lokalizacji zwartych zadrzewień (powyżej 0,1 ha) w odległości mniejszej od 200 m od elektrowni wiatrowych.

Dopuszcza się lokalizację sieci i urzędzeń elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia, mających związek funkcjonalny z projektowanymi elektrowniami wiatrowymi, jak też budowę, przebudowę dróg publicznych i wewnętrznych mających związek z ich obsługą komunikacyjną, do parametrów wymaganych dla pojazdów poruszających się po tych drogach.

Uszczegółowienie sposobu rozmieszczenia na wyznaczonych obszarach funkcjonalnych, elektrowni wiatrowych i towarzyszących im urzędzeń z uwzględnieniem zasięgu stref ochronnych oraz nakazane i zakazane sposoby użytkowania terenów rolnych położonych w ich zasięgu, obnosi się do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do sporządzenia którego wraz z terenem znajdującym się w zasięgu strefy ochronnej zamierza sporządzić Gmina Bejsce. Uzyskana energia elektryczna będzie przekazywana do sieci krajowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolami:

R/Ew 1 – pod lokalizację maksymalnie 6 elektrowni wiatrowych, obejmujących w części miejscowości: Bejsce, Grodowice, Czyżowice, Piotrkowice, Królewice, Zbeltowice.

R/Ew 2– pod lokalizację elektrowni wiatrowych w miejscowości Sędziszowice,

pod warunkiem, że na podstawie wykonanych raportów ornitologicznych i chiropterologicznych zostanie wykluczone negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na ptaki i nietoperze, a zasięg strefy ochronnej zamknie się w granicach administracyjnych gminy Bejsce. Odstępstwo od niniejszego warunku wyłącznie w przypadku jeżeli o możliwości objęcia, zasięgiem strefy ochronnej terenu sąsiedniej Gminy przesądzą ustalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Koszyce” bądź w ich następstwie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzonego dla obszaru na którym rozmieszczone będą elektrownie wiatrowe wraz z ich strefami ochronnymi.

Nie spełnienie powyższych uwarunkowań powoduje, że teren wyznaczony dla potrzeb elektrowni wiatrowych pozostałe w dotychczasowym użytkowaniu tj. rolniczym, bądź pod lokalizację tzw. „farm fotowoltaicznych.”, po spełnieniu wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie,

R/Ew 3. – pod lokalizację elektrowni wiatrowych w miejscowości Kaczkowice,

pod warunkiem, że na podstawie wykonanych raportów ornitologicznych i chiropterologicznych zostanie wykluczone negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na ptaki i nietoperze, a zasięg strefy ochronnej zamknie się w granicach administracyjnych gminy Bejsce. Odstępstwo od niniejszego warunku wyłącznie w przypadku jeżeli o możliwości objęcia, zasięgiem strefy ochronnej terenu sąsiedniej Gminy przesądzą ustalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Koszyce” bądź w ich następstwie ustalenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego sporządzonego dla obszaru na którym rozmieszone będą elektrownie wiatrowe wraz z ich strefami ochronnymi,

Nie spełnienie powyższych uwarunkowań powoduje, że teren wyznaczony dla potrzeb elektrowni wiatrowych pozostałe w dotychczasowym użytkowaniu tj. rolniczym, bądź pod lokalizację tzw. „farm fotowoltaicznych”, po spełnieniu wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie,

- ◆ **obszar użytków rolnych położony w zasięgu strefy ochronnej od obszarów wyznaczonych pod lokalizację elektrowni wiatrowych, pozostający w dotychczasowym użytkowaniu z wykluczeniem zabudowy kolizyjnej z projektowanymi elektrowniami wiatrowymi bądź nie mającymi związku funkcjonalnego z elektrowniami wiatrowymi oraz lokalizacji zwartych zadrzewień (powyżej 0,1 ha) w odległości mniejszej od 200 m od elektrowni wiatrowych.**

W rysunku oznaczone zostały barwnym oznaczeniem graficznym i symbolami:

- R1 – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 500 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego.**
- R2 – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 300 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego.**
- R3 – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 300 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego.**
- ◆ **obszar użytków rolnych położony w 100 m pasie, rezerwowanym dla przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia, kabla światłowodowego wraz z infrastrukturą zewnętrzną i zasięgiem obowiązującej strefy kontrolowanej o szerokości 12,0 m.**

W rysunku oznaczony został bezbarwnym oznaczeniem mapowym i symbolem: R/G

- ◆ **obszary infrastruktury technicznej.**

W rysunku oznaczone zostały:

- **barwnym oznaczeniem graficznym – pod oczyszczalnię ścieków i ujęcia wód,**
- **barwnymi oznaczeniami graficznymi przypisanymi dla sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, energetycznej i gazowej.**

Zasięgi wyznaczonych „obszarów funkcjonalnych” i oznaczonych w rysunku „Studium” symbolami, R/Ew 1, R/Ew 2, R/Ew 3, mają charakter postulatyczny – orientacyjny /stosownie do skali mapy opracowania/. Ich uszczegółowienie odnosi się do etapu sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w dostosowaniu do uwarunkowań lokalnych danego obszaru, dostępności geotechnicznej gruntów, rzeźby terenu, bonitacji gleb i granic własnościowych gruntów oraz wymogów przepisów szczególnych.

Dla wyznaczonych „obszarów funkcjonalnych” w zasięgu których dopuszczono więcej niż jedną formę przeznaczenia, nie ustala się dominacji dla żadnej z nich. Uszczegółowienie w tym zakresie odnosi się również do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w dostosowaniu do wymogów przepisów szczególnych.

Dla gruntów rolnych w klasach bonitacyjnych od I – III określonych w rysunku „Studium” /stosownie do jego skali/ znajdujących się w zasięgu obszarów przeznaczonych pod zabudowę, wymagana jest zgoda na ich przeznaczenie na cele nierolnicze, dokonywana na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami. W szczególnie wyjątkowych przypadkach może to dotyczyć także gruntów leśnych.

1.3. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Na potrzeby utrzymania rezerw terenowych w ramach gruntów komunalnych lub tworzenia zasobów gruntów, wyznacza się następujące tereny przeznaczone na cele publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami:

- drogi publiczne – na całym obszarze gminy w liniach rozgraniczających o zasięgu wymaganym przepisami szczególnymi, dla poszczególnych kategorii dróg,
- tereny usług publicznych;
- tereny usług sportu, rekreacji i turystyki;
- tereny lasów;
- tereny zieleni urządzone np. parki oraz zieleń towarzysząca obiektom usługowym, udostępniona do użytku publicznego przez jego prawnego właściciela,
- tereny dziedzictwa kulturowego objęte formami ochrony prawnej;
- teren cmentarza;
- tereny kultu religijnego.
- tereny obiektów zabytkowych,
- tereny pod elementy infrastruktury technicznej,

Rezerwy terenowe pod w/w funkcje publiczne – zostały przewidziane w poszczególnych jednostkach strukturalnych – sołectwach, z odniesieniem uszczegółowienia ich zakresu programowego do etapu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie infrastruktury komunalnej przewidziano inwestycje związane z rozbudową zarówno układu komunikacyjnego w zakresie dróg o znaczeniu lokalnym, jaki też sieci infrastruktury technicznej obejmującej obszary przewidziane pod zabudowę. Przedsięwzięciem komunalnym będzie dalsza budowa sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej jak i deszczowej.

Na terenach przestrzeni publicznej wprowadza się następujące zasady zagospodarowania:

- obowiązek zapewnienia dostępności komunikacyjnej oraz niezbędnej ilości miejsc parkingowych, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych (likwidacja barier architektonicznych i urbanistycznych);
- obowiązek uwzględnienia w kształtowaniu przestrzeni publicznej małej architektury, w szczególności: ławek, koszy na śmieci, gazonów, lamp oświetleniowych, słupów ogłoszeniowych, wiat przystankowych, oznakowania: tras i ścieżek rowerowych, punktów widokowych oraz obiektów zabytkowych, jako harmonijnie powiązanej z otaczającą zabudową i wpisanej w istniejące zagospodarowanie terenu;
- dopuszcza się lokalizację tymczasowych obiektów usługowo – handlowych, parterowych o powierzchni max. 20 m²/ stragany – okolicznościowe, związane także z organizowanymi przez gminę imprezami /o architekturze i formie zharmonizowanej z otoczeniem;
- nakazuje się realizację zieleni towarzyszącej, w szczególności przy lokalizacji miejsc postojowych;
- na terenach zabudowanych, za ogrodzeniem, dopuszcza się lokalizację płaskich nośników reklamowych o powierzchni max. 4 m² z zachowaniem odstępów co najmniej 200 m od siebie, w oparciu o własną konstrukcję, usytuowanych prostopadle lub równolegle do drogi, dół tablicy powinien być zlokalizowany na wysokości 2 m licząc od poziomu terenu, nie dotyczy to reklam gminy i miejscowości.

1.4. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o lokalnym znaczeniu, którego jednak zasięg oddziaływania wykracza poza granice terenu objętego studium. Przy konstrukcji zmiany „Studium” uwzględniono także cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Na szczeblu międzynarodowym sformułowano zasadę trwałego i zrównoważonego rozwoju, często nazywaną także zasadą ekorozwoju. Według niej cele rozwoju gospodarczego służące zaspokojeniu potrzeb współczesnego społeczeństwa muszą być zgodne z zasadą zachowania przyrody dla przyszłych pokoleń. Stała się ona podstawą polityki państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska.

W Traktacie z Maastricht sformułowano główne cele ochrony środowiska:

- zachowanie, ochronę i poprawę stanu środowiska naturalnego, ochronę zdrowia człowieka,
- racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- wspieranie przedsięwzięć na rzecz rozwiązywania regionalnych i światowych problemów środowiska.

Poszczególnym działom gospodarki wyznaczono zadania służące realizacji celów równoważnego rozwoju. Najważniejsze z nich:

1. Przemysł:

- wzrost produkcji wyrobów spełniających standardy ekologiczne (eko – znakowanie),
- właściwa gospodarka odpadami.

2. Energetyka:

- ograniczenie poziomów emisji SO₂ i N_xO_y do atmosfery,
- rozwój programów naukowo – badawczych w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

3. Transport:

- poprawa jakości paliw i stanu technicznego pojazdów.

4. Rolnictwo i leśnictwo:

- utrzymanie podstawowych procesów naturalnych umożliwiających trwały rozwój rolnictwa,
- ochrona gleb, wód i zasobów genetycznych,
- ograniczenie stosowania pestycydów,
- zachowanie bioróżnorodności,
- ograniczenie zagrożenia pożarowego.

5. Turystyka:

- intensyfikacja działań na rzecz ochrony środowiska w działalności turystycznej,
- podjęcie działań ochronnych przez społeczności lokalne w obszarach atrakcyjnych turystycznie.

Wymienione cele strategiczne, zostały sprecyzowane także w „Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego oraz „Programie rozwoju infrastruktury transportowej województwa świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”, które mają odniesienie także do jednostek gminnych w tym gminy Bejsce. Zostały one sformułowane w wyciągu informacyjnym z „Planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego” przekazany przez Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach przy piśmie znak: RRZ.VI – 0723/09/05 z dnia 22.06.2005 r. i utrzymany jako obowiązujący na etapie uzyskiwania wniosków do sporządzenia niniejszej zmiany „Studium”.

Uwarunkowania powyższe wynikają także z dokumentów strategicznych powiatu kazimierskiego.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym obejmują:

- budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700/8,4 MPa wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną relacji Swarzędz – Tworzeń

- rozbudowę drogi wojewódzka nr 678 do pełnych parametrów odpowiadających drodze klasy G, w tym w zakresie 25,0 m szerokości w liniach rozgraniczających wraz z korektą nienormatywnych łuków.

W „Studium” przyjęto również kierunek rozwoju sieci dróg o kategorii powiatowej i gminnej, polegające na usprawnieniu obecnego układu poprzez ich przebudowę polegającą na zmianie przekrojów podłużnych i poprzecznych, usprawnieniu skrzyżowań dla ich bezkolizyjnego połączenia z ulicami i drogami wyższych i niższych kategorii oraz wykonaniu nawierzchni dostosowanych do wymagań warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne zgodnie z wymogami przepisów szczególnych.

Na terenie gminy Bejsce nie ma konieczności rezerwowania innych terenów służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych, w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym .

1.5. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych. Obszary zagrożenia powodzią .

Podstawą wszelkich działań z zakresu ochrony przeciwpowodziowej na wszystkich szczeblach decyzyjnych, jest znajomość obszarów, które w wyniku powodzi mogą zostać zalane. Również na poziomie gminy podjęcie jakichkolwiek działań w tym zakresie, powinno bazować na znajomości obszarów potencjalnie zagrożonych zalaniem.

Cieki występujące w gminie to przede wszystkim rzeka Nidzica, stanowiąca lewy dopływ Wisły, której długość w granicach administracyjnych wynosi ponad 7 km. Wschodnia część doliny rzeki Nidzicy położona jest w strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego, część centralna w strefie zagrożenia pośredniego, natomiast cała dolina w rejonie zagrożonym podtopieniami.

Postanowienia art.88a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne stanowią, że:

1. Ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej.
2. Użytkownicy wód współpracują z organami administracji rządowej i samorządowej w ochronie przed powodzią, w zakresie określonym w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.
3. Ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym
4. Wstępną ocenę ryzyka powodziowego przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.
5. Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, sporządza się mapy zagrożenia powodziowego.
6. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje mapy między innymi dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej, którzy przekazują je właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).
7. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.
8. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego podlegają przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

Dla obszaru gminy Bejsce Wójtowi Gminy nie zostały przekazane mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego.

W związku z tym w części graficznej „Studium”, na planszy kierunków zostały wyznaczone orientacyjne granice obszarów zagrożonych zalaniem wodami powodziowymi w oparciu o wykonane dla obszaru gminy Bejsce opracowanie ekofizjograficzne, przy uwzględnieniu analiz terenów, które zostały w przeszłości zalane wodami powodziowymi, a także operatu przeciwpowodziowego województwa kieleckiego z 1998 r. Wyznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi uwzględniają także zasięg obszarów wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego wykazanej przez Krajowy

Zarząd Gospodarki Wodnej dla województwa Świętokrzyskiego, która między innymi uwzględnia rzekę Nidzicę, wraz z terenami przyległymi

Są to tereny przybrzeżne, położone wzdłuż cieków wodnych bez trwałej zabudowy regulacyjnej na wielką wodę oraz obszary bezodpływowe.

Nie są to jednak obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi w rozumieniu art. 88 – ustawy Prawo wodne.

W zasięgu obszarów narażonych na niebezpieczeństwo zalaniem wodami powodziowymi, wyznaczonych w części graficznej „Studium” ustala się:

- zakaz wprowadzania nowej zabudowy kubaturowej w szczególności przeznaczonej na stały pobyt ludzi;
- istniejąca zabudowa do utrzymania na zasadach określonych w przepisach szczególnych w tym zakresie z dopuszczeniem remontu, rozbudowy, przebudowy, nadbudowy. Nie uznaje się za istniejące obiekty zrealizowane samowolnie i nieposiadające stosownej decyzji zezwalającej na ich użytkowanie;
- zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
- nakaz utrzymania w dobrym stanie technicznym istniejących dróg zapewniających szybką ewakuację ludności.
- ograniczenie lokalizowania przydomowych oczyszczalni ścieków.

Środki ochrony od szkód powodziowych mogą być różne: techniczne, administracyjne i ekonomiczne. Do środków technicznych należy budownictwo wodne, mające na celu ochronę przed powodzią oraz sygnalizację i prognozowanie wezbrań. Środki techniczne leżą przeważnie w gestii inżynierów budownictwa wodnego bądź melioracyjnego. Środki administracyjne obejmują zarządzenia władz, mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego i działalność doraźną przed powodzią i w czasie powodzi. Do środków ekonomicznych zaliczamy asekurację (ubezpieczenia bezpośrednie) i reasekurację (ubezpieczenia pośrednie).

Pod względem stosowanych środków technicznych ochrona przeciwpowodziowa dzieli się na ochronę czynną i bierną.

Ochrona czynna polega głównie na tworzeniu na drodze przepływu fali powodziowej systemu zbiorników retencyjnych, przechwytyjących przepływy grożące powodzią. Należy do niej również tzw. retencyjne przysposobienie zlewni, obejmujące następujące zadania:

- zwiększenie powierzchni zalesienia,
- zwiększenie zdolności retencyjnej małych zbiorników wiejskich, stawów i cieków wodnych,
- właściwą agrotechnikę i agromeliorację.

Ochrona bierna polega na zabezpieczeniu obszarów zagrożonych powodzią przed jej skutkami. Składa się ona głównie na uregulowaniu zwartego koryta i ochronie terenów przyległych za pomocą wałów. Zaliczamy tu także kanały ulgi oraz poldery przepływowe, które spełniają podobną rolę.

W celu zapobiegania małym lokalnym podtopieniom należy zadbać o stan rowów odwadniających wykonanych na terenach rolnych oraz wzdłuż dróg tak, aby spływająca nimi woda nie natrafiała na przeszkody umożliwiające jej rozlanie się. Aby zapewnić właściwy odpływ wody w rowach należy zadbać także o ich częstą konserwację i wykaszanie.

Dla umożliwienia wypełniania przez właścicieli wód obowiązków, które wynikają z postanowień ustawy – Prawo wodne, ustala się nakaz tworzenia wzdłuż cieków wodnych pasów ochronnych o szerokości min. 15,0 m licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej.

Są one niezbędne dla:

- ◆ umożliwienia dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód,
- ◆ umożliwienia administratorowi cieków prowadzenia robót remontowych i konserwatorskich w korytach cieków,
- ◆ zapewnienia przestrzeni dla swobodnego spływu wód powodziowych i lodów,
- ◆ utrzymania lub poprawy stanu ekosystemów wodnych i od wody zależnych,
- ◆ ochrona otuliny biologicznej cieków wodnych.

Zabrania się grodzenia (art. 27 Prawa Wodnego) nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwienia przechodzenia przez ten obszar.

Tereny zalewowe i pasy ochronne wzdłuż cieków wodnych należy zagospodarować poprzez zarośla łąkowe, łąki lub pastwiska (bez stałego pobytu bydła) z wykluczeniem lub ograniczeniem gruntów ornych.

W przypadku przekazania Wójtowi Gminy mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego ustalenia w nich zawarte winny być wiążące przy opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy Bejsce.

Obszary osuwania się mas ziemi

Ruchy masowe uważane są za jeden z najbardziej niszczących procesów geologicznych.

Zagrożenie takie występuje w zasadzie na terenie całej gminy Bejsce w strefie pokryw lessowych, a w szczególności tam, gdzie powierzchnia terenu charakteryzuje się dużymi nachyleniami.

Zróznicowana morfologia terenu stanowiąca wysoczyznę lessową, porozcinana przez stosunkowo liczne doliny erozyjne i wąwozy lessowe oraz duża wrażliwość osadów lessowych na zmiany wilgotności sprawiają, że u podstawy skarp często obserwuje się koluwia powstałe w wyniku licznych obrywów, spływań lub innych form osuwiskowych. Nasilenie procesów osuwiskowych na tym obszarze wiąże się głównie z występowaniem intensywnych opadów atmosferycznych, wiosennymi roztopami lub innymi czynnikami naturalnymi, może być jednak również stymulowane przez nieracjonalną działalność człowieka (podcinanie skarp). Charakterystyka geologiczna strefy przypowierzchniowej, zbudowanej głównie z utworów lessowych, powoduje, że dominującym rodzajem rozwijających się powierzchniowych ruchów masowych są obrywy – obwały, powstające najczęściej wzdłuż wąwozów lessowych lub w pobliżu zabudowań mieszkalnych i gospodarczych oraz formy złożone będące kompilacją kilku form osuwiskowych, np. obrywu i spływania, czy też zsuwu, spływania i spływania, rozwijające się na zboczach wyżynnych oraz zboczach dolin rzecznych. Lessy łatwo ulegają rozmywaniu stąd liczne spływy błotne z pól uprawnych i wąwozów lessowych, które u wylotu dróg polnych oraz wąwozów tworzą często stożki napływowe, zagrażające w wielu przypadkach, bezpiecznemu poruszaniu się po drogach. Cechą charakterystyczną lessów jest ich wysoka porowatość określana jako makroporowatość. Wysoka porowatość oraz działalność wody prowadzi do uaktywnienia szeregu procesów deformacyjnych, wśród których oprócz typowych procesów osuwiskowych opisanych wyżej można wyróżnić również osiadanie zapadowe oraz procesy sufozyjne, prowadzące do powstania pustek, kawern, kanałów, które z czasem zapadają się, tworząc na powierzchni terenu szereg form typu: niecki, leje, kotły, studnie. Zjawiska te pociągają za sobą znaczne szkody, zwłaszcza na terenach zabudowanych.

Wadliwe działanie rynien deszczowych, urządzeń odwadniających, sieci kanalizacyjnej, brak szczelnej nawierzchni były i nadal są przyczynami zapadania się i wymywania podłoża lessowego.

Infiltracja wód opadowych w głąb podłoża lessowego, erozyjna działalność wód opadowych i roztopowych oraz podcięcia erozyjne to prawie 80% wszystkich czynników wpływających istotnie na rozwój procesów geodynamicznych w obrębie utworów lessowych. Opisane wyżej zjawiska dodatkowo potęguje niszcząca działalność człowieka – nagminne podcinanie lub podkopywanie podstawy zboczy pokryw lessowych i wąwozów dla celów budowy dróg, pobieranie materiału lessowego jako surowca budowlanego lub powiększanie powierzchni użytkowych działek budowlanych.

Na pozostałych terenach osuwiska mogą towarzyszyć wykonywaniu głębszych wykopów, przekopów i wysokich nasypów np. przy budowie dróg. Utrata stateczności skarp i zboczy, będąca przyczyną osuwania się mas ziemnych, następuje w wyniku przekroczenia wytrzymałości gruntu na ścinanie wzdłuż dowolnej (ale ciągłej) powierzchni, zwanej powierzchnią poślizgu.

Jedną z charakterystycznych cech osuwania się zboczy i skarp jest to, że zasadniczymi siłami, które je wywołują są:

- siły grawitacyjne pochodzące od ciężaru gruntu i ewentualnej zabudowy,
- siły hydrodynamiczne wywołane przepływem wody przez grunt.

Przyczyny powstawania osuwisk mogą być naturalne, niezależne od człowieka, jak też przez niego wywołane. Do najczęściej spotykanych należą:

- podmycie lub podkopanie zbocza,
- obciążenie zbocza lub terenu nad nim przez budowle i składy materiałów,
- pór wody i ciśnienie spływowe w masie gruntowej zbocza powstające na skutek nagłego obniżenia poziomu wody powierzchniowej (np. zapory i obwałowania ziemne),
- gruntu, a tym samym zmniejszenie wytrzymałości na ścinanie gruntu,
- sufozja, tzn. wymywanie z masy gruntu drobniejszych ziaren lub cząstek przez infiltrującą wodę powodujące powstawanie kawern, a następnie ruchy mas skalnych lub gruntowych,
- przemarzanie i odmarzanie gruntu powodujące zmianę jego struktury i wytrzymałości na ścinanie,
- wypieranie gruntu (np. po odsłonięciu w wykopie gruntów plastycznych może nastąpić ich wciśnięcie przez nacisk nadkładu poza wykopem i spowodować osuwisko skarpy),
- niewłaściwe zaprojektowanie nadkładu, nachylenia skarp wykopu lub nasypu,

Może występować równocześnie więcej niż jedna przyczyna.

Bezpośrednio po wystąpieniu osuwiska konieczne jest podjęcie niezwłocznych działań, których celem jest minimalizacja zniszczeń i zagrożeń. W zakres tych działań wchodzi między innymi:

- oznakowanie osuwiska,
- ograniczenie ruchu i prędkości pojazdów,
- odprowadzenie wód poza obszar objęty osuwiskiem,
- wypełnienie szczelin materiałem nieprzepuszczalnym,
- wykonanie tymczasowych zabezpieczeń.

Jako zabezpieczenie doraźne mogą być stosowane przypory, gabiony, gwoździowanie lub geosiatki i kołki kotwiące.

W związku z czym na tych terenach ustalenia „Studium” eliminują zabudowę.

W wyjątkowych przypadkach:

1. Realizacja zabudowy na terenach zagrożonych wystąpieniem zjawisk geodynamicznych powinna być poprzedzona szczegółowymi badaniami geologiczno – inżynierskimi, określającymi warunki posadowienia obiektów budowlanych.
2. Na podstawie w/w badań należy określić minimalne odległości lokalizacji budynków od koron skarp i zboczy zagrożonych osuwiskami.
3. Na terenach pokryw lessowych przeznaczonych pod zabudowę, wody opadowe powinny być odprowadzane do kanalizacji deszczowej, w przypadku odprowadzania ich bezpośrednio do gruntu, powinny być kierowane poza strefę zabudowy.
4. Podziemna infrastruktura wodno – kanalizacyjna powinna mieć pełną szczelność.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów.

Na obszarze gminy Bejsce ustala się:

a) udział procentowy terenów zielonych w powierzchni działki, wynoszący:

- min. 50 % dla działki pod zabudowę jednorodzinną i na terenach mieszkaniowo-usługowych ;
- min. 30 % dla działki pod zabudowę zagrodową;
- min. 20 % dla działki pod zabudowę usługową;

b) powierzchnię nowo wydzielanych działek dla poszczególnych form użytkowania, wynoszącą:

- zabudowa zagrodowa – min.0,15 ha,
- zabudowa jednorodzinna – min 0,09 ha i na terenach mieszkaniowo-usługowych,
- zabudowa bliźniacza – min. 0,07 ha,
- zabudowa rekreacyjna – min. 0,10 ha,
- zabudowa usługowa proporcjonalne do zakresy programowego,

lecz nie mniej jak 0,05 ha,

c) szerokości frontowej części działek wydzielanych w wyniku dokonywania podziału nieruchomości gruntowych wynoszącą:

- min. 25, 0 m pod zabudowę zagrodową,
- min. 20,0 m pod zabudowę jednorodzinną i usługową i na terenach mieszkaniowo-usługowych,

Dopuszcza się odstępstwo od ustalonych parametrów w zakresie szerokości z tolerancją do 20 % w przypadku, kiedy uzasadnia to aktualny stan władania, bądź eliminuje podział skutkujący ograniczeniem wartości użytkowych sąsiednich nieruchomości zgodnie z przypisanym planem miejscowym ich przeznaczeniem.

Wymóg dotyczący udziału procentowego terenów biologicznie czynnych oraz parametrów działki w zakresie powierzchni i szerokości nie wyklucza możliwości realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, mających na celu utrzymanie istniejącej zabudowy powstałej na mocy prawomocnej decyzji administracyjnej, a także nie wyklucza zabudowy działek niezabudowanych wydzielonych geodezyjnie przed dniem obowiązywania miejscowego planu opracowanego, z uwzględnieniem ustaleń „Studium”.

Maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – 0.6, z wyjątkiem terenów, dla których przepisy szczególne stanowią inaczej oraz zabudowy zagrodowej, gdzie wskaźnik ten powinien wynosić: max. – 0.3, jak również zabudowy rekreacyjnej (rekreacji indywidualnej), gdzie wskaźnik ten powinien wynosić: max. – 0.2.

d) cechy zabudowy w zakresie gabarytów i formy architektonicznej:

- wysokość zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej do 2 kondygnacji, przy czym ostatnia kondygnacja w poddaszu. Dopuszcza się 3 kondygnacje dla zabudowy mieszkalnej, jeżeli 3 kondygnacja powstaje w wyniku przebudowy poddasza nieużytkowego;
- wysokość zabudowy usługowej do 3 kondygnacji, przy czym ostatnia kondygnacja w poddaszu;
- maksymalna powierzchnia lokalu usługowego wbudowanego w parter budynku o funkcji mieszkalnej nie może przekraczać 50 % całkowitej powierzchni obiektu;
- poziom podłogi parteru nie więcej niż 1,3 m. od naturalnego poziomu terenu. Przekroczenie w/w wysokości może wynikać ze zróżnicowanego, naturalnego ukształtowania terenu, bądź w przypadku sytuowania pomieszczenia garażowego w piwnicy budynku, wymagającego wjazdu poniżej poziomu terenu;
- wysokość budynku gospodarczego i garażowego, inwentarskiego, garażowego – jednej kondygnacji. Wysokość całkowita w dostosowana do funkcji obiektu, lecz nie większa od 10,0 m;
- dachy dwu i wielospadowe z możliwością stosowania naczółków, przyczółków, lukarn, wolicz oczek, okien połaciowych o nachyleniu połaci do 45⁰.

Dopuszcza się inne formy zwieńczenia budynków w tym dachy płaskie, jeżeli nie dotyczy to głównej bryły budynku /np. zadaszenia, ganki, tarasy/, a także uzasadnia to gabaryt i funkcja obiektu /produkcyjna, magazynowa, składowa/, bądź zindywidualizowane cechy zabudowy /obiekty techniczne/, bądź konieczność uwzględnienia uwarunkowań konserwatorskich, jak też w przypadkach przebudowy, rozbudowy, nadbudowy obiektu, w celu harmonijnego i zgodnego z przepisami szczególnymi nawiązania projektowanego zakresu inwestycyjnego do istniejących cech zabudowy, a także przy sytuowaniu obiektu bezpośrednio przy granicy;

- zakaz realizacji obiektów z dachem asymetrycznym, pulpitowym i uskokowym;

					m [cm]		
1	głaz narzutowy – nr 128	1987-10-02	1) Zarządzenie Nr 23/87 Wojewody Kieleckiego z dnia 2 października 1987 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 19, poz. 223. 2) Rozporządzenie Nr 7/94 Wojewody Kieleckiego z dnia 4 sierpnia 1994 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 8, poz. 55, z dn. 30.08.1994 r.	głaz o wymiarach: obwód - 400 cm, długość - 150 cm, szerokość - 115 cm, wysokość - 80 cm, zbudowany z czerwonożarowego granitu grubokrystalicznego, znajdujący się we wsi Bejsce			Bejsce dz. nr - 445
2	jesion wyniosły nr 399	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		390	25	Bejsce dz. nr-155/8
3	akacje szt. 2 nr.400	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckiego Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		365	24-26;	Bejsce dz. nr-155/8
4	lipa drobnolistna (szt. 2), - 401	1998-10-19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckiego z dnia 19 października 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody.		330	22	Czyżowice dz. nr.-307/1

			Dz.Urz.Woj.Kieleckie go Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.				
5	lipa drobno- listna - 402	1998-10- 19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckie- go z dnia 19 paździer- nika 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckie go Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		655	20	Grodo- wice dz. nr 355/7
6	kasztany szerokolistne (szt 8,)- nr 403	1998-10- 19	Rozporządzenie Nr 22 Wojewody Kieleckie- go z dnia 19 paździer- nika 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Kieleckie go Nr 46, poz. 388, z dn.21.10.1998 r.		230- 360	18-20	Grodo- wice dz. nr355/7
7	wiązy szt. 29- nr 706	1998-12- 30	Uchwała Nr 47/98 Ra- dy Gminy w Bejskach z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Dz.Urz.Woj.Świętokrz . Nr 9, poz. 65 z dn. 15.03.1999 r.	wiązy w dwóch gru- pach tworzą- ce aleję, w ilości 29 sztuk, w pierwszej grupie obwód od 120 cm do 265 cm, w drugiej grupie od 130 cm do 285 cm, o rozwi- niętych koro- nach	120- 285	25	Stoja- nowice Dz. nr 137/2

W odniesieniu do istniejącego pomnika przyrody wprowadza się zakaz:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości;
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego;
- dokonywania zmian stosunków wodnych na gruncie;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych.

Oraz wszelkie zakazy wynikające z postanowień powołujących je aktów prawnych..

Określone zakazy nie dotyczą:

- prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa;
- likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

4. Kierunki ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Celem ochrony wartościowych dóbr kultury jest utrwalanie jej tożsamości i odrębności kulturowej oraz ochrona i rehabilitacja ukształtowanych zespołów zabytkowych lub pojedynczych obiektów.

Ochronę prawną środowiska kulturowego gwarantują postanowienia ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Środowisko kulturowe na obszarze gminy tworzą pojedyncze obiekty zabytkowe i zespoły obiektów zabytkowych, objęte rejestrem i wykazem Państwowej Służby Ochrony Zabytków oraz stanowiska archeologiczne oraz krajobraz kulturowy.

Wykaz obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru i ewidencji znajduje się w części tekstowej uwarunkowań, a ich położenie w terenie wykazane jest w części graficznej studium na planszy uwarunkowań i kierunków, którą stanowią mapy w skali 1: 10000.

W odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązują następujące ustalenia:

- wprowadza się zasadę kompleksowej ochrony wartości kulturowych, uwzględniającą wartości historyczne, architektoniczne i krajobrazowe;
- w procesie inwestycyjnym obowiązuje bezwzględny priorytet wymogów konserwatorskich;
- obowiązek powiadomienia ŚWKZ przez właściciela zabytku o jego uszkodzeniu, zniszczeniu, o jakimkolwiek zagrożeniu oraz o zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku.
- wszelka działalność inwestycyjna prowadzona przy tych obiektach oraz w ich otoczeniu wymaga obowiązkowo zezwolenia Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W odniesieniu do obiektów wpisanych do ewidencji zabytków obowiązują następujące ustalenia:

- obowiązek stosowania tradycyjnych materiałów budowlanych przy remontach obiektów zabytkowych;
- dobudowa, rozbudowa, remont obiektu lub jego elementów, zmieniająca jego kształt lub proporcje wymaga uzgodnienia ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- dopuszcza się adaptację obiektów na cele kulturalno – turystyczne z zachowaniem obecnej formy obiektów;
- rozbiórka obiektów budowlanych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków i wskazanych do zawarcia w gminnej ewidencji zabytków może być przeprowadzona jedynie w przypadkach uzasadnionych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i wykonaniu na koszt inwestora inwentaryzacji pomiarowo-fotograficznej.
- zaleca się przeprowadzenie rewaloryzacji zabytkowych założeń parkowych;
- zaleca się utrzymywanie obiektów w należyтым stanie estetycznym i technicznym oraz ich najbliższego otoczenia;
- obowiązek powiadomienia ŚWKZ przez właściciela zabytku o jego uszkodzeniu, zniszczeniu o jakimkolwiek zagrożeniu oraz o zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku.

Zabytki archeologiczne określono w części graficznej „Studium”

Dla kurhanów wpisanych do rejestru zabytków tj.:

- Bejsce – 3 kurhany
- Czyżowice – 2 kurhany
- Grodowice – 1 kurhan

- Sędziszowie – 2 kurhany

– wyznaczono 50,0 m zasięg strefy ochronnej.

W odniesieniu do zabytków archeologicznych obowiązują następujące ustalenia:

- zakaz dewastacji terenu poprzez wybiórkę piasku i analogiczne formy zmiany ukształtowania terenu;
- w przypadku obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje zakaz prowadzenia działań inwestycyjnych w granicach wpisu do rejestru tych obiektów;
- w granicach stref ochronnych, wyznaczonych wokół granic wpisu do rejestru zabytków archeologicznych, dla ochrony ich wartości naukowych, ekspozycyjnych, widokowych, istnieje obowiązek podporządkowania wszelkich przyszłościowych zamierzeń inwestycyjnych oraz prac projektowych i wykonawczych na obszarze tej strefy, ustaleniom i wytycznym Świętokrzyskiego Konserwatora Zabytków, co wiąże się z koniecznością stosownych uzgodnień na etapie planowania, projektowania i wykonawstwa;
- istnieje obowiązek powiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz wójta o znalezieniu przedmiotu, który posiada cechy zabytku oraz zabezpieczenia takiego znaleziska i natychmiastowego wstrzymania dalszych prac, mogących je uszkodzić lub zniszczyć.

Realizacja inwestycji w obrębie stanowiska archeologicznego, w myśl art. 31 ust. 1a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, powoduje konieczność zapewnienia przez inwestora niezbędnych badań archeologicznych towarzyszących realizacji przedmiotowej inwestycji. W myśl art. 27 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, istnieje także konieczność przygotowania programu prac archeologicznych przez uprawnionego archeologa, w których ujęta będzie analiza oddziaływania przedmiotowej inwestycji na ten zabytek archeologiczny oraz określony zostanie zakres i rodzaj prowadzonych badań, zgodnie z art. 31 ust. 2 tej ustawy.

Program taki należy przedłożyć do uzgodnienia ze stanowiska konserwatorskiego w trybie decyzji, o czym stanowi art. 31 ust. 2. Zapewnienie ww. warunków daje możliwość objęcia właściwą ochroną zabytków archeologicznych zagrożonych zniszczeniem przez realizację przedmiotowej inwestycji.

Chroni się przydrożne krzyże, kapliczki i figurki poprzez:

- zakaz zmiany ukształtowania otaczającego terenu,
- zakaz zanieczyszczania najbliższego otoczenia,
- zakaz umieszczania tablic, ogłoszeń niezwiązanych z obiektem,
- nakaz pielęgnacji istniejącej roślinności w celu eksponowania obiektów.

Chroni się miejsca widokowe, oznaczone na załączniku graficznym poprzez:

- zakaz zabudowy kubaturowej przedpola widokowego,
- zakaz zmiany ukształtowania terenu, mogącej przesłonić widok,
- zakaz wprowadzania zalesień i zadrzewień, mogących przesłonić widok,
- zakaz lokalizacji tablic reklamowych, znaków drogowych, mogących przesłonić widok.

Dopuszcza się lokalizację infrastruktury turystycznej, mającej na celu udostępnienie miejsca widokowego.

W gminie Bejsce nie stwierdzono obiektów dóbr kultury współczesnej, które powinny być objęte ochroną.

Gminna Ewidencja Zabytków (GEZ) jest w trakcie opracowywania. Będzie ona zawierać zabytki objęte Wojewódzką Ewidencją Zabytków, w tym zabytki wpisane do rejestru. Na etapie tworzenia GEZ – nie przewiduje się włączenia do tej ewidencji innych zabytków z terenu gminy. Jeżeli wyniknie taka

potrzeba, będzie możliwość wpisania innych obiektów do Gminnej Ewidencji Zabytków w przyszłości, po stwierdzeniu ich wysokich wartości historycznych, kulturowych, krajobrazowych lub estetycznych.

Aktualną listę zabytków, które są ujęte w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków oraz mają być objęte Gminną Ewidencją Zabytków Gminy Bejsce, w tym stanowisk archeologicznych, zamieszczono w części – „Uwarunkowania”

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji.

Sieć drogowa gminy nie wymaga zasadniczego i szerokiego rozwoju. Tworzy ją stosunkowo gęsta sieć o różnym stanie technicznym tworzącą funkcjonalny układ komunikacyjny zapewniający dogodnie powiązania z zewnętrzną siecią krajową i spełniający w zadawalającym stopniu aktualne wewnętrzne potrzeby komunikacyjne gminy, proporcjonalnie do istniejącego stanu zainwestowania. Nie wymaga zasadniczej rozbudowy.

Zwiększający się wskaźnik motoryzacji oraz wyznaczanie nowych terenów pod różne formy zabudowy, w tym także mające związek z działalnością gospodarczą wymagają przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie przebudowy istniejącej sieci dróg, mającej na celu dostosowanie istniejących parametrów stosownie do kategorii i klasy przypisanych im przepisami szczególnymi i prawem miejscowym. Ustalenia Studium” nie wyznaczają nowych przebiegów tras dla dróg publicznych, a także wewnętrznych. Taką możliwość nie wyklucza się na etapie sporządzania planów miejscowych, pod warunkiem, eliminacji włączenia do drogi wojewódzkiej dróg publicznych klasy niższej od L oraz dróg niepublicznych.- wewnętrznych.-

Główne uwarunkowania w zakresie kształtowania podstawowego układu komunikacji gminy wynikają z ustaleń „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego” oraz „programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013” oraz Strategia rozwoju Gminy Bejsce, na lata 2007 – 2015.

Podstawowy układ komunikacyjny tworzą następujące drogi:

- o droga wojewódzka nr 768, klasy (G),
- o sieć dróg powiatowych wymienionych w pkt. 1.6.Rozdziału II – uwarunkowań.

Droga wojewódzka nr 768, klasy (G) – przewidziana do przebudowy do pełnych parametrów drogi głównej /szerokość w liniach rozgraniczających 25,0 m/, określonych przepisami szczególnymi. Oznaczona w rysunku „Studium” symbolem 768.

Ustala się zasadę ograniczania obsługi komunikacyjnej terenów przyległych do drogi wojewódzkiej do istniejących zjazdów..

W części graficznej „Studium” wzdłuż drogi wojewódzkiej, na odcinku występowania wyznacza się pas terenu w zasięgu którego o możliwość uzupełnienia enklaw w istniejącej zabudowie nowymi obiektami, mogą przesądzić wyłącznie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez zapewnienie ich obsługi komunikacyjnej z wykluczeniem bezpośrednich zjazdów z drogi wojewódzkiej.

Sieć dróg powiatowych oznaczonych w rysunku „Studium” numerem drogi, przewidzianych do przebudowy do parametrów wynikających z wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych odnoszących się do ustalonej kategorii.

Obsługujący układ drogowy stanowi sieć dróg gminnych wymienionych w pkt. 1,6 „Uwarunkowań” oznaczonych w części graficznej „Studium” numerem drogi oraz sieć dróg wewnętrznych stanowiąca dojazdy do terenów zabudowy i pól, niewidocznych w rysunku „Studium”. Dopuszcza się realizację nowych dróg wewnętrznych zapewniających dostęp do drogi publicznej dla nowych terenów wyznaczonych pod zabudowę w „Studium”, a także ciągów pieszo – jezdnych, o min. szerokości 6,0 m pod warunkiem, wykluczenia włączenia ich do drogi wojewódzkiej.

Przewiduje się, że drogi wewnętrzne i ciągi pieszo – jezdne służące obsłudze zabudowy o różnych funkcjach, będą realizowane ze środków własnych ludności po uzyskaniu dostępności terenowej za zgodą prawnych właścicieli gruntów, przez które wyznaczony został przebieg drogi, na etapie zatwierdzania podziału geodezyjnego na zasadach określonych w ustawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o gospodarce nieruchomościami, bądź w planie zagospodarowania terenu stanowiącego integralną część projektu budowlanego.

Odległości zabudowy mieszkaniowej od krawędzi jezdni dróg publicznych, nie powinny być mniejsze niż wynikające z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Odległość zabudowy dla pozostałych obiektów budowlanych od krawędzi jezdni zgodnie z Ustawą o drogach publicznych.

Dla dróg publicznych szerokości pasów drogowych, zgodnie z wymogami przepisów szczególnych.

W przypadku projektowania ścieżek rowerowych szerokość pasa drogowego winna być zwiększona o pas terenu szerokość od 1,5 – 2,5 m stosownie do rodzaju ścieżki.

Dla dróg wewnętrznych szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających min. 8,0 m.

W liniach rozgraniczających dróg dopuszcza się:

- prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na warunkach określonych w przepisach szczególnych na podstawie sporządzonej dokumentacji technicznej. Usytuowanie tej infrastruktury powinno uwzględniać planowaną docelową realizację dróg w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
- umieszczanie zieleni izolacyjnej i ozdobnej;
- lokalizację urządzeń obsługi komunikacji zbiorowej (przystanki, zatoki autobusowe);
- lokalizację nieograniczających bezpieczeństwa ruchu obiektów małej architektury oraz reklam
- lokalizację ścieżek pieszo – rowerowych.

Ustala się obowiązek zaspokojenia potrzeb parkingowych w granicach działki, na której lokalizowana będzie inwestycja zapewniająca odpowiednią liczbę miejsc postojowych dla samochodów, wynikającą z charakteru funkcjonalno – użytkowego inwestycji i zewnętrznych warunków komunikacyjnych, przy zachowaniu następujących ilości miejsc parkingowych:

- 1 miejsce na 1 mieszkanie w zabudowie jednorodzinnej /w tym garażowe/,
- 1 miejsce postojowe na 20 m² powierzchni użytkowej usług w budynkach użyteczności publicznej,
- 5 miejsc postojowych na 1 stanowisko robocze dla usług motoryzacyjnych np. stacje obsługi, myjnie samochodowe itp.,
- 4 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej dla obiektów przemysłowych, w tym stanowiska dla samochodów ciężarowych,
- 8 miejsc postojowych na 100 m² powierzchni użytkowej dla obiektów handlowych.

Dopuszczalna jest także realizacja dodatkowych miejsc postojowych w liniach rozgraniczających dróg – ulic w formie zatok i pasów postojowych. Należy przewidywać miejsca dla przechowywania (postojów) rowerów w ilości dostosowanej do indywidualnych potrzeb. Wskaźniki parkingowe zostaną szczegółowo określone w planach miejscowych.

W przypadku utworzenia przewidzianego prawem „obszaru ograniczonego użytkowania”, dla części nieruchomości, które znajdują się w jego zasięgu, będą obowiązywać wszelkie ograniczenia w zakresie ich przeznaczenia i sposobu korzystania, określone dla tego „obszaru” prawomocnym rozstrzygnięciem.

Do czasu ich utworzenia ograniczenia co do zabudowy pasa terenu przylegającego bezpośrednio do drogi publicznej, kształtuje linia zabudowy przewidziana w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych dla poszczególnych kategorii dróg.

Zmiana ustalonej linii zabudowy może nastąpić wyłącznie w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie.

Należy dążyć do stworzenia dogodnych, krótkich i bezpiecznych powiązań dla pieszych. W czasie budowy i modernizacji dróg należy je wyposażać w chodniki i przejścia dla pieszych. Zaleca się adaptację i rozwój sieci oznakowanych szlaków turystycznych, szczególnie w najbardziej wartościowej krajobrazowo, kulturowo i przyrodniczo wschodniej części gminy.

Dopuszcza się wyznaczenie układu ścieżek rowerowych wyznaczonych wzdłuż dróg oraz w terenach rolnych, umożliwiających łączenie miejscowości gminnych i obiekty o wysokich wartościach krajobrazowych, kulturowych i przyrodniczych. Szczegółowy układ dróg rowerowych należy wyznaczyć w planach miejscowych z uwzględnieniem dostępności terenowej, wynegocjowanej z prawnymi właścicielami poszczególnych nieruchomości.

Obsługę komunikacji zbiorowej zapewnia komunikacja PKS i przewoźnicy prywatni.

Podstawowym środkiem komunikacji pozostanie na terenie gminy komunikacja autobusowa. Dopuszcza się rozbudowywanie infrastruktury przystankowej, m.in. wiat i zatok oraz tworzenie ewentualnych pętli autobusowych, stosownie do potrzeb.

Na terenie gminy brak jest infrastruktury kolejowej.

6. Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej.

Zaopatrzenie w wodę.

Teren gminy Bejsce jest obszarem deficytowym w wodę. Warstwę wodonośną stanowią utwory czwartorzędowe, zalegające na łałach krakowieckich. Na terenie gminy, podobnie jak na obszarze całego powiatu kazimierskiego, wody podziemne są podstawowym źródłem zaopatrzenia ludności w wodę.

Gmina Bejsce zaopatrywana jest z ujęcia wody w Kaczkowicach (2 studnie) oraz 6 studni ujęciowych w Stojanowicach. Istniejące ujęcia wody wraz z systemem sieci wodociągowej – rozdzielczej, pokrywają aktualne zapotrzebowanie w wodę na cele bytowo – gospodarcze mieszkańców, zapotrzebowanie dla rolnictwa, zakładów użyteczności publicznej, usług. Aktualnie zasięgiem sieci wodociągowej objęte są wszystkie miejscowości gminy Bejsce w zakresie gwarantującym wykonywanie przyłączy do istniejącej zabudowy na potrzeby bytowo – gospodarcze i inne. Ogółem długość sieci wodociągowej wynosi 94,9 km, z wodociągu korzysta 2279 osób, co stanowi 54,23 % ogółu mieszkańców (wg stanu na 2010 r.). Do sieci wodociągowej podłączonych jest 880 budynków mieszkalnych oraz wszystkie budynki użyteczności publicznej oraz zamieszkania zbiorowego. W roku 2010 dostarczono 60,4 dm³ wody do gospodarstw domowych.

Z ujęć wody w Kaczkowicach i Stojanowicach woda rozprowadzana jest siecią o układzie pierścieniowym umożliwiającym współpracę ujęć. Dla istniejących ujęć na etapie uzyskiwania pozwolenia wodnoprawnego wyznaczono projektowane zasięgi stref bezpośrednich i pośrednich, które zostały uwzględnione w części graficznej „Studium” i wymagają podjęcia stosowych decyzji administracyjnych o ich ustanowieniu, dla określenia nakazanych i zakazanych sposobów użytkowania terenów znajdujących się w ich zasięgu. Staną się podstawą do uściślenia sposobu i warunków ich zabudowy, na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wyznaczenie dodatkowych terenów pod zabudowę wymusza konieczność realizacji rozbudowy sieci wodociągowej z wykorzystaniem zasobów istniejących ujęć. Rezerwę zabezpieczającą zapotrzebowanie docelowe na wodę, stanowią ujęcia położone poza obszarem gminy. Potrzeby gminy w tym zakresie zostały uwzględnione w koncepcji programowej ujęcia wody na obszarze Kazimierzy Wielkiej.

Perspektywiczny wzrost zapotrzebowania na wodę będzie spowodowany zwiększeniem liczby użytkowników przy uwzględnieniu podwyższonego standardu wyposażenia mieszkań w instalację wodociągową, gazową i odprowadzającą ścieki.

Odprowadzanie ścieków sanitarnych.

Gmina Bejsce nie posiada zbiorczego systemu odprowadzenia ścieków sanitarnych. Wyjątek stanowi Dom Pomocy Społecznej w Bejskach, posiadający własną oczyszczalnię ścieków.

Obecnie dystrybucją ścieków zajmują się dwa podmioty gospodarcze, które wywożą ścieki do oczyszczalni w Kazimierzy Wielkiej.

Rozwój sieci wodociągowej, obejmującej obszar całej gminy z uwzględnieniem istniejącego stanu zainwestowania, a tym samym wzrost zużycia wody powoduje wzrost zanieczyszczenia środowiska naturalnego ściekami, w szczególności płytko zalegające wody podziemne oraz cieki powierzchniowe.

Rozwiązanie problemu unieszkodliwiania ścieków bytowo – gospodarczych wymaga podjęcia natychmiastowych działań.

Wg koncepcji rozwiązania problemu unieszkodliwiania ścieków bytowych, przyjętej dla gminy Bejsce, nie przewiduje się centralnego systemu odprowadzenia ścieków z obszaru całej gminy.

Za najbardziej realną szansę rozwiązania problemu braku kanalizacji na terenie gminy Bejsce uznano podjęcie dwóch równoległych działań poprzez realizację systemu polegającego na odprowadzeniu ścieków z obiektów publicznych, do projektowanej oczyszczalni mechaniczno – biologicznej, zlokalizowanej w miejscowości gminny Bejsce, poprzez dofinansowanie jej realizacji z Funduszu Spójności oraz promowanie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków (dofinansowanych z funduszy unijnych w ramach PROW 2007 – 2013).

Aktualnie przestąpiono do realizacji oczyszczalni mechaniczno – biologicznej z redukcją azotu i fosforu o łącznej nominalnej przepustowości 25 m³/dobę i maksymalnej przepustowości 32,5 m³/d., w miejscowości Bejsce w miejscu wyznaczonym w części graficznej niniejszego „Studium”

Przewidziano zastosowanie oczyszczalni typu Metal Management S.C. 200, która stanowi zablokowany obiekt inżynierski, co pozwoli na ograniczenie powierzchni zabudowy do 50 m². Będzie ona w całości zlokalizowana pod powierzchnią terenu o głębokości posadowienia ok. 3,9 m ppt.

Odprowadzenie oczyszczonych ścieków z oczyszczalni nastąpi za pomocą rurociągu grawitacyjnego PCV 200mm, o łącznej długości 92 mb, zakończonego urządzeniem wodnym – wylotem rurociągu do rowu odwadniającego. Przedmiotowa oczyszczalnia ścieków będzie spełniać warunki jakości oczyszczonych ścieków określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. Dz. U. Nr 137, poz. 984.

Do celów bilansowych przyjęto współczynnik ilości produkowanych przez mieszkańca równoważnego w wysokości 150dm³/MR/d, dla ścieków dopływających kanalizacją sanitarną.

Ponadto przewidziano wykonanie grawitacyjnej kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami o łącznej długości 670 mb o średnicy 200 i 170 mm. Zostanie ona przeprowadzona wzdłuż pasów drogowych dróg powiatowych, gminnych i gospodarczych. Projektowana oczyszczalnia i sieć będą obsługiwać: Komendę Policji, SKR, Zakład Gospodarki Komunalnej, Ośrodek Zdrowia, Aptekę, Dom Nauczyciela, Szkołę z przedszkolem, salę gimnastyczną, Urząd Gminy Bejsce, Remizę, budynek mieszkalny, 2 sklepy spożywcze. Przewiduje się wykonanie 123 przyłączy o średnicy 160 mm.

Przy projektowanej przepustowości nie występuje strefa negatywnego oddziaływania na środowisko, dzięki zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań technicznych. Urządzenia posiadają zamkniętą obudowę, która zabezpiecza przed ewentualnymi wypadkami. Proces oczyszczania prowadzony jest w sposób gwarantujący jej bezzapachową pracę i nie występuje problem rozprzestrzeniania się szkodliwych aerozoli. Parametry odprowadzanych ścieków oczyszczonych metoda osadu czynnego odpowiadają wodzie II klasy czystości.

Dla gospodarstw rolnych, gdzie doprowadzenie sieci kanalizacyjnej jest nieuzasadnione ekonomicznie i technicznie, przyjęto koncepcje unieszkodliwiania ścieków poprzez budowę przydomowych oczyszczalni ścieków.

W latach 2010 – 2011 realizowano inwestycję pn. „Poprawa gospodarki ściekowej gminy Bejsce poprzez budowę indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków”.

Inwestycja zrealizowana z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, działanie 321 „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” PROW 2007 – 2013.

W efekcie przedmiotowej inwestycji wybudowano 169 indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków. Ze względu na sposób oczyszczania ścieków, zastosowano 2 rodzaje technologii. Oczyszczalnie z bioreaktorem oraz oczyszczalnie ze złożem rozsączającym.

Wybudowano 48 oczyszczalni biologicznych i 121 oczyszczalni ze złożem rozsączającym.

W II połowie 2012 roku zaczęto realizację przedsięwzięcia pn. „Poprawa gospodarki ściekowej gminy Bejsce poprzez budowę zbiorczej oczyszczalni ścieków oraz dalszą budowę oczyszczalni indywidualnych”

Przewidziana jest budowa 138 przydomowych indywidualnych oczyszczalni ścieków, w tym budowa 2 oczyszczalni przy Gimnazjum Publicznym w Czyżowicach oraz przy Samorządowej Szkole Podstawowej w Dobiesławicach oraz budowa 14 oczyszczalni przy świetlicach wiejskich.

Oczyszczalnie z bioreaktorem stanowi 90% oczyszczalni, pozostałe 10 % to oczyszczalnie z drenażem rozłączającym.

Gmina Bejsce należy do „Aglomeracji Kazimierza Wielka” i planuje wspólnie z innymi gminami tej aglomeracji ubieganie się o środki z Funduszu Spójności na kanalizację i wodociągi w latach 2007 – 2013.

Ze względu na uwarunkowania środowiskowe i przepisy szczególne, przyjętą obecnie koncepcja unieszkodliwiania ścieków nie można uznać za najbardziej optymalną i uzasadnioną technicznie w układzie docelowym.

W/g Polskiej Normy PN – EN 12566, przydomowe oczyszczalnie ścieków definiowane są jako obiekty obsługujące do 50 mieszkańców.

Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, graniczna przepustowość obiektów tego typu przyjmowana jest na poziomie 5 m³/dobę, a według Prawa budowlanego – 7,5 m³/dobę.

Warunki odprowadzania ścieków z oczyszczalni przydomowych określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984).

Ścieki pochodzące z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego mogą być wprowadzane do ziemi w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- ilość ścieków nie przekracza 5 m³/dobę,
- miejsce wprowadzenia ścieków oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych,
- BZT5 ścieków dopływających jest zredukowane co najmniej o 20%, a zawartość zawiesin ogólnych co najmniej o 50%.

Ścieki pochodzące w własnego gospodarstwa domowego lub rolnego mogą być wprowadzane do urządzeń wodnych w granicach gruntu stanowiącego własność wprowadzającego, jeżeli spełnione są łącznie warunki:

- ilość ścieków nie przekracza 5 m³/dobę,
- najwyższy użytkowy poziom wodonośny wód podziemnych znajduje się co najmniej 1,5 m pod dnem tych urządzeń,
- wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach odprowadzanych z oczyszczalni nie mogą przekraczać:

dla zawiesiny ogólnej – 35 mg.dm³,

dla BZT5 – 25 mg O₂.dm³

dla ChZT – 125 mg O₂.dm³

Na obszarze gminy występują obszary, na których nie mogą być lokalizowane przydomowe oczyszczalnie ścieków, ze względu na brak możliwości spełnienia wymogów w/w przepisów szczególnych. Dotyczy to między innymi i terenów zagrożonych zalewaniem wodami powodziowymi, na których ustalenia „Studium” wprowadzają zakaz ich lokalizacji .

W związku z czym nie wyklucza się możliwości budowy także systemu opartego na lokalnych i grupowych oczyszczalni ścieków, wykorzystując naturalne ukształtowanie terenów oraz usytuowanie odbiorników wodnych, umożliwiającym funkcjonowanie kanalizacji ściekowej w układzie grawitacyjnym. Miejsca usytuowania lokalnych bądź grupowych oczyszczalni, ilość odprowadzanych ścieków w okresie perspektywicznym oraz zasięg winny być uściślone na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania, a w przypadku jego braku, w drodze indywidualnej decyzji administracyjnych, stulającej lokalizację inwestycji celu publicznego.

Przyjęcie rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki ściekowej powinny być każdorazowo oparte na ocenie zmiennych uwarunkowań technicznych i środowiskowych, zgodnie z zasadami rachunku ekonomicznego.

Odprowadzanie wód opadowych.

Na obszarze gminy Bejsce nie istnieje zorganizowany system odprowadzania wód opadowych. Sieć kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w formie indywidualnych rozwiązań w ramach zagospodarowania zainwestowanych terenów, a istniejące kolektory deszczowe na wylotach do odbiorników nie posiadają urządzeń do oczyszczania wód opadowych. Wody opadowe na terenie gminy odprowadzane są powierzchniowo do naturalnych odbiorników, którymi są rzeka Nidzicy i jej dopływ potok o nazwie Jawornik i inne ciekły powierzchniowe poprzez systemy kanałów i rowów melioracyjnych, rowów przydrożnych.

Dla stworzenia uporządkowanego systemu odprowadzania wód opadowych z terenu tej miejscowości należy budować sieć kanalizacji deszczowej, w szczególności na terenach o intensywnej zabudowie i na nowych terenach inwestycyjnych, budując jednocześnie na wylotach do odbiorników wysokosprawne urządzenia do oczyszczania wód opadowych.

Uporządkowanie systemów odprowadzania wód deszczowych wymaga poza zapewnieniem możliwości właściwego przepływu w urządzeniach odprowadzających te wody, budowy obiektów oczyszczających na wylotach do odbiorników

Sprawnie funkcjonujący system odprowadzania wód opadowych zapobiega podtopieniom i szkodom powstającym na skutek gwałtownych i intensywnych opadów.

Gazyfikacja.

Przez teren gminy Bejsce nie przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia, a także sieć średniego i niskiego ciśnienia, umożliwiająca zasilanie odbiorców indywidualnych i instytucjonalnych.

Mieszkańcy gminy korzystają z gazu bezprzewodowego rozprowadzanego przez dystrybutorów. Gmina ma zamiar przystąpić do Międzygminnego Związku "Gazociąg" w Proszowicach.

Planowana budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700 Pogórska Wola – Tworzeń, z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną, których trasa przebiega również przez teren gminy Bejsce, stworzy dogodne warunki do gazyfikacji obszaru gminy przez realizację sieci gazowej średniego i niskiego ciśnienia.

W części graficznej „kierunków” niniejszego „Studium” dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia wyznaczono obszar funkcjonalny, który tworzy pas terenu o szerokości 100,0 m.

Uwzględnia on potrzeby terenowe dla przebiegu trasy gazociągu wysokiego ciśnienia, kabla światłowodowego, infrastruktury zewnętrznej, oraz zasięg wymaganej na mocy przepisów szczególnej strefy kontrolowanej o szerokości 12,0 m (6,0 m po obu stronach osi gazociągu), w której obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, mające na celu zapobieżenie działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłową ich eksploatację. Obejmuje także rezerwę terenową niezbędną na czas budowy, dla której Inwestor będzie nabywał prawa do jej dysponowania na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę, który po zakończeniu prac budowlanych przywracany jest do stanu pierwotnego.

Uszczegółowienie zasięgu wyznaczonego obszaru funkcjonalnego obnosi do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego sporządzenie ustala się jako obowiązujące.

Z uwagi na to, że gmina Bejsce nie posiada koncepcji gazyfikacji, na całym jej obszarze ustala się możliwość umieszczania elementów sieci gazowej średniego i niskiego ciśnienia zarówno w pasach drogowych jak i na gruntach prywatnych właścicieli przy uwzględnieniu uwarunkowań podstawowego

zakresu budowy i eksploatacji sieci gazowych, określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 02.07.2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowniczego (Dz. U. nr 133, poz. 891) i przepisów związanych z przedmiotowym rozporządzeniem. Budowa sieci gazowej średniego i niskiego wraz z urządzeniami niezbędnymi do jego funkcjonowania w tym stacji redukcyjnej o przebiegu sprecyzowanym prawomocną decyzją administracyjną udzielającą pozwolenia na budowę, nie stanowi naruszenia ustaleń „studium” w tym zakresie.

W razie występującej potrzeby gazyfikacji gminy w oparciu o gazociąg wysokoprężny Proszowice-Kazimierza Wielka-Bejsce, dopuszcza się jego realizację na obszarze gminy Bejsce, przy uwzględnieniu uwarunkowań podstawowego zakresu budowy i eksploatacji sieci gazowych, regulowanych przepisami odrębnymi, co także nie stanowi naruszenia ustaleń „studium” w tym zakresie.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci gazowych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz. U. Nr 105 poz. 1113), realizacja budowy sieci gazowej na terenie gminy Bejsce, może nastąpić pod warunkiem spełnienia kryteriów technicznych i ekonomicznych inwestycji.

Elektroenergetyka.

Zakłada się zachowanie istniejącego układu zasilania elektroenergetycznego, rozwiniętego na terenie gminy w postaci linii odgałęźnych i odczepowych średniego napięcia zasilających stacje transformatorowe w poszczególnych sołectwach, zasilanego magistralną, napowietrzną linią 15 kV z GPZ w Kazimierzy Wielkiej.

Wszystkie miejscowości włączone są do sieci elektroenergetycznej.

Sieć wysokiego napięcia (WN) jest w dobrym stanie technicznym. Istniejący na terenie gminy system zasilania elektroenergetycznego odbiorców komunalnych, który tworzą sieć napowietrznych linii 15kV zasilających stacje transformatorowe 15/0,4 kV oraz wyprowadzona z tych stacji rozdzielcza sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia zapewnia pełne pokrycie zapotrzebowania na energię elektryczną przez odbiorców we wszystkich miejscowościach.

Część istniejących stacji transformatorowych o niskiej mocy, a także część napowietrznych linii średniego i niskiego napięcia posiada parametry niegwarantujące pełnego pokrycia zapotrzebowania odbiorców. Stan ten wymaga przebudowy i rozbudowy istniejących urządzeń i odcinków sieci elektroenergetycznej.

Pokrycie przyrostu zapotrzebowania mocy przez istniejących i nowych odbiorców oraz zapewnienie ciągłości i właściwych parametrów zasilania wymagało będzie;

- budowy nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;
- rozbudowy sieci elektroenergetycznych średniego napięcia;
- rozbudowy sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia w celu umożliwienia przyłączenia nowych odbiorców.

Ważnym zadaniem związanym z zapewnieniem właściwych warunków zasilania odbiorców będzie przeprowadzenie prac związanych z reelektryfikacją na terenach wymagających poprawy warunków napięciowych. Dotyczy to terenów, na których eksploatowane są stacje transformatorowe starego typu i sieć elektroenergetyczna o przekrojach niedostosowanych do obecnych potrzeb.

Zaspokajanie zwiększonego zapotrzebowania na energię z uwagi na dalszy rozwój sieci osiedleńczej będzie wymagało wymiany, bądź dodania transformatorów, budowy nowej stacji trafo i likwidacji napowietrznych linii NN. W związku z czym w zapisach „studium” przewiduje się nieuściślone rezerwy terenowe dla budowy stacji transformatorowych SN/nN oraz linii energetycznych. Uściślenie ich przebiegu winno nastąpić na etapie sporządzania planu miejscowego dla obszaru gminy Bejsce.

Wzdłuż wszystkich istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV obowiązują strefy techniczne o szerokości wyznaczonych zgodnie z przepisami Polskiej Normy E/98 – 05100 – 1/pas terenu o szerokości po 7,5 m po obu stronach osi linii, w którym występuje zakaz lokalizacji obiektów przewidzianych na stały pobyt ludzi i trwałego zagospodarowania terenu. Dopuszcza się możliwość jego zabudowy w przypadku kiedy dokonane pomiary natężeń pola elektromagnetycznego wykażą dopuszczalnego poziomu określony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z 30. X.2003 r. w sprawie

dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 poz. 1883)

- Wyklucza się zadrzewiania obszaru pod liniami elektroenergetycznymi SN w pasie 11 m (po 5,5 m w obie strony od osi linii) oraz w pasach przeznaczonych dla infrastruktury elektroenergetycznej.

Dopuszcza się w liniach rozgraniczających dróg i ulic możliwość modernizacji, przebudowy i rozbudowy sieci SN i NN niezwiązanych z ich funkcją komunikacyjną z zachowaniem wymogów przepisów szczególnych. Odstępstwo od tej zasady na warunkach wynikających z przepisów szczególnych.

Zaleca się w największym stopniu stosowanie linii energetycznych w wykonaniu kablowym.

Preferuje się pokrycie zapotrzebowania na energię elektryczną ze źródeł odnawialnych.

Z uwagi na to, że realizacja projektu systemu dokonującego konwersji energii promieniowania słonecznego na energię elektryczną nie stwarza zagrożenia dla środowiska naturalnego, nie produkuje odpadów i nie emituje hałasu, dopuszcza się w zasięgu gruntów rolnych realizację elektrowni słonecznych (potocznie nazywanych „farmami fotowoltaicznymi”) o mocy nie przekraczającej 100 kW. Nie dotyczy to gruntów rolnych, których zakaz zabudowy wynika z ustaleń „Studium”, bądź z przepisów szczególnych. „

Dotyczy to zarówno elektrowni dla potrzeb własnych gospodarstw domowych, jak też do celów dystrybucji do sieci energetycznej.

Uszczegółowienie zasad ich realizacji odnosi się do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stosownie do zindywidualizowanych cech terenów poszczególnych jednostek osadniczych z zachowaniem wymogów przepisów szczególnych, mających odniesienie do przedmiotu inwestycji.

Wskazuje się imiennie 3 obszary funkcjonalne, w zasięgu których ustala się możliwość budowy elektrowni wiatrowych.

W części graficznej oznaczone zostały symbolem:

R/Ew 1 – pod lokalizację maksymalnie 6 elektrowni wiatrowych; obejmujących w części grunty rolne miejscowości: Bejsce, Grodowice, Czyżowice, Piotrkowice; Królewice, Zbeltowice.

R/Ew 2– pod lokalizację elektrowni wiatrowych w miejscowości Sędziszowice,

pod warunkiem, że na podstawie wykonanych raportów ornitologicznych i chiropterologicznych zostanie wykluczone negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na ptaki i nietoperze, a zasięg strefy ochronnej zamknie się w granicach administracyjnych gminy Bejsce. Odstępstwo od niniejszego warunku wyłącznie w przypadku jeżeli o możliwości objęcia, zasięgiem strefy ochronnej terenu sąsiedniej Gminy przesądzą ustalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Koszyce” bądź w ich następstwie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzonego dla obszaru na którym rozmieszczone będą elektrownie wiatrowe wraz z ich strefami ochronnymi.

Nie spełnienie powyższych uwarunkowań powoduje, że teren wyznaczony dla potrzeb elektrowni wiatrowych pozostałe w dotychczasowym użytkowaniu tj. rolniczym, bądź pod lokalizację tzw. „farm fotowoltaicznych.”, po spełnieniu wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie,

R/Ew 3. – pod lokalizację elektrowni wiatrowych w miejscowości Kaczkowice,

pod warunkiem, że na podstawie wykonanych raportów ornitologicznych i chiropterologicznych zostanie wykluczone negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na ptaki i nietoperze, a zasięg strefy ochronnej zamknie się w granicach administracyjnych gminy Bejsce. Odstępstwo od niniejszego warunku wyłącznie w przypadku jeżeli o możliwości objęcia, zasięgiem strefy ochronnej terenu sąsiedniej Gminy przesądzą ustalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Koszyce” bądź w ich następstwie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzonego dla obszaru na którym rozmieszczone będą elektrownie wiatrowe wraz z ich strefami ochronnymi,

Nie spełnienie powyższych uwarunkowań powoduje, że teren wyznaczony dla potrzeb elektrowni wiatrowych pozostałe w dotychczasowym użytkowaniu tj. rolniczym, bądź pod lokalizację tzw. „farm fotowoltaicznych.”, po spełnieniu wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie,

Dla wyeliminowania kolizji projektowanych elektrowni wiatrowych z istniejącą i projektowaną zabudową, na podstawie orientacyjnego rozpoznania zasięgu oddziaływania akustycznego elektrowni wiatrowych, wyznaczono obszary gruntów rolnych stanowiące zasięg stref ochronnych – izofonicznych od projektowanych elektrowni wiatrowych .

W części graficznej oznaczone zostały symbolem:

- R1** – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 500 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego,
- R2** – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 300 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego,
- R3** – o przybliżonym zasięgu strefy, wynoszącym – 300 m od każdej z projektowanych turbin elektrowni wiatrowej z uwzględnieniem ich oddziaływania skumulowanego,

Grunty rolne położone w zasięgu stref ochronnych od obszarów wyznaczonych pod lokalizację elektrowni wiatrowych, pozostający w dotychczasowym użytkowaniu bez prawa zabudowy obiektami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi, a także z nimi kolizyjnymi oraz lokalizacji zwartych zadrzewień (powyżej 0,1 ha) w odległości mniejszej od 200 m od elektrowni wiatrowych.

Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia, mających związek funkcjonalny z projektowanymi elektrowniami wiatrowymi, jak też budowę, przebudowę dróg publicznych i wewnętrznych, mających związek z ich obsługą komunikacyjną, do parametrów wymaganych dla pojazdów poruszających się po tych drogach.

Uszczegółowienie sposobu rozmieszczenia na wyznaczonych obszarach funkcjonalnych elektrowni wiatrowych i towarzyszących im urządzeń, jak też zasięg stref ochronnych oraz nakazane i zakazane sposoby użytkowania terenów rolnych położonych w ich zasięgu, obnosi się do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do sporządzenia którego zamierza przystąpić Gmina Bejsce.

Uzyskana energia elektryczna będzie przekazywana do sieci krajowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Poza wyznaczonymi obszarami możliwa będzie na całym obszarze gminy lokalizacja urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW, (poza elektrowniami wiatrowymi), jeżeli ich lokalizacja nie będzie utrudniała realizacji innych funkcji przewidzianych w studium i jeżeli nie będzie wykluczona innymi przepisami odrębnymi. Szczególnie wskazane jest wprowadzanie proekologicznych rozwiązań dotyczących indywidualnych gospodarstw domowych, takich jak wykorzystanie energii słonecznej.

Telekomunikacja.

Zapewnienie mieszkańcom gminy dostępu w szerokim zakresie do łączności telefonicznej oraz wszelkich usług telekomunikacyjnych i teleinformatycznych zapewnia centrala telefoniczna zlokalizowana na terenie Bejsce, posiadająca odpowiednią rezerwę pojemności oraz rozbudowa telefonicznej sieci miejscowej.

Uzupełnieniem dla przewodowej łączności telefonicznej będzie telefonia komórkowa.

Dzięki stacjom bazowym telefonii komórkowej istniejącym w sąsiednich gminach oraz stacji bazowej w miejscowości Czyżowice, na całym obszarze gminy zapewniona będzie możliwość korzystania z telefonów komórkowych.

Na całym obszarze gminy ustala się możliwość realizacji sieci telekomunikacyjnej, służącej do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu, do której mają zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Gospodarka odpadami.

Gospodarka odpadami komunalnymi i przemysłowymi stanowi istotny czynnik wpływający na stan środowiska naturalnego. Do głównych zadań systemu gospodarki odpadami należy zaliczyć:

- edukację ekologiczną społeczeństwa,
- uporządkowanie gospodarki odpadami w gminie, w szczególności w zakresie selektywnego zbierania odpadów, wdrożenie procesów odzysku i unieszkodliwiania odpadów w ramach przewidywanych do osiągnięcia celów krótko i długo okresowych,
- osiągnięcie wymaganych prawem poziomów odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Gmina Bejsce wchodzi w skład gmin objętych 5 regionem gospodarki odpadami określonym WPGO, które podjęły inicjatywę rekonstrukcji związku międzygminnego – Ekologicznego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi z siedzibą w Rzędowe. Celem Związku będzie wspólne wykonywanie zadań publicznych w zakresie stworzenia i funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi.

W ramach działania Związku sporządzany jest Program Ochrony Środowiska wraz z Planem Gospodarki Odpadami dla gmin będących członkami związku.

Na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 66 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Gmina Bejsce podjęła Uchwałę nr XVIII/134/2012 z dnia 26 września 2012 r. w sprawie zamiaru przystąpienia do związku międzygminnego.

W celu zrationalizowania gospodarki odpadami uznaje się za celowe wprowadzenie na szeroką skalę praktyki selektywnego gromadzenia odpadów w miejscach ich powstawania, umożliwiającego odzyskiwanie surowców wtórnych. Wprowadzenie tej formy gromadzenia odpadów, obok korzyści z odzyskanych surowców wtórnych, pozwoli na zmniejszenie ilości odpadów odwożonych na składowisko.

7. Kierunki i zasady ukształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Gmina Bejsce charakteryzuje się bardzo wysoką jakością gleb, nie tylko w skali województwa, ale i kraju.

Znaczne obszary gminy zajmują gleby o najwyższej klasie bonitacji. Są to grunty klasy I – III, których przeznaczenie dla potrzeb zabudowy niezwiązanej z obsługą gospodarstw rolnych ograniczona ustaleniami niniejszego „Studium” do niezbędnego minimum.

Gleby występujące w gminie Bejsce to przede wszystkim czarnoziemy i gleby brunatne lessowe. Małe powierzchnie zajmują gleby bielcowe i brunatne wytworzone z glin, piasków naglinowych i naiłowych. Gleby wytworzone z piasków słabogliniastych na piaskach luźnych występują w kilku małych płatach. W obniżeniach występują czarne ziemie z różnych utworów – glin, piasków naglinowych i piasków. W dnach dolin występują mady, najczęściej pyłowe (pyły ilaste) gleby glejowe aluwialne oraz gleby mułowo – torfowe i torfowo – mułowe. Gleby te charakteryzują się wysoką przydatnością uprawową.

Według założeń „Studium” produkcja rolna na obszarze gminy Bejsce będzie prowadzona w oparciu o indywidualne gospodarstwa rodzinne, które stanowią ok. 83% ogółu gospodarstw w gminie. Średnia ich wielkość kształtuje się w granicach 3,8 ha .

Działalność rolnicza polegać będzie na prowadzeniu działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej.

Doskonalenie produkcji rolnej będzie następować poprzez:

- preferowanie rozwoju indywidualnych gospodarstw łączących się w związki partnerskie, specjalizujące się w produkcji towarowej i zdrowej żywności;
- stosowanie odmiennych agrotechnik lub specjalnego zagospodarowania na terenach podatnych na procesy erozyjne;
- zagospodarowanie istniejących, niewykorzystanych w pełni terenów w sposób racjonalny;
- kompleksowa ochrona gruntów rolnych przed degradacją i nieuzasadnionym zainwestowaniem gruntów rolnych chronionych prawem.

Na terenach rolnych dopuszcza się:

- drogi wewnętrzne, ścieżki turystyczne, rowerowe i konne,
- obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
- urządzenia rekreacji i sportu należące do zadań samorządowych,
- stawy hodowlane i małe zbiorniki wodne o funkcji retencji rolniczej, urządzenia melioracji wodnych,
- utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej z możliwością jej uzupełnienia, odbudowy, rozbudowy, nadbudowy i przebudowy,
- budowę nowych budynków zaliczonych do zabudowy zagrodowej mającej związek z gospodarstwem rolnym o powierzchni przekraczającej średnią gospodarstwa rolnego w gminie oraz budynków i urządzeń służących bezpośrednio produkcji rolniczej uznanej za dział specjalny według przepisów szczególnych, a także służących produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno – spożywczemu pod warunkiem, że teren nie podlega zakazowi zabudowy na podstawie ustaleń niniejszego „Studium” i przepisów szczególnych.

Gmina Bejsce należy do jednej z najuboższych gmin województwa świętokrzyskiego pod względem lesistości. Lasy zajmują zaledwie 8,7 % powierzchni gminy /województwo – 27,4%, kraj –28,4 %/. Jest to związane z występowaniem dobrych jakościowo gleb, które są intensywnie użytkowane rolniczo, a zatem niewskazane do zalesienia.

Lasy stanowią małe enklawy w terenach rolnych o łącznej powierzchni 33 ha.

Ze względu na powyższe uwarunkowania kompleksy leśne bez względu na ich powierzchnię pozostają w dotychczasowym użytkowaniu.

W celu utrzymania dobrej kondycji i zachowania różnorodności biologicznej zbiorowisk leśnych wprowadza się obowiązek:

- ochrony zgodnie z ustaleniami wynikającymi z przepisów szczególnych mających na celu zachowanie przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych walorów terenów leśnych;
- prowadzenie gospodarki leśnej w odniesieniu do lasów państwowych zgodnie z planem urządzenia lasów Nadleśnictwa Pińczów;
- prowadzenie gospodarki leśnej w odniesieniu do lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa zgodnie z uproszczonymi planami urządzenia lasów poszczególnych wsi (w przypadku braku tych planów zasady gospodarki leśnej ustala właściwy starosta).
- uwzględnienie ustaleń programu ochrony przyrody opracowanego przez Nadleśnictwo Pińczów.

Dopuszcza się realizację:

- obiektów i urządzenia gospodarki leśnej,
- niezbędnych dróg dojazdowych i elementów infrastruktury technicznej,
- ścieżek/szlaków spacerowych, edukacyjnych, rowerowych, konnych, obiektów małej architektury, zgodnie z planem urządzenia lasu,

W studium zakłada się powiększenie zasobów leśnych poprzez:

- zalesianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej, czyli V i VI klasy bonitacyjnej. wnioskowanych do zalesienia przez ich prawnych właścicieli;
- zalesianie terenów łączących rozdrobnione kompleksy leśne i grupy zadrzewień;
- zadrzewianie stromych zboczy celem powstrzymania procesów erozyjnych.

Zwieszenie lesistości korzystnie wpłynie na:

- warunki glebowe
- podniesienie wartości biologicznej obszaru,
- podniesienie walorów krajobrazowych,
- podniesienie retencyjności na obszarze gminy i jej sąsiedztwa, warunki klimatyczne obszaru gminy

Dla potrzeb realizacji polityki przestrzennej gminy w zakresie określonej w niniejszym „Studium” dla terenów wyznaczonych pod zabudowę obejmujących grunty rolne w klasach bonitacyjnych od I – III w zakresie uściślonym na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wystąpi obowiązek uzyskania zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze i leśne, na zasadach i w trybie przewidzianym ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

8. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

. Na obszarze gminy Bejsce nie występują złoża kopalin, których eksploatacja wymagałaby wyznaczenia w złożu kopaliny filaru ochronnego dla jakichkolwiek obiektów lub obszarów.

9. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów.

Na obszarze gminy Bejsce nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych.

10. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

Jako teren przeznaczony do rekultywacji został wskazany teren nieczynnego składowiska odpadów w Bejskach. Formą rekultywacji powinno być zalesienie.

Przekształceniom mogą ulegać również wszystkie inne tereny gminy, zgodnie z wyznaczonymi „obszarami funkcjonalnymi”.

11. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Na obszarze gminy Bejsce nie występują tereny zamknięte.

12. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowania i użytkowania terenu.

Wyznacza się imiennie na rysunku „Studium” obszary pod lokalizację elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi, związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Szczegółową ich charakterystykę zawarto pod pozycją „**Elektroenergetyka.**”.

W zasięgu stref ochronnych wyznaczonych od projektowanych elektrowni wiatrowych, wyklucza się lokalizację obiektów z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt stały ze względu na ochronę przed hałasem i kwestie bezpieczeństwa. Nie można będzie w ich obrębie także wprowadzać zalesień oraz lokalizacji zwartych zadrzewień (powyżej 0,1 ha) w odległości mniejszej od 200 m od elektrowni wiatrowych., ze względu na minimalizację kolizji ptaków z turbinami wiatrowymi i unikanie ewentualnej niekorzystnej modyfikacji warunków wietrznych.

Obszary, na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW wyznaczono na terenach, które nie są chronione prawnie. Wybrane lokalizacje elektrowni wiatrowych spełniają warunki ochrony terenów zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę, przed emisją hałasu i pól elektromagnetycznych.

Z uwagi na to, że realizacja projektu systemu dokonującego konwersji energii promieniowania słonecznego na energię elektryczną nie stwarza zagrożenia dla środowiska naturalnego, nie produkuje odpadów i nie emituje hałasu, dopuszcza się w zasięgu gruntów rolnych realizację elektrowni słonecznych (potocznie nazywanych „farmami fotowoltaicznymi”) o mocy nie przekraczającej 100 kW. Nie dotyczy to gruntów rolnych, których zakaz zabudowy wynika z ustaleń „Studium”, bądź z przepisów szczególnych. .

Dotyczy to zarówno elektrowni dla potrzeb własnych gospodarstw domowych, jak też do celów dystrybucji do sieci energetycznej .

Nie wyznaczają się imiennie na obszarze gminy także terenów pod inne obiekty i urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł / za wyjątkiem elektrowni wiatrowych/, odnosząc ich rozmieszczenie do ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem dostępności terenowej wynikającej z prawa własności oraz wymogów wynikających z przepisów szczególnych, mających odniesienie od rodzaju obiektu i urządzenia.

Wprowadzając urządzenia wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, należy mieć na uwadze, żeby charakteryzowały się one nowoczesną technologią i najwyższymi standardami z punktu widzenia ochrony przed uciążliwościami w rozumieniu przepisów szczególnych.

13. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

Na obszarze Gminy Bejsce nie występują obszary dla których obowiązek sporządzenia miejscowego planu wynika o z art. 10 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

Nie występują także uwarunkowania formalno – prawne wynikające z przepisów odrębnych, które narzucałyby obowiązek sporządzenia planów miejscowych.

Istniejąca struktura własnościowa i przestrzenna gruntów pozwala na rozwój wyznaczonych w studium „obszarów funkcjonalnych " bez narzucania obowiązkowego przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości. Niemniej jednak w indywidualnych przypadkach pojedynczych inwestorów, jeśli zaistnieje taka potrzeba podyktowana rodzajem przedsięwzięcia scalenia i podział nieruchomości zawsze może nastąpić na wniosek zainteresowanych zgodnie z Ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 z późn. zm.).

W gminie Bejsce nie przewiduje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m².

Za obszary przestrzeni publicznych (przez co należy rozumieć obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne) uznaje się następujące tereny wyznaczone na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

W centrum miejscowości gminnej Bejsce tereny istniejących usług (siedzibę Urzędu Gminy, Gminny Ośrodek Kultury, Komendę Policji, Ośrodek Zdrowia, Remizę, zespół oświatowy, kościół, obiekty handlowe,

W pozostałych miejscowościach świetlice i remizy OSP;

14. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Obszary, dla których gmina w pierwszej kolejności zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zostały określone w części graficznej „Studium” na planszy w skali 1:10 000 zatytułowanej „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”.

Dotyczy to obszaru funkcjonalnego wyznaczonego pod:

- elektrownie wiatrowe wraz ze strefą izofoniczną od turbin oznaczonego w rysunku „Studium” symbolem R/Ew1, R/Ew2, R/Ew3 ora R1,R2,R3,
- gazociąg wysokiego ciśnienia DN 700 Pogórska Wola – Tworzeń wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną oznaczonego w rysunku „Studium” symbolem R/G,

Ustalenia „Studium” stanowią, że polityka przestrzenna gminy Bejsce winna być realizowana w oparciu o ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego sporządzanych sukcesywnie dla obszaru całej gminy o sporządzeniu których każdorazowo przesądzi Rada Gminy Bejsce w drodze uchwały, w miarę występujących potrzeb i środków finansowych

Zajęcie gruntów rolnych na cele nierolnicze w klasach bonitacyjnych I, II i III występujących w zasięgu terenów wyznaczonych w części graficznej pod zabudowę wymaga uzyskania stosownej zgody w trybie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, która uzyskiwana jest wyłącznie na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

15. Zasady prowadzenia polityki przestrzennej.

Osiągnięcie określonych celów zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga prowadzenia zdecydowanej, świadomej i kompleksowej polityki przestrzennej obejmującej wszystkie dziedziny gospodarowania i wszystkie systemy budujące te działania. Polityka ta powinna być nakierowana przede wszystkim na ochronę cennych wartości naturalnego środowiska, do których zaliczają się wartości krajobrazowe i kulturowe oraz zapewnienie niezbędnych uzasadnionych rezerw terenowych dla realizacji funkcji związane z różnymi formami zabudowy.

Instrumentem polityki przestrzennej dla realizacji celów strategicznych będzie:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce umożliwiające prowadzenie właściwej polityki przestrzennej w zakresie:

- gospodarki gruntami w oparciu o postanowienia ustawy o gospodarce nieruchomościami, mającej na celu tworzenie skomasowanych zasobów gruntów;
- realizacji inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej;
- aktywizacji gospodarczej.

2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy Bejsce sporządzany sukcesywnie dla poszczególnych sołectw w miarę występujących potrzeb i posiadanych środków finansowych w kolejności opracowania, o której przesądzać będzie każdorazowo Rada Gminy Bejsce w drodze stosownych uchwał przy uwzględnieniu również wskazań w tym zakresie określonych niniejszym „Studium”.

Planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym, polegającym na sporządzaniu miejscowych planów, ich realizacji w formie decyzji administracyjnej oraz aktualizacji.

Niezbędne jest więc ciągłe analizowanie skutków realizacji obowiązującego prawa miejscowego, jak też „Studium” w powiązaniu z okresową oceną zmian zagospodarowania przestrzennego i potrzebami inwestycyjnymi społeczności gminnej.

Obowiązek taki wynika z postanowień art. 32 ustawy o planowaniu i gospodarowaniu przestrzennym.

Oceny umożliwiają sprecyzować zakres niezbędnych zmian i opracowanie programów sporządzania zarówno zmiany „Studium”, jak też miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Na całym obszarze gminy winny obowiązywać następujące działania w zakresie zagospodarowania przestrzennego, gwarantujące osiągnięcie wyznaczonej polityki przestrzennej gminy:

- ochrona istniejących układów przestrzennych wsi wraz z tradycyjną zabudową oraz podziałem pól, poprzez kontynuację naturalnych kierunków rozwoju wsi;
- ochrona walorów widokowych krajobrazu otwartego, terenów gleb o najwyższej przydatności rolniczej, terenów leśnych, istniejących użytków ekologicznych i proponowanych form ochrony przyrody, zbiorników i cieków wodnych oraz innych terenów na podstawie przepisów szczególnych poprzez wprowadzenie ograniczeń, bądź zakazów zabudowy tych terenów. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 9 ust. 2 pkt. 1a ustawy – Prawo wodne, zabrania się niszczenia i uszkodzenia urządzeń wodnych.

Wszelkie inwestycje mogące mieć wpływ na urządzenia melioracji wodnych oraz powierzchniowe wody płynące, do których prawa właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa wykonuje Marszałek Województwa wymagają uzgodnienia ze Świętokrzyskim Zarządzeniem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach.

- koncentracja projektowanego zainwestowania mieszkaniowego, usługowego i produkcyjnego;
- obowiązek realizacji zieleni: przydomowej (spełnienie wymogu zapewnienia odpowiedniej do rodzaju zabudowy powierzchni biologicznie czynnej), zieleni towarzyszącej, uwzględniającej ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji usługowych i produkcyjnych; zieleni osłonowej w otoczeniu dysharmonijnych obiektów, zieleni izolacyjnej,
- dalsze porządkowanie gospodarki wodno – ściekowej,
- planowanie i realizacja miejsc postojowych w ramach zagospodarowania terenu inwestycji,
- ochrona obiektów zabytkowych oraz dóbr kultury współczesnej,
- zakaz budowy na całym obszarze gminy, wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni określonej w przepisach odrębnych,
- zakaz zabudowy terenów położonych w zasięgu strefy technicznej i w innych strefach ochronnych, których zakaz zabudowy wynika z przepisów szczególnych, bądź ustaleń niniejszego „Studium”. Odstępstwo od tej zasady na warunkach sprecyzowanych w przepisach szczególnych w tym zakresie
- zakaz realizacji obiektów budowlanych w pasie terenu przylegającego do drogi wojewódzkiej skutkującej tworzenie bezpośrednich zjazdów z drogi wojewódzkiej.

W zakresie ochrony przeciwpożarowej i przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom:

- pokrycie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodę, również dla celów przeciwpożarowych, zgodnie z przepisami szczególnymi, przez istniejący i rozbudowywany system zaopatrzenia w wodę, wyposażenie w zewnętrzne hydranty;
- rozbudowa systemu alarmowania i powiadamiania mieszkańców wypadku zagrożenia;
- zapewnienie przelotowości istniejących i projektowanych dróg z możliwością przeprowadzenia sprawnej ewakuacji mieszkańców na wypadek zagrożenia;
- przystosowanie istniejących i projektowanych podpiwniczeń budynków do wykonania w nich ukryć dla mieszkańców w przypadku zagrożenia.

ROZDZIAŁ IV.

1. Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań.

Prowadzenie polityki przestrzennej i kształtowanie ładu przestrzennego na obszarze administracyjnej jednostki terytorialnej to jedno z podstawowych zadań gminy.

Zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy reguluje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mówiąc o ładzie przestrzennym należy przez to rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno ekonomiczne, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne. Tym celom służy „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Określa generalną politykę przestrzenną gminy, a jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Uwzględniając zatem wszelkie uwarunkowania scharakteryzowane w niniejszej części tekstowej przyjęto rozwiązania precyzujące formy użytkowania w sposób gwarantujący dostosowanie polityki przestrzennej gminy w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego do wymogów polityki dynamizacji procesów rynkowych, europejskich standardów z równoczesnym wyeliminowaniem nie tylko kolizji z elementami naturalnego środowiska, lecz także konfliktów społecznych.

Między innymi realizacja założonych celów następuje przez określenie form użytkowania poszczególnych obszarów przy uwzględnieniu aktualnych potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej zgłoszonych w formie wniosków, na etapie ogłoszenia o przystąpieniu do sporządzenia zmian aktualnie obowiązującego „Studium” i prawa miejscowego.

Na obszarze gminy Bejsce nie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Uznając, że „Studium” odgrywa ważną rolę w procesie rozwoju, przeobrażeń i użytkowania przestrzeni gminy przyjęto, że w jego treści winny być zawarte takie ustalenia dotyczące polityki przestrzennej, które są niezbędne dla osiągnięcia zamierzonych celów rozwojowych gminy Bejsce.

Układ przestrzenny gminy Bejsce nie jest podatny na większe przekształcenia, w związku z czym nie tylko istniejący stan zainwestowania stanowi podstawową kanwę dalszego rozwoju struktury przestrzenno – funkcjonalnej obszaru gminy, lecz także generalne zasady jej kształtowania określone w dotychczasowych obowiązujących opracowaniach planistycznych w tym w „Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego.

Dlatego stopień ich szczegółowości dostosowano do strategicznego i operacyjnego charakteru „Studium”, określonego w postanowieniach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak też w Strategii rozwoju Gminy Bejsce., na lata 2007 – 2015, przyjętej przez Radę Gminy Bejsce, Uchwałą nr VI/32/2007 z dnia 30.03. 2007 r.

Mimo, że „Studium” nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, to jednak jego ranga jest bardzo duża w stosunku do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wykonywanych w następstwie jego ustaleń i stanowiących podstawę podejmowania wszelkich przesądzeń realizacyjnych w zakresie kształtowania polityki przestrzennej na terenie gminy.

Dlatego też stopień ich szczegółowości dostosowano do strategicznego i operacyjnego charakteru „Studium”, określonego w postanowieniach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przy precyzowaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bejsce przyjęto zasadę, zachowaniu ciągłości w procesie planowania przestrzennego poprzez utrzymanie dotychczasowych form przeznaczenia, określonych dla poszczególnych obszarów w „Studium” będącym przedmiotem zmiany, jak też ustalonych przesądzeniami realizacyjnymi podejmowanymi w trybie art. 50 i art. 59 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na podstawie decyzji administracyjnych, eliminując wyłącznie te elementy, które stwarzają kolizje w stosunku do uwarunkowań określonych niniejszą zmianą w zakresie wynikających z wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych mających odniesienie do wyznaczonego przeznaczenia.

Podstawowe zmiany dotyczą:

- wyznaczenie w poszczególnych sołectwach nieruchomości gruntowych objętych indywidualnymi wnioskami ich prawnych właścicieli, pod zabudowę : jednorodzinną, zagrodową, usługową, rekreację indywidualną, , w tym pod elektrownie wiatrowe,
- wyznaczenie obszarów na których będą realizowane inwestycje wynikające z realizacji ustaleń „Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego”, zatwierdzonego Uchwałą Nr XXIX/399/02 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2002 r. oraz „Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 – 2013”,
- wyznaczenie terenów pod realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, a także ponad lokalnym ze względu na postanowienia art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dotyczy to także przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700 /8,4MPa wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną na odcinku Swarzędów – Tworzeń – Zadanie II.
- dokonanie zapisów ustaleń tekstowych w zakresie mającym na celu dostosowanie ich treści do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych, przytoczonych wyżej.

Wprowadzony zakres ustaleń zmiany „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” gminy Bejsce ma na celu wprowadzenie treści umożliwiających sukcesywne sporządzanie planów miejscowych w dostosowaniu do wymogów aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych i potrzeb inwestycyjnych społeczności lokalnej.

Nie stwierdza się kolizji pomiędzy planowanym zagospodarowaniem terenu, a walorami ekologicznymi, kulturowymi i krajobrazowymi gminy – dlatego też nie proponuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przyjętych w Studium.

2. Synteza ustaleń projektu „Studium”

1) Podstawowe cele strategiczne polityki przestrzennej gminy Bejsce.

Podnoszenie jakości życia mieszkańców osiągnane przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju czyli utrzymania właściwych relacji między wykorzystaniem potencjału gospodarczego, a zasobami naturalnymi i kulturowymi gminy.

Realizacja tak określonego celu głównego rozwoju gminy będzie następować poprzez realizację celów częściowych, operacyjno – strategicznych w dziedzinach:

- społecznej,
- gospodarczej,
- środowiska naturalnego,
- kulturowej,
- przyrodniczej, przestrzennej,
- infrastruktury technicznej,
- komunikacji

dziedzina społeczna:

- rozwinięcie nowych pozarolniczych miejsc pracy,
- zgodne z potrzebami rozwijanie form opieki społecznej i zdrowotnej,
- rozwijanie oświaty, w tym pozaszkolnej oraz informacji o kształceniu ponadpodstawowym,
- rozwijanie nowych form aktywności kulturalnej w oparciu o lokalną tradycję,

- utrzymanie dobrych warunków bezpieczeństwa publicznego,

dziedzina gospodarcza:

- utrzymanie i rozwijanie rolniczej funkcji gminy,
- wykorzystanie gleb o wysokich walorach uprawowych, spełniających standardy szczególnych wymagań produkcyjnych – m. in. surowców na przetwory dla dzieci,
- wykorzystanie doświadczeń i tradycji pracy na roli w Ziemi Bejskiej,
- rozwijanie nowych miejsc pracy w strefie pozarolniczej – usług w szerokim tego słowa znaczeniu,
- rozwijanie działalności agroturystycznej,
- wykorzystanie dobrych powiązań transportowych o zasięgu krajowym i regionalnym dla rozwoju działalności gospodarczej,
- wykorzystanie zasobów przyrodniczych i kulturowych dla rozwoju turystyki krajoznawczej i wypoczynku,

dziedzina środowiska naturalnego:

- rozwój edukacji ekologicznej społeczności gminy na rzecz utrzymania wysokich standardów środowiska przyrodniczego,
 - przestrzeganie zasad ochrony prawnej obszarów o najwyższych wartościach, jak wody powierzchniowe i ich źródła, gleby, strefy biocenozy,
 - stymulowanie utrzymania rolniczej gospodarki ekologicznie czystej,
 - ochrona nieodnawialnych zasobów przyrody,
 - budowa systemu kanalizacji, w tym oczyszczalni, dla wyeliminowania zagrożeń zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych,
- rozwój działań mających na celu ograniczenie źródeł zagrożeń występujących poza granicami gminy,
- kompleksowy rozwój gospodarki odpadami. Rekultywacja terenu po byłym wysypisku śmieci,
- działanie na rzecz ograniczania zagrożeń powodziowych – szczególnie w rejonie wsi Morawianki. Budowa zbiorników małej retencji,
- sukcesywne ograniczanie małej emisji,

dziedzina kultury:

- zachowanie i wyartykułowanie przestrzenno – kompozycyjne zasobów dziedzictwa kulturowego oraz walorów krajobrazowych dla ukazania piękna ziemi Bejskiej,
- utrzymanie tożsamości kulturowej gminy w oparciu o wykorzystanie i promocję lokalnej tradycji,
- rozwijanie inicjatyw kulturalnych dla uatrakcyjnienia życia społeczności lokalnej i promocji gminy,

dziedzina przestrzenna:

- zapewnienie warunków dla realizacji potrzeb mieszkańców gminy w zakresie budownictwa zagrodowego i jednorodzinnego w rozumieniu przepisów szczególnych i towarzyszącej jej zabudowy usługowej i produkcyjnej,
- utrzymanie i rozwijanie ładu przestrzennego uwzględniającego symbiozę układów osiedleńczych ze środowiskiem kulturowym i krajobrazem,
- utrzymywanie tradycyjnej skali architektoniczno – przestrzennej kompleksów zabudowy,

- zaakcentowanie istniejących dominant architektonicznych w układzie architektoniczno – przestrzennym gminy,
- utrzymanie wykształconych struktur funkcjonalnych zespołów osiedleńczych i przestrzeni produkcji rolnej,

dziedzina infrastruktury technicznej:

- rozbudowa systemu wodociągowego w dostosowaniu do potrzeb zaopatrzenia w wodę nowo – wyznaczonych w „Studium” terenów pod zabudowę;
- budowa lokalnego, lecz zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych i deszczowych,
- preferowanie inwestycji związanych z uzyskiwaniem energii z odnawialnych źródeł w tym elektrowni wiatrowych,
- budowa sieci gazowej niskiego i średniego ciśnienia,

komunikacja i transport:

- ograniczanie uciążliwości ruchu tranzytowego na drodze wojewódzkiej nr 768 i dostosowanie jej parametrów do drogi G,
- jakościowe dopełnienie siatki dróg podnoszące sprawność układu wewnętrznego i połączeń z innymi gminami,
- poprawa jakości ruchu poprzez lepszy standard i bezpieczeństwo ruchu pieszego w ramach pasów drogowych – chodniki, przystanki – zatoki komunikacji zbiorowej,

2) Zasady interpretacji ustaleń „Studium” obowiązujące przy dokonywaniu analizy, o której mowa w art. 14 ust. 5 i i art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na etapie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego.

- Nie stanowi naruszenia ustaleń niniejszego „Studium” w stopniu wymagającym ich zmiany w trybie, o którym mowa w art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bądź w trybie wynikającym z jej nowelizacji, dokonywanie ich uszczegółowień, na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w zakresie:
 - a) określenia przebiegu granice udokumentowanych złóż kopalin, stref i obszarów ustanowionych na podstawie przepisów obowiązujących przy ich wyznaczaniu, stosownie do aktualnego stanu prawnego;
 - b) zmiany kategorii dróg /ulic/ publicznych, wyznaczonych w „Studium”, – dokonanej na podstawie przepisów szczególnych obowiązujących przy ich określaniu, w zakresie niepowodującym zmiany przeznaczenia terenu, przez który przebiega trasa drogi oraz wyznaczania dróg niepublicznych – wewnętrznych, z eliminacją ich włączenia do drogi publicznej o kategorii wojewódzkiej;
 - c) uściślenia formy przeznaczenia obszaru, dla którego wyznaczono więcej niż jedną funkcję bez wskazania dominacji dla jednej z nich, z uwzględnieniem wymogów przepisów szczególnych mających odniesienie do określonego przeznaczenia, w tym ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
 - d) korekty granic obszaru funkcjonalnego wyznaczonego pod elektrownie wiatrowe bez zwiększania zasięgu obszaru, który wyznacza zasięg strefy ochronnej oraz pod gazociąg wysokiego ciśnienia DN 700 Pogórska Wola – Tworzeń wraz z kablem światłowodowym i infrastrukturą zewnętrzną, w zakresie mającym na celu wyeliminowanie kolizji z zabudową przeznaczoną na stały pobyt ludzi.

Korekta granic obszarów wyznaczonych pod elektrownie wiatrowe może dotyczyć wyłącznie gruntów w granicach administracyjnych gminy Bejsce;

- e) wyznaczenia imiennego w zasięgu gruntów rolnych zabudowy mającej z nimi związek funkcjonalny i służących produkcji rolnej i niepowodującej wyłączenia gruntu rolnego z produkcji w rozumieniu przepisów szczególnych;
 - f) zalesienia gruntów rolnych niewyznaczonych na te cele ustaleniami „Studium”, o ile spełniają kryteria wynikające z przepisów szczególnych w tym zakresie i nie dotyczą terenów, dla którego ustalenia „studium” wprowadzają zakaz lokalizacji zespołów zieleni;
 - g) wyznaczenia układu ścieżek rowerowych wzdłuż dróg oraz w terenach rolnych i projektowanej zabudowy, umożliwiających łączenie miejscowości gminnych i obiekty o wysokich wartościach krajobrazowych, kulturowych i przyrodniczych, z także ciągów pieszych i tras turystycznych;
 - h) określania przebiegu elementów infrastruktury technicznej na całym obszarze gminy Bejsce w sposób niepowodujący kolizji z wyznaczonym przeznaczeniem. Przez pojęcie – elementy infrastruktury technicznej w definicji encyklopedycznej najbliższej potocznemu rozumieniu należy rozumieć – urządzenia, sieci przesyłowe i związane z nimi obiekty, świadczące niezbędne i podstawowe usługi dla określonej jednostki przestrzenno – gospodarczej, w zakresie energetyki w tym obiekty energii odnawialnej/ za wyjątkiem elektrowni wiatrowych/, dostarczania ciepła, wody, usuwania ścieków i odpadów, transportu, teletechniki. Dotyczy to także gazociągu wysokoprężnego Proszowice-Kazimierz Wielka-Bejsce, w przypadku wystąpienia takich potrzeb, wynikających z koncepcji gazyfikacji gminy Bejsce;
 - i) wyznaczania na terenach rolnych lokalizacji elektrowni słonecznych nazywanych „farmami fotowoltaicznymi”, które są instalacjami energoelektrycznymi, działającymi w oparciu o konwersję energii słonecznej w energię elektryczną o mocy nie przekraczającej 100 kW. Dotyczy to zarówno elektrowni dla potrzeb własnych gospodarstw domowych, jak też do celów dystrybucji do sieci energetycznej;
 - j) budowa urządzeń wodnych /obwałowań, zbiorników retencyjnych/ mających na celu ochronę terenów przed powodzią;
 - k) utrzymanie istniejącej zabudowy, przez co należy rozumieć zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu, a także funkcji obiektu, z prawem do uzupełnienia nowymi obiektami, konserwacji, remontu, przebudowy, rozbudowy, nadbudowy istniejących obiektów w rozumieniu przepisów szczególnych.
- Określony pod literami od a – k zakres dopuszczalnych uszczegółowień ustaleń „Studium” na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla całego obszaru gminy Bejsce, bądź wyodrębnionego obszaru funkcjonalnego, dotyczy wyłącznie terenów, które nie są wykluczone spod zabudowy i zmiany dotychczasowego sposobu ich użytkowania, na podstawie ustaleń niniejszego „Studium” bądź przepisów szczególnych, odpowiednio do formy przeznaczenia.
 - Nie stanowią naruszenia ustaleń niniejszego „Studium” w stopniu wymagającym ich zmiany w trybie, o którym mowa w art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bądź w trybie wynikającym z jej nowelizacji, wyznaczenie na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego form przeznaczenia, o którym przesądzają imiennie postanowienia przepisów szczególnych / np. spec ustawa/ .